

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Tổng kết "thành tích" cuối năm !!!

Kính thưa Thủ trưởng. Vâng lệnh Thủ trưởng, em xin làm bản tổng kết thành tích của Đảng ta suốt cả năm rồi trên các mặt chính trị, ngoại giao, kinh tế, an ninh, xã hội.... Phần chần vì câu hát tuyệt vời trong Quốc tế ca: "Mọi lợi quyền ắt qua tay mình", lừng lừng trong tiếng nhạc "Đảng đã cho ta một mùa xuân đầy ước vọng...", em xin trình bày như sau:

Về mặt chính trị, năm nay Đảng ta đã đạt hai thành tích to lớn. Vào tháng 7, Tổng bí thư ta đã đáp lời mời của Tổng thống Hoa Kỳ, cự thủ đế quốc sừng sỏ bị ta đánh bại, mà sang Oa-sinh-ton. Tại đó, Ba-rắc Ô-ba-ma đã phải bày tỏ sự tôn trọng chế độ chính trị của ta. Không tôn trọng sao được, vì chế độ chính trị của ta (theo lời lãnh tụ kính yêu Lê-nin) dân chủ hơn triệu lần chế độ tư bản mà! Thế là đảng ta chắc dạ rằng Mỹ sẽ không ủng hộ bọn Việt kiều quá khích luôn đòi "tiêu diệt chế độ cộng sản và tổng cô đảng cộng sản", sẽ không dùng kế sách "diễn biến hòa bình" đối với VN như bên Đông Âu trước đây. Thành tích thứ hai, Chủ tịch của Trung Hoa vĩ đại, ngài Tập Cận Bình, đã tới thăm viếng (bọn rận chủ gọi xách mé là "kinh lý") đảng ta hôm đầu tháng 11. Tại hội trường Diên Hồng, toàn thể đảng ta, quốc hội ta đã kính cẩn lắng nghe Chủ tịch dạy bảo hãy trân trọng 16 chữ vàng, hãy cùng nhau bảo vệ chế độ xã hội chủ nghĩa. Đáp lại tấm lòng hiếu tử của "đứa con hoang nay trở về", Chủ tịch đã hứa tặng cho ta một tỷ nhân dân tệ. Thế là tuyệt vời, cho dù bọn rận chủ sau đó bảo ta hãy biến chữ "Diên Hồng" thành "Diên Hèn" (kéo dài sự hèn hạ).

Chính vì thế, Tổng Bí thư ta, trong các hội nghị trung ương 13-14 gần đây, đã đăng đàn lên án nặng nề những đảng viên và trí thức lú lẫn yêu cầu đổi tên nước, đổi tên đảng, từ bỏ chủ nghĩa Mác-Lênin, từ bỏ chuyên chính vô sản và chế độ độc đảng, từ bỏ chủ nghĩa xã hội mơ hồ, từ bỏ phương châm lấy quốc doanh làm chủ đạo trong nền kinh tế. Tổng bí thư đã gọi đó là «biểu hiện của suy thoái tư tưởng, sa sút về đạo đức, là những quan điểm phản động của các thế lực thù địch», đồng thời đã chỉ thị viết vào dự thảo Báo cáo Chính trị tại Đại hội XII: "Công tác bảo vệ chính trị nội bộ có mặt còn hạn chế... Không ít cán bộ, đảng viên có những biểu hiện dao động, mất phương hướng, hoài nghi về vai trò lãnh đạo của Đảng, về mục tiêu, lý tưởng và con đường đi lên chủ nghĩa xã hội ở Việt Nam. Đã xuất hiện những việc làm và phát ngôn vô nguyên tắc, trái với Cương lĩnh, đường lối, Điều lệ Đảng ở một số cán bộ, đảng viên."

Về mặt kinh tế, ngày 28-08, nhân "Triển lãm Thành tựu kinh tế - xã hội 2015" tại Trung tâm Hội chợ Triển lãm, Ba Đình, TP Hà Nội, phó thủ tướng Vũ Đức Đam ta đã mạnh mẽ khẳng định: "Theo đánh giá của nhiều tổ chức quốc tế, trong hơn 20 năm trở lại đây, kinh tế Việt Nam tăng trưởng liên tục ở mức bình quân cao. Ngay trong thời gian khủng hoảng kinh tế thế giới vừa qua, Việt Nam vẫn nằm trong nhóm số ít các nước duy trì được tốc độ tăng trưởng khá". Lời nói ấy càng được củng cố bởi tuyên bố của Thủ tướng ta trước Quốc hội khóa 13 trong phiên họp cuối cùng: mức tăng trưởng GDP năm 2015 đạt trên 6,5% và nợ công vẫn dưới mức cho phép 65% GDP. Nó cũng là xô nước lạnh tạt vào mặt những kẻ cho rằng kinh tế ta đã xuống dốc, do dựa vào phát biểu (không xin phép) của Bộ trưởng Kế hoạch Đầu tư Bùi Quang Vinh ngày 22-10-2015 rằng con số nợ công hiện tại là 66,4% GDP, vượt qua mức 65% mà Ngân hàng Thế giới công bố và rằng Ngân sách Trung ương trên thực tế chỉ còn vốn vắn 45.000 tỷ đồng tiền Việt.

Nếu như thế thì tại sao một tỉnh nghèo như Sơn La lại có dự án xây tượng đài Bác Hồ và những công trình phụ cận hết 1.700 tỷ đồng, tỉnh Tiền Giang xây quảng trường 2.200 tỷ, Đà Nẵng, Nghệ An và Bình Dương xây trung tâm hành chính gần 2.000 tỷ chữ? Nếu như thế thì tại sao mỗi năm ta có 2.000 đoàn cán bộ đi ra nước ngoài để học tập kinh tế, để học hỏi kinh nghiệm (tổ chức xô xô chẳng hạn) hoặc tham quan du hí (trước hay sau khi về hưu). Điều đó chứng tỏ nước ta, dân ta không thiếu tiền! Tiền ta càng dồi dào vì khúc ruột ngàn dặm của ta ở hải ngoại mỗi năm gởi về cho ta trên cả chục tỷ đô, năm nay là 12 tỷ đô. Nhờ dồi dào như thế mà theo lời ông Tổng thanh tra chính phủ Huỳnh Phong Tranh ngày 13-12 trong chương trình "Dân hỏi - Bộ trưởng trả lời", cán bộ đảng viên ta mới có cơ hội bỏ túi 212.000 tỷ đồng, tương đương khoảng 10 tỷ đô, riêng trong năm nay. Ông Tranh giả gọi đó là sai phạm cho dân đỡ tức. Chứ cán bộ đảng viên ta cũng là dân cả mà. Đảng ta sẽ còn giàu thêm trong thời gian sắp tới nhờ sáng kiến độc đáo mà thống đốc ngân hàng Nguyễn Văn Bình đưa ra hôm 28-12: sẽ có thay đổi lớn về chính sách ngoại tệ đặc biệt là đồng đô Mỹ. Cụ thể trong tương lai người gửi ngoại tệ vào ngân hàng có thể phải rút ra bằng tiền đồng Việt và khi doanh nghiệp hoặc cá nhân gửi ngoại tệ vào ngân hàng chẳng những không có lãi mà còn phải trả lệ phí tiền gửi. Vậy cái lợi kinh tế này không thuộc về đảng thì thuộc về ai chứ?

Về mặt luật pháp, đảng ta ngày càng cho thấy sự nghiêm minh của pháp luật và sự thông thạo nghiệp vụ của giới chức thực thi luật. Ngoài danh tiếng xưa nay lừng vang hoán vũ: "Cơ quan điều tra Việt Nam thuộc hàng giỏi nhất thế giới" theo lời Phó Chủ nhiệm Ủy ban Tư pháp Quốc hội Nguyễn Đình Quyền (2013), cái danh tiếng đánh tan dư luận về các vụ ở tù oan 10 năm của Nguyễn Thanh Chấn, 17 năm của Huỳnh Văn Nén, án tử hình oan của Hồ Duy Hải, của Nguyễn Văn Chương, của Lê Văn Mạnh... năm nay ta lại có những vụ đáng ghi vào án lệ vụng tập của nhân loại. Gần đây nhất là vụ mang tên "con ruồi Tân Hiệp Phát". Hôm 18-12, Tòa án nhân dân tỉnh Tiền Giang đã tuyên mức án 7 năm tù giam đối với Võ Văn Minh (ngụ huyện Cái Bè) vì tội "cưỡng đoạt tài sản". Hội đồng xét xử ta cho rằng bị cáo Minh đã dùng chai nước ngọt Number 1 chứa con ruồi bên trong để uy hiếp tinh thần của Tân Hiệp Phát, là hành vi nguy hiểm cho xã hội, phạm vào tội cưỡng đoạt tài sản, gây mất ổn định xã hội, cần phải có hình phạt nghiêm khắc. Dư luận xấu miệng cho rằng đó là trò tàn nhẫn (gài bẫy đưa nhiều khách hàng vào vòng lao lý) của một doanh nghiệp rất giàu có nhưng cũng rất lộng hành và đầy tài thao túng pháp luật. Còn giới luật sư thì phê phán phiên tòa này rất nặng. Họ cũng phê phán phiên tòa mới đây ta dành cho thằng oắt con Nguyễn Mai Trung Tuấn. Nó đã dám theo cha mẹ nó mà phản đối chính sách thu hồi đất đai (bọn phản động gọi là ăn cướp) của nhà nước ta, phản đối chủ trương đền bù (bọn phản động gọi là giết dân mòn) của nhà nước ta. Ta đã truyền lệnh cho hai bác sĩ giám định đếm số sẹo khắp người viên công an bị tạt a-xít ở lưng, tăng mức thương tật lên 35% để đưa thẳng nhỏ 15

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➤ **Tổng kết thành tích cuối năm!**
- Trg 03** ➤ **Bản Yêu cầu nhà cầm quyền thả luật sư Nguyễn Văn Đài...
-70 tổ chức dân sự chính trị...**
- Trg 04** ➤ **Thông báo khẩn về Chùa Liên Trì tại Thủ Thiêm.
-Hội đồng Liên tôn Việt Nam.**
- Trg 05** ➤ **Báo động bước thụt lùi về nhân quyền của VN sau khi...
-HT Thích Viên Định.**
- Trg 06** ➤ **Nhà nước CS đang "đối thoại" với Dòng Chúa Cứu Thế VN.
-Vũ Sinh Hiền.**
- Trg 07** ➤ **Nhật ký Blog Việt Nam.
-Đoan Trang.**
- Trg 10** ➤ **Kết toán cuối năm: Tám nẻo đường cùng.
-Đinh Tấn Lực.**
- Trg 12** ➤ **40 năm sau: Xem lại dân trí.
-Nguyễn Quang Dy@S**
- Trg 14** ➤ **Nước không lo giữ. Chủ sở mất Đảng, hết quyền.
-Phạm Trần.**
- Trg 16** ➤ **Có thể theo gương Myanmar.
-Ngô Nhân Dung.**
- Trg 18** ➤ **Nhận xét về "Thư gửi Bộ CT.. đảng CSVN" ngày 09-12-2015.
-Lê Minh Nguyên.**
- Trg 19** ➤ **Thư ngỏ của các trí thức hay đảng viên?
-Hong Việt.**
- Trg 20** ➤ **Ngân hàng VN: dấu hiệu lớn về cơn địa chấn đang tới.
-Phạm Chí Dũng.**
- Trg 22** ➤ **Đẩy gánh nợ công cho đời con cháu.
-Nam Nguyễn RFA.**
- Trg 23** ➤ **Một con số đáng giật mình.
-Phạm Nhật Bình.**
- Trg 24** ➤ **Tình hình đang theo số phận các tổng công ty.
-Vũ Thạch@S:**
- Trg 25** ➤ **Dự án bê-xít "sập bẫy" nhà thầu Trung Quốc ra sao?
-Võ Hương - Cẩm Văn Kinh.**
- Trg 27** ➤ **Mối nguy từ những bờ biển lở
-Nhóm Phóng viên RFA từ VN.**
- Trg 28** ➤ **"Hôm nay là Ls N.V.Đài, ngày mai sẽ đến lượt bạn nếu..."
-Dân Việt.**
- Trg 29** ➤ **Kiến nghị của 11 luật sư đòi tại ngoại cho Nguyễn Mai...
-Trường An RFA..**
- Trg 31** ➤ **Bất chấp bị đàn áp, Lao Động Việt quyết không bỏ cuộc.
-RFA+Dân Làm Báo.**

tuổi đó vào tù, ở 4 năm rưỡi cho biết lễ độ cùng với cha mẹ nó. Thế là mai một ra tù, chúng chẳng còn hồn vía và tiền bạc nào mà đi kiện! Chưa hết, công an ta còn ra tay mạnh mẽ đối với bọn luật sư nay bày trò "bênh vực nhân quyền". Hai tên Trần Thu Nam và Lê Văn Luân đã nếm được bài học này ngày 03-11 sau khi dám tới gia đình thẳng bệ Đỗ Đăng Dư tại thôn Đông Cựu, xã Đông Phương Yên, huyện Chương Mỹ để quyết làm rõ chuyện nó bị đánh đến tử vong trong trại tạm giam. Ta đã cho người của ta phục kích chúng trên đường, tấn cho chúng một trận thừa chết thiếu sống. Sau đó công an Hà Nội ta giải thích (được Đài tiếng nói VN phổ biến lại) là thằng bé Đỗ Đăng Dư bị đánh đến chết do rửa bát bẩn và hai luật sư bị đánh trọng thương do làm văng bụi đường! Và nhân dân đã hoàn toàn đồng thuận!

Về mặt xã hội, đảng ta đã luôn giữ được sự ổn định. Ổn định là cần thiết để phát triển. Ổn định là dấu hiệu đảng ta đã tạo được sự đoàn kết. Thành ra những kẻ nào gây mất trật tự thì đảng ta phải dùng bạo lực nhà nước, chuyên chính vô sản. Thằng Nguyễn Viết Dũng mặc áo quân nguy là không được, gây chia rẽ, phải cho nó vào trại và lãnh án tù. Chế độ ta là chế độ pháp quyền, của dân, do dân, vì dân; Hà Nội của ta từng được tôn vinh (bởi các nước xã hội chủ nghĩa anh em) là "thành phố của nhân quyền", tại sao tên luật sư Nguyễn Văn Đài còn lập ra cái gọi là Ủy ban Nhân quyền rồi Trung tâm Nhân quyền, lợi dụng Ngày Nhân quyền Quốc tế để từ Hà Nội vào tận Nghệ An mà ra rả bài học nhân quyền? Chính vì thế y đã bị công an ta kéo ra khỏi xe Taxi, lôi lên xe Camry, lột hết tiền, điện thoại, tất cả những gì có trong người, lột luôn cả áo khoác rồi đâm, toàn nhằm vào mặt mà đâm, sau đó bỏ y ở bãi tắm Cửa Lò. Mới đây thì ta tổng giam y luôn, để y khỏi gây rối cho đại hội 12 của đảng bằng chiêu trò tạo ra phong trào "diễn biến hòa bình" ngay trong nội bộ đảng. Nhờ thế mà tước hiệu "nhân vật của năm" -một danh hiệu rất vinh quang- được giành cho công an ta, bất chấp lời gọi "lưu manh đỏ" của bọn phản động.

Sau việc ta được vào TPP với lời cam kết của Thủ tướng là cho thành lập công đoàn độc lập (cam kết để qua ải, để lừa bọn tư bản ngu ngốc thôi, như ta đã dùng cái ghế Hội đồng Nhân quyền LHQ và chữ ký nơi Công ước Chống tra tấn để làm bình phong che chắn những hành động bạo lực nhà nước của ta), bọn rận chủ và bọn kích động công nhân liên tưởng bở. Chúng đã đến Yupoong xúi họ kiện công ty này vì định đuổi việc mấy ngàn lao động. Thế là hai tên Minh Đức và Minh Hạnh lãnh được bài học nhớ đời. Cách đây vài hôm thôi, mấy tên khác định rải truyền đơn có in lời Thủ tướng để hô hào công nhân thoát khỏi Liên đoàn Lao động của đảng ta. Ta bắt ngay thằng Hoàng Bình, tên giữ truyền đơn, vu cho hắn gây tai nạn xe cộ rồi bỏ chạy để đưa vào đồn phường Hoà Thạnh, SG, cho nó ăn "cơm sườn" và "cơm dùi" no nê. Hai chục tên khác đến tiếp cứu thì bày đũa đã được các chiến sĩ công an tiếp đón tận tình bằng dùi cui và nắm đấm!

Nếu bọn chúng xuống đường đông đảo hàng ngàn hàng vạn, như công nhân Pou Yuen từng làm tại Sài Gòn vào tháng 3, khi đòi quyền lợi bảo hiểm xã hội cho mình, như giáo dân Yên Lạc từng làm tại Nghệ An vào tháng 10 khi công khai phản đối ta vu khống giáo xứ đã lấn đất của trường để làm đường vào nhà thờ. Lúc đó đảng ta mới nhường bước trước số đông đoàn kết này. Vì cái duy nhất mà đảng ta sợ chính là số đông dám phản kháng trong tinh thần đấu tranh bất bạo động. Liệu điều này liệu có khả năng xảy ra với phong trào rận chủ không? Dân Miền đã có những cuộc biểu tình bất bạo động với hàng trăm ngàn người trong nhiều năm để đòi làm chủ. Đã có hàng ngàn người dám vào tù, đã có hàng trăm người hy sinh cả tính mạng. Chính lực lượng số đông trong nước là nhân tố quyết định, làm nên sự thắng lợi của bọn phản động. Những tác động từ quốc tế sẽ là vô nghĩa, nếu không có số đông phản kháng từ trong nước. Và như thế, mỗi cuối năm em lại có thể báo cáo thành tích của đảng ta, thể hiện câu "mọi lợi quyền đều vào tay mình". BBT

Hùng đang châu Tập (Babui, DCVOnline)

TỔ CHỨC DÂN SỰ, CHÍNH TRỊ VÀ CÔNG DÂN VIỆT NAM BẢN YÊU CẦU

nhà cầm quyền thả luật sư Nguyễn Văn Đài và cô Lê Thu Hà
.....70 Tổ chức Dân sự chính trị và 900 công dân 23-12-2015.....

Sáng ngày 16-12-2015 khi vừa rời khỏi nhà đề đi gặp phái đoàn EU, luật sư nhân quyền Nguyễn Văn Đài (sinh 1969) đã bị một lực lượng công an, an ninh bắt đưa trở lại nhà anh. Họ đọc lệnh bắt theo Điều 88 BLHS “tuyên truyền chống nhà nước” và Lệnh khám xét nhà. Cùng lúc và cũng tại Hà Nội, Lê Thu Hà (sinh 1982) bị xét nơi ở, chị bị giải đi. Cả hai hiện đang bị giam tại Trại giam B14, Hà Nội.

Luật sư Nguyễn Văn Đài là một nhà đấu tranh dũng cảm, kiên cường cho nhân quyền và dân chủ tại Việt Nam. Năm 2006 anh thành lập Ủy ban Nhân quyền VN kêu gọi chính quyền tôn trọng quyền con người và thực thi dân chủ. Năm 2007 anh bị bắt và kết án 4 năm tù giam, 4 năm quản chế theo Điều 88 BLHS.

Sau khi ra tù và hết quản chế, anh tích cực tổ chức và tham gia các hoạt động xã hội đòi dân quyền ở Hà Nội và các tỉnh. Về mặt tổ chức, tháng 4-2013 anh là người sáng lập Hội Anh em Dân chủ (<http://haedc.org/>) và là một trong số hội nhóm hoạt động tích cực đòi dân chủ nhân quyền. Tháng 2-2014 anh giữ vai trò điều phối viên thuộc khu vực Miền Bắc của Hội CTNLT (<http://fvpc.org/>), một tổ chức phi chính phủ mà các thành viên là những cựu TNLT trong và ngoài nước. Tháng 10-2015 nhằm phát huy sức mạnh vận động cho sự tôn trọng nhân quyền, anh tái phục hoạt Ủy ban Nhân quyền đã có từ 2006 và đổi tên thành Trung tâm Nhân quyền Việt Nam (<http://vnhr.org/>).

Về hoạt động, Ls. Ng. Văn Đài không ngừng bày tỏ chính kiến về mọi mặt đời sống xã hội, đất nước từ những cái chết oan trong tay công an, biểu tình của dân oan, đến các chính sách, lãnh đạo nhà nước, và đặc biệt là tình hình biển Đông.

Ls Nguyễn Văn Đài thường xuyên gặp gỡ các quan chức ngoại

giao đoàn của các nước, các nghị sĩ, Dân biểu của nhiều quốc hội dân chủ, các nhà hoạt động nhân quyền quốc tế nhằm vận động các nước áp lực chính quyền độc tài tôn trọng nhân quyền và thực thi các cam kết quốc tế.

Dù đã hết quản chế, nhưng nhà Ls. Đài vẫn thường xuyên bị canh giữ bởi một lực lượng an ninh thương phục, ngăn cấm không cho anh đi ra khỏi nhà để tham dự các cuộc gặp gỡ hay hoạt động. Thậm chí, an ninh cũng đã đặt máy nghe lén ở tường nhà bên cạnh, gắn camera theo dõi ở phía nhà đối diện. Anh đã bị nhiều lần an ninh giả dạng côn đồ hành hung, hai lần nghiêm trọng nhất là vào tháng 5-2014 và mới đây là 6-12-2015 tại Nghệ An.

Nữ hoạt động Lê Thu Hà (sinh 1982) bắt đầu xuất hiện với các bài thơ tự sáng tác về các vấn đề bất cập xã hội. Chị lần bước vào hẻm con đường chông gai của đấu tranh dân chủ nhân quyền cho VN. Sau khi Hội AEDC ra đời không lâu, chị đã tự nguyện tham gia. Với khả năng Anh ngữ, chị phụ trách vị trí thư ký và phụ trách ngoại giao cho Hội AEDC. Trước đó, chị đã bị câu lưu nhiều giờ và bị tịch thu phương tiện thông tin vì tham gia vào ê kíp Lương Tâm TV, một kênh truyền thông của giới bất đồng chính kiến trong nước.

Tất cả mọi hoạt động của Ls Nguyễn Văn Đài và Lê Thu Hà đều nằm trong phạm vi các quyền cơ bản của con người, bao gồm quyền tự do lập hội, quyền tự do ngôn luận, quyền tự do hội họp ôn hòa và quyền tự do đi lại. Trong các quyền cơ bản đó, các nhà hoạt động có quyền sử dụng các nguồn lực, từ cá nhân hay từ nhiều người khác, để cổ xúy và bảo vệ nhân quyền tại VN.

Chính quyền VN phải tôn trọng các cam kết quốc tế về thực thi các

tiêu chuẩn nhân quyền, trong đó là cam kết tạo không gian cho truyền thông phi nhà nước, không gian cho XHDS và hoạt động của người bảo vệ nhân quyền. Việc bắt Ls Nguyễn Văn Đài và Lê Thu Hà sáng ngày 16-12-2015 là một hành động hoàn toàn bất chính và bất xứng trong tư cách chính quyền VN đang là thành viên của HĐ Nhân quyền LHQ.

Trên cơ sở đó, chúng tôi, bao gồm các tổ chức XHDS, các tổ chức chính trị, các cá nhân trong và ngoài nước, cùng ký tên yêu cầu chính quyền VN hãy trả tự do vô điều kiện cho Ls Nguyễn Văn Đài và Lê Thu Hà.

Việt Nam, ngày 23-12-2015.

Nhóm chủ xướng: Hội Cựu tù nhân Lương tâm và Hội Anh em Dân chủ. 68 tổ chức dân sự chính trị khác cùng 900 công dân cùng ký tên. Kèm thêm hình 900 bàn tay nhân quyền.

TUYÊN BỐ CỦA HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM V/V BẮT LUẬT SƯ NGUYỄN VĂN ĐÀI VÀ CÔ LÊ THU HÀ

Ngày 16 tháng 12 năm 2015, Luật sư Nguyễn Văn Đài và phụ tá là cô Lê Thu Hà đã bị bắt với tội danh tuyên truyền chống nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam theo Điều 88 Bộ luật Hình sự. Cách hôm bị bắt khoảng một tuần, Luật sư Nguyễn Văn Đài đã bị hành hung sau khi dự một cuộc hội thảo về nhân quyền tại tỉnh Nghệ An.

Luật sư Nguyễn Văn Đài (sinh 1969) là thành viên tiên khởi của Khối Tự do Dân chủ 8406 (2006), sáng lập viên Hội Anh em Dân chủ (2013), điều phối viên Hội cựu Tù nhân Lương tâm (2014), người tái phục hoạt Trung tâm Nhân quyền (2015). Ông không ngừng bày tỏ ý kiến về mọi mặt của đời sống xã hội, đất nước một cách ôn hòa bất bạo động, thường xuyên gặp gỡ các quan chức ngoại giao, nghị sĩ, dân biểu của nhiều Quốc hội các nước tự do dân chủ nhằm vận động họ thúc đẩy nhà cầm quyền VN tôn trọng nhân quyền và thực thi các cam kết quốc tế, với mong ước VN trở thành một đất nước mà Quyền

Con người được tôn trọng, hạnh phúc no ấm đến với toàn dân.

Cô Lê Thu Hà (sinh 1982) là thành viên Hội Anh em Dân chủ, đảm trách chức vụ thư ký và ngoại giao cho Hội. Hồi tháng 9-2015, cô đã bị câu lưu nhiều giờ và bị tịch thu phương tiện thông tin vì tham gia vào nhóm thực hiện Lương Tâm TV, một kênh truyền thông của giới bất đồng chính kiến trong nước.

1- Hành vi đàn áp này đã làm dấy lên các phản ứng mạnh mẽ và rộng rãi sau đây:

- Ngày 17-12-2015, Trưởng phái đoàn Liên hiệp Châu Âu tại VN và các tòa Đại sứ các quốc gia Liên hiệp Châu Âu tại VN đã bày tỏ quan ngại rằng vụ bắt giữ và khởi tố Ls Nguyễn Văn Đài “đặc biệt gây thất vọng”. Cuộc bắt này diễn ra vào đúng Ngày Đối thoại Nhân quyền Liên Âu-Việt Nam thường niên được tổ chức tại Hà Nội.

- Ngày 21 tháng 12 năm 2015, Phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ John Kirby tuyên bố Hoa Kỳ rất quan ngại về vụ bắt giữ ông Ng. Văn Đài, đồng thời kêu gọi VN cho công dân mình được quyền bày tỏ các chính kiến mà không bị trừng phạt.

- Ông Phil Robertson, Phó Giám đốc khu vực Châu Á của tổ chức Human Rights Watch thì nói: “Khá rõ ràng là ông Nguyễn Văn Đài chưa làm bất cứ điều gì đáng để bị bắt. Chúng tôi nghĩ ông là một luật sư bênh vực nhân quyền theo cách hoàn toàn ôn hòa, cũng như cách ông bày tỏ chánh kiến thể hiện quyền tự do ngôn luận theo một cách tôn trọng”.

- Ngày 23 tháng 12 năm 2015, 70 tổ chức dân sự và chính trị, 900 cá nhân –qua một Tuyên bố chung và qua 900 hình bàn tay nhân quyền- đã yêu cầu thả Luật sư Nguyễn Văn Đài và cô Lê Thu Hà vô điều kiện.

2- Hành vi đàn áp này đã ngang nhiên vi phạm Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền ở những điều sau đây:

Điều 1: Tự do và Bình đẳng: Mọi người sinh ra đều được tự do và bình đẳng về nhân phẩm và các quyền được hưởng.

Điều 6: Nhân quyền phổ quát: Chúng ta được hưởng Quyền Con Người và được bảo vệ tư cách con người trước pháp luật khắp mọi nơi trên toàn thế giới.

Điều 19: Tự do Ngôn luận : Mọi người có quyền tự do ngôn luận và bày tỏ ý kiến, bảo lưu ý kiến, tiếp nhận và truyền bá thông tin và ý kiến bằng bất cứ phương tiện thông tin đại chúng nào và không giới hạn về biên giới.

Điều 20: Tự do Hội họp, Lập hội: Mọi người đều có quyền tự do hội họp và lập hội một cách ôn hòa. Không một ai bị cưỡng bách gia nhập vào một đoàn thể.

Điều 30: Những quyền bất khả tước đoạt: Không một quốc gia nào, nhóm người hoặc cá nhân nào được quyền diễn giải sai hoặc có những hành động phá hoại về các Quyền Con Người này.

Qua các nhận định như trên, chúng tôi, Hội đồng Liên tôn Việt Nam ra Bản Tuyên bố này yêu cầu nhà cầm quyền CSVN hãy thực thi nhiệm vụ của mình là thành viên Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp quốc mà trả tự do tức khắc và vô điều kiện cho Luật sư Nguyễn Văn Đài và cô Lê Thu Hà.

Việt Nam, ngày 29-12-2015

22 chức sắc thuộc 5 tôn giáo trong Hội đồng Liên tôn VN đồng ký tên.

Sau 2 Tuyên bố về Chùa Liên Trì của Hòa thượng Thích Không Tánh tại Thủ Thiêm, Quận 2, thành phố Sài Gòn, vào ngày 30-08-2014 và ngày 31-05-2015; nay bước sang năm 2016, Hội đồng Liên tôn Việt Nam tại quốc nội lại buộc phải lên tiếng tố cáo tội ác chà đạp nhân quyền và tự do tôn giáo của nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam.

Như công luận đã biết, cách đây nhiều năm, toàn bộ khu vực Thủ Thiêm đã được nhà cầm quyền lên kế hoạch biến thành “khu đô thị đẹp nhất Đông Nam Á” nhưng bằng những cách sau đây:

- Tiến hành giải tỏa trắng trợn chục ngàn hộ dân sinh sống nơi đây với giá bồi thường rẻ mạt và bất chấp các quy định pháp luật do chính họ đặt ra mà bị các nạn nhân tố cáo.

- Cưỡng chế thô bạo đối với những người dân khiếu kiện không chịu nhận tiền di dời, đến độ gây ra cái chết đau thương cho một số người và cảnh sống điêu đứng cho hàng vạn người.

- Xóa sạch mọi dấu vết của các cơ sở tôn giáo, để tiếng nói của đạo đức và biểu hiện của tâm linh không còn xuất hiện nơi khu đô thị được những kẻ vô tôn giáo và vô lương tâm xây dựng này.

Một trong những nạn nhân tiêu biểu của những con người chỉ biết quyền lực và quyền lợi ấy, chính là chùa Liên Trì của Giáo hội Phật

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM QUỐC NỘI THÔNG BÁO KHẨN về Chùa Liên Trì tại Thủ Thiêm

22 Chức sắc thuộc 5 Tôn giáo 01-01-2016

Kính gửi:

- Quý Chức sắc và tín đồ các Tôn giáo tại Việt Nam.
- Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước.

Đồng kính gửi:

- Tiến sĩ Heiner Bielefeldt, Báo cáo viên Đặc biệt của Liên Hợp Quốc về tự do tôn giáo.
- Các Chính phủ dân chủ năm châu, các Tổ chức nhân quyền quốc tế, các Cơ quan báo chí hoàn vũ.
- Nhà cầm quyền Cộng sản VN.

giáo Việt Nam Thống nhất, chốn trụ trì của Hòa thượng Thích Không Tánh. Cả hai (chùa và thầy) từ lâu là cái gai cần phải nhổ vì đó vừa là mảnh đất vàng sinh nhiều lợi nhuận, vừa là “địa điểm đen” do chỗ làm nơi bảo bọc dân oan trên hành trình dài đời đất đầy khổ nhục, nơi an ủi các thương binh VNCH, nạn nhân của lòng thù hận khôn nguôi, nơi che chở những cuộc họp mặt của các tổ chức xã hội dân dự độc lập, “lực lượng thù địch” đối với nhà

cầm quyền. Đó là chưa kể việc từ đầu năm nay, công an đã “khuyên” phật tử đến chùa Liên Trì lấy lại hết hình ảnh và tro cốt của thân nhân họ rồi còn còn đe nẹt “VN vào TPP xong sẽ xức chùa”.

Nay để trấn an dư luận, đồng thời để lừa gạt quốc tế, nhà cầm quyền đã cấp tốc xây dựng một cơ sở tại Cát Lái để buộc Hòa thượng Thích Không Tánh cùng đệ tử phải dời về. (Xin xem hình đính kèm). Đây chỉ là ngôi nhà một mái, dài khoảng 25m và ngang khoảng 4,5m, hoàn toàn không có dáng vẻ, tính chất và chức năng của một ngôi chùa, nằm ở khu vực giáp ranh với tỉnh Đồng Nai, dân cư rất còn thưa thớt, thành ra ít hiệu quả trong việc phục vụ nhu cầu tâm linh của nhân dân, ngược lại nhiều khó khăn trong việc thi hành công tác từ thiện như chùa Liên Trì đã thực hiện lâu nay tại Thủ Thiêm. Ra giêng, trước đại hội đảng CS lần thứ 12, biện pháp cưỡng bức di dời này sẽ được thực hiện.

Trong tinh thần hiệp thông tôn giáo, với sứ mạng bảo vệ nhân quyền, trước nhiệm vụ tố cáo tội ác, Hội đồng Liên tôn Việt Nam đưa ra Thông báo khẩn này cho quốc dân và quốc tế. Xin tất cả mọi người cùng lên tiếng trợ giúp cho những vị tu hành và chốn tu hành đang phải đối đầu với ma vương tà lực.

Với thành tích tội ác này, cùng với những tội ác gần đây như đàn áp các tôn giáo, các dân oan, các nhà đấu tranh dân chủ, các nhà hoạt động công đoàn, nhà cầm quyền Việt Nam phải bị loại khỏi ghế Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc, xứng đáng đứng vào ghế bị cáo trong CPC (Các quốc gia cần quan tâm đặc biệt vì vi phạm tự do tôn giáo) và đừng trông mong ngồi vào ghế TPP (Đối tác xuyên Thái Bình Dương) như lòng mong mỏi.

Việt Nam ngày 01-01-2016

Các chức sắc trong Hội đồng Liên tôn VN đồng ký tên.

Cao Đài: Chánh trị sự Hứa Phi (điện thoại: 0163.3273.240). Chánh trị sự Nguyễn Kim Lân (điện thoại: 0988.971.117). Chánh trị sự Nguyễn Bạch Phụng (điện thoại: 0988.477.719)

Công Giáo: Linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi (điện thoại: 0984.236.371). Linh mục Giu-se Đinh Hữu Thoại (điện thoại: 0935.569.205). Linh mục An-tôn Lê Ngọc Thanh (điện thoại: 0993.598.820). Linh mục Phao-lô Lê Xuân Lộc (điện thoại: 0122.596.9335). Linh mục Giu-se Nguyễn Công Bình (điện thoại: 01692498463).

Phật Giáo: Hòa thượng Thích Không Tánh (điện thoại: 0165.6789.881). Thượng tọa Thích Viên Hy (điện thoại: 0937.777.312)

Phật Giáo Hoà Hảo: Ông Nguyễn Văn Điền (điện thoại: 0122.870.7160). Ông Lê Quang Hiên (điện thoại: 0167.292.1234). Ông Lê Văn Súc (điện thoại: 096.4199.039). Ông Phan Tấn Hòa (điện thoại: 0162.6301.082). Ông Tống Văn Chính (điện thoại: 0163.574.5430). Ông Bùi Văn Luốc (điện thoại: 0169.612.9094).

Tin Lành: Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa (điện thoại: 0121.9460.045). Mục sư Đinh Uy (điện thoại: 0163.5847.464). Mục sư Đinh Thanh Trường (điện thoại: 0120.2352.348). Mục sư Nguyễn Trung Tôn (điện thoại: 0162.838.7716). Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng (điện thoại: 0906.342.908). Ms Lê Quang Du (điện thoại: 0121.2002.001).

Trước đó nhà cầm quyền đã bắt giam và truy tố anh Nguyễn Viết Dũng với tội danh “gây rối trật tự cộng cộng” chỉ vì anh đã bày tỏ quan điểm chính trị độc lập của mình.

Nhưng đặc biệt nghiêm trọng vì tính chất phi lý và tàn độc, nhà cầm quyền đã tuyên bản án 4 năm 6 tháng tù giam đối với Nguyễn Mai Trung Tuấn, cháu trai mới 15 tuổi với tội danh “có ý gây thương tích” trong khi cháu chỉ có hành động tự vệ chính đáng trước lực lượng đàn áp hung hậu.

Những sự kiện trên làm chúng ta nhớ lại lời của bà Luật sư Ngô Bá Thành, một công thần của chế độ: “Nước ta có cả rừng luật nhưng chỉ hành xử theo luật rừng”.

Đó là chuyện của hơn 20 năm trước nhưng rất tiếc đến ngày hôm nay khi Việt Nam cần chứng tỏ mình là nhà nước tôn trọng luật pháp quốc tế để mưu tìm sự ủng hộ của cộng đồng các nước dân chủ về hồ sơ biến Đông thì nhà cầm quyền lại có những hành động ngược lại.

Điều này đã đẩy nước ta vào thế cô lập vì nhà nước Cộng sản Việt Nam không tuân thủ luật pháp quốc tế thì làm sao đủ tư cách để đòi hỏi Trung Quốc tôn trọng nó.

Ngày nay quyền lợi và an ninh

TẶNG ĐOÀN GIÁO HỘI PGVNTN HỘI ĐỒNG ĐIỀU HÀNH BÁO ĐỘNG

Bước thụt lùi về Nhân quyền của VN sau khi được vào TPP
—————**Hòa thượng Thích Viên Định 22-12-2015**—————

Cũng như những lần trước đây, sau khi ký kết Hiệp định, gia nhập vào các Tổ chức Quốc tế, hoặc được xóa tên khỏi danh sách các nước cần đặc biệt quan tâm về nhân quyền và tự do tôn giáo, Nhà cầm quyền Cộng sản VN đã hiện trở lại nguyên trạng bản chất độc tài, đàn áp nhân quyền, tự do, dân chủ.

Ngày 16-12-2015, Nhà cầm quyền Việt Nam đã bắt giam Luật Sư Nguyễn Văn Đài, một nhà hoạt động nhân quyền ôn hòa rất nổi tiếng tại Việt Nam.

của đất nước gắn liền với luật pháp và những giá trị phổ quát của nhân loại, đặc biệt là Công ước quốc tế về biển 1982 (UNCLOS); nếu phủ nhận và vi phạm dù ở bất cứ hình thức nào, Nhà cầm quyền CSVN đã làm xói mòn luật pháp quốc tế, như vậy là đã tự mình tước bỏ vũ khí pháp lý để bảo vệ chủ quyền quốc gia trong khi thực lực kinh tế và quân sự yếu kém không thể là phương tiện để thương lượng với Trung Quốc.

Sau khi gia nhập vào Hiệp định

Ngày 13-11-2015, cha Giuse Nguyễn Thành Hưng, Bề Trên nhà Nha Trang đã gửi thư yêu cầu ngưng đập phá tu viện. Thư này được gửi cho ông Bí thư Tỉnh ủy,

NHẬT KÝ BLOG VIỆT NAM 2015

.....Đoạn Trang 20-12-2015.....

ông Chủ tịch Ủy ban Nhân dân, ông Chủ tịch Mặt trận, Ban Tôn giáo Chính phủ, Ủy ban Dân vận tỉnh Khánh Hòa, và Tòa Giám mục Nha Trang.

Ngày 17-11-2015, Văn phòng Tỉnh dòng đã gửi thư cho các cấp chính quyền lần thứ hai.

Ngày 18-11-2015, con, Đaminh Nguyễn Đức Thông, cùng với cha Giuse Nguyễn Thành Hưng, cha Giuse Nguyễn Trần Tuấn và cha Giacôbê Mai Văn Hiền đã tới Ủy ban Nhân dân tỉnh, xin được gặp ông Chủ tịch tỉnh. Nhưng những người bảo vệ yêu cầu phải tới Phòng tiếp dân tại số 8 Hùng Vương đăng ký. Trên đường đi, chúng con có ghé đến nhà dòng ta, tuy không được vào chỉ đứng ngoài cổng, nhưng chúng con vẫn thấy rằng hiện tu viện ta đang bị đập phá. Chúng con đã đăng ký gặp ông Chủ tịch tỉnh, nhưng phải chờ không biết khi nào mới được gặp.

Tỉnh dòng sẽ cố gắng hết sức để đòi lại tài sản của mình và để công lý được tôn trọng. Chúng con kính xin quý cha, quý thầy và anh em thêm lời cầu nguyện cho công việc này.

Kỳ Đồng, ngày 20-11-2015.

Đaminh Nguyễn Đức Thông
Phó Giám tỉnh

Tất cả những cố gắng đối thoại về phía DCCT Việt Nam đều đã không được đáp ứng. Tu viện DCCT Nha Trang đang bị phá bỏ... Người xưa đã dạy: “Đi với Bụt thì mặc áo cà sa, đi với ma thì mặc áo giấy.”

Linh mục Chính xứ Giáo xứ Thủ Thiêm Quận 2, TP Hồ Chí Minh và các nữ tu Mến Thánh Giá Thủ Thiêm đã tạm bỏ tu phục và mặc “áo giấy” khi buộc phải “đối thoại” với “ma”. Linh mục Bề Trên Giám tỉnh DCCT Việt Nam và Ban Thường vụ Tỉnh dòng vẫn mặc “áo cà sa” để đối thoại với “ma”.

Phù Nhuận ngày 16-12-2015

Phanxicô Xaviê Vũ Sinh Hiền

Đại hội đảng Việt cộng chỉ là cuộc tranh chấp quyền lực, tranh giành quyền lợi trên xương máu Nhân dân

(Nguyên văn: Lịch sử Blog Việt năm 2015. Chúng tôi xin phép sửa lại).

13/1: Bản rap chính trị ĐMCS (Đội Mẹ Cộng sản) được đăng tải trên Youtube. Tác giả là Nguyễn Vũ Sơn, tức rapper Nah, một du học sinh Việt Nam tại Mỹ. Bản nhạc rap ngay lập tức gây bão trên mạng xã hội, mở ra một phong trào phản kháng có tên ĐMCS.

Về sau, tiếp nối ĐMCS, một phong trào tự phát khác có tên Zombie ra đời, hướng vào người trẻ Việt Nam, với hình ảnh biểu tượng là cái đầu lâu không não của một con zombie, kèm slogan “Mở mắt ra, thông não đi”.

15/1: Trang Chân dung Quyền lực kỷ niệm một tháng ra đời (15-12-2014) với 24 triệu lượt truy cập (trung bình 800.000 lượt truy cập mỗi ngày), và những bài viết chấn động dư luận về “những gương mặt trong Bộ Chính trị khóa 11 và các gương mặt mới sẽ vào Bộ Chính trị khóa 12”: Nguyễn Phú Trọng, Trương Tấn Sang, cha con Phùng Quang Thanh-Phùng Thanh Hải, Nguyễn Xuân Phúc... Đặc biệt, Chân dung Quyền lực công bố một chuyện kinh hoàng về cái chết của Trưởng ban Nội chính TW Nguyễn Bá Thanh: “bị đầu độc”.

Trang này cũng dự báo chính xác ngày ông Nguyễn Bá Thanh được đưa từ Mỹ trở về nước. Gần một tháng sau, ngày 13-2, ông Thanh qua đời ở tuổi 62, sau hơn nửa năm vật lộn với căn bệnh rối loạn sinh tủy.

27/1: Ông Võ Văn Minh, 35 tuổi, một chủ quán bún tại Tiền Giang, bị công an bắt trong vụ “con ruồi Tân Hiệp Phát”. Theo cáo trạng, trước đó ông Minh đã phát hiện một chai nước Number One của Tân Hiệp Phát có con ruồi bên trong, ông gọi cho Tân Hiệp Phát yêu cầu họ trả tiền (1 tỉ đồng) để đổi lấy sự im lặng. Tân Hiệp Phát đồng ý giao tiền, đồng thời bí mật báo công an. Khi ông Võ Văn Minh đến lấy tiền thì bị bắt tại chỗ, ông bị giam từ đó và đối diện mức án 20 năm tù về tội “Cưỡng đoạt tài sản”.

1/2: Ra đời trang Facebook Tẩy chay Tân Hiệp Phát, thu hút 26.000 thành viên chỉ trong một tuần, kịch liệt lên án cách xử lý khủng hoảng yếu kém và đạo đức kinh doanh tồi tệ của Tân Hiệp Phát: Gài bẫy, đẩy người tiêu dùng - khách hàng của mình - vào tù ngục. Trước khi bị đánh sập hoàn toàn vào ngày 8-8-2015, trong vòng sáu tháng tồn tại, nó đã có hàng

chục nghìn độc giả; mỗi bài đăng được trung bình 200.000 like.

9/2: Bộ Thông tin Truyền thông tổ chức họp báo đầu tổ báo Người Cao Tuổi, tiến hành xử phạt hành chính, thu hồi giấy phép của phiên bản điện tử của báo, thu hồi thẻ nhà báo của Tổng Biên tập Kim Quốc Hoa, đề nghị cách chức ông Hoa, và chuyển hồ sơ vụ việc sang Cơ quan An ninh Điều tra Bộ Công an.

10/3: An ninh - có thể được sự tài trợ của Tân Hiệp Phát - dựng lên trang Sự thật Tân Hiệp Phát, cố gắng chính trị hóa vấn đề dân sự, gieo rắc thuyết âm mưu, dựng lên một âm mưu khủng khiếp về “bọn phản động phá hoại nền kinh tế nước nhà”. Tân Hiệp Phát phủ nhận liên quan.

14/3: Cây xanh trên đường Nguyễn Chí Thanh - nơi từng được bình chọn là “Con đường đẹp nhất Việt Nam” - bị chặt hạ. Hà Nội bắt đầu bước vào những ngày tháng chính quyền và xã hội dân sự mâu thuẫn quyết liệt xung quanh chuyện chặt hạ cây hàng loạt, vô tội vạ.

19/3: Nhiều bạn trẻ là sinh viên các trường đại học ở Hà Nội đi dán slogan vận động bảo vệ cây và thắt ruy-băng xanh trên thân các cây xá cừ dọc đường Giảng Võ. Tiếp sau đó, một phong trào “thắt dải ruy-băng vàng lên cây” bắt đầu được phát động trên mạng xã hội Facebook.

Lực lượng an ninh ra tay kiểm soát, quyết không để “thế lực thù địch” lợi dụng “sơ hở, yếu kém” của chính quyền Hà Nội trong vấn đề quản lý đô thị. Bạn trẻ dán ruy-băng tới đâu, công an và dân phòng đi theo gỡ tới đó, đồng thời bắt nhiều bạn về đồn răn đe.

22/3: Thành viên của một số tổ chức phi chính phủ (NGO, có đăng ký) ở Hà Nội tổ chức sự kiện Tree Hugs (ôm cây) tại hồ Thiền Quang, nhằm vận động bảo vệ môi trường, bảo vệ cây xanh.

25/3: Đại học Lâm nghiệp ra thông báo số 373/TB-ĐHLN-HCTH “chấn chỉnh” việc phát ngôn liên quan đến dự án chặt cây xanh ở Hà Nội. Theo đó, trường yêu cầu tất cả cán bộ, viên chức, sinh viên v.v. của trường nghiêm chỉnh thực hiện quy chế phát ngôn, ngăn chặn việc phát ngôn “ngoài luồng”. Trường viện dẫn cơ quan CA TP Hà Nội (Phòng PA83), song cơ quan này sau đó đã bác bỏ mọi sự liên quan.

29/3: Một cuộc tuần hành mang tên Green Walk (Hành trình xanh)

diễn ra tại khu vực Hồ Gươm, cũng do các nhân viên NGO tổ chức thông qua Facebook. Hàng trăm người đã đi bộ xung quanh bờ hồ, giương cao biểu ngữ phản đối chặt cây và yêu cầu minh bạch, công khai trong đề án "6700 cây xanh".

An ninh bắt đầu kiểm soát các nhóm (group) tổ chức tuần hành, cài người vào từng nhóm, tìm cách giành quyền kiểm soát và/hoặc khống chế ban admin hiện hành.

30/3: Nhóm Facebook Vì Một Hà Nội Xanh (VMHNX) ra đời, tách từ nhóm 6700 cây xanh, và chính thức trở thành một phong trào xã hội trong lĩnh vực môi trường, chịu sự đàn áp của chính quyền.

Cũng từ đây, sự hy vọng - có thể là ảo tưởng - về việc nhà nước chấp nhận để xã hội dân sự góp phần xây dựng đất nước hoàn toàn chấm dứt. VMHNX đã cho thấy một thực tế: Cho dù người dân làm gì, ôn hòa tới mức nào, vì mục đích tốt đẹp tới đâu, nhưng một khi họ đã lên tiếng đòi chính quyền phải minh bạch và có trách nhiệm giải trình, thì họ trở thành "thế lực thù địch, chống đối".

5/4: VMHNX tổ chức cuộc đạp xe vì cây xanh theo chặng từ Hồ Tây về Hồ Gươm. Cứ vài chục mét đường lại có một chốt công an-dân phòng đứng sẵn. Đoàn xe bị cản phá nhiều và buộc phải chia thành các nhóm nhỏ tập trung về điểm cuối ở Hồ Gươm, tại đây họ cũng bị dân phòng và an ninh thành phố gây sự, phá rối.

12/4: VMHNX tổ chức tuần hành quanh Hồ Gươm. Trong cuộc tuần hành này, 5 thanh niên mặc áo có biểu tượng cờ vàng đã bị bắt, trong đó có anh Nguyễn Việt Dũng (tức Dũng Phi Hồ). Sau đó, 4 người lần lượt được thả, riêng anh Dũng bị truy tố và xét xử về tội "gây rối trật tự công cộng" theo Điều 245 Bộ luật Hình sự.

19/4: VMHNX tổ chức tuần hành buổi thứ hai quanh Hồ Gươm.

22/4: Blogger Gió Lang Thang, một trong những người tổ chức tuần hành, bị "côn đồ" đánh đổ máu. Đáng chú ý là các "côn đồ" này thường lảng vảng ở cổng nhà anh và/hoặc đi theo anh nhiều ngày trước đó.

26/4: Buổi tuần hành thứ ba do VMHNX tổ chức bị trấn áp. 22 người bị bắt lên xe buýt, đưa về đồn CA quận Long Biên. Nhiều người trong số họ bị nhục mạ (thăm vấn, chụp ảnh, lấn tay, ép phải ký biên bản xử phạt vi phạm hành chính vì tội "gây rối trật tự công cộng").

6/5: Các bạn trẻ đại diện của nhóm VMHNX tới trụ sở UBND TP. Hà Nội đưa một thư ngỏ yêu cầu chính quyền Hà Nội giải trình những

câu hỏi còn bỏ ngỏ trong vụ chặt hạ hàng loạt cây xanh.

8/5: VMHNX đến trụ sở UBND-HĐND quận Hoàn Kiếm nhằm chuyển tới các đại biểu Quốc hội TP. Hà Nội văn bản đề nghị giám sát chủ trương và quá trình chặt hạ cây xanh ở thủ đô. Thay vì tiếp cử tri, đại biểu Quốc hội ở lì bên trong hội trường điều hòa. Hàng chục cảnh sát, an ninh thường phục và dân phòng được huy động để ngăn không cho các cử tri vào trong.

11/5: Anh Nguyễn Chí Tuyến (blogger Anh Chí), một gương mặt nổi bật trong các cuộc tuần hành vì cây xanh, bị côn đồ dùng gậy sắt đánh trọng thương.

19/5: Blogger Đinh Quang Tuyến bị côn đồ đâm gậy mũi ở Sài Gòn, không rõ lý do.

13/6: Một trận lốc xoáy bất ngờ xảy ra ở Hà Nội, làm hàng chục cây đổ. 5 người chết, trong đó có 1 người bị cây đè. Nhân cơ hội đó, một làn sóng dư luận nổi lên công kích nhóm VMHNX và những người phản đối chủ trương chặt phá cây hàng loạt của Thành phố.

8/7: Hội đồng Nhân dân tỉnh Sơn La ra Nghị quyết số 127/NQ-HĐND thông qua Đề án "xây dựng tượng đài Bác Hồ với đồng bào các dân tộc Tây Bắc gắn với quảng trường tại thành phố Sơn La", tổng mức đầu tư khoảng 1.400 tỷ đồng, nguồn vốn là "từ ngân sách nhà nước, ngân sách tỉnh và các nguồn vốn hợp pháp khác".

10/7: Trong lúc cấm cờ, dựng chốt ngăn cưỡng chế đất và thi công, bà Lê Thị Châm (54 tuổi, nông dân, độc thân, người xã Cẩm Điền, huyện Cẩm Giàng, Hải Dương) đã bị máy xúc đè lên người. Bà may mắn thoát chết vì bị đè vào chỗ đất mềm lún, nhưng phải đi cấp cứu và trải qua hàng chục ca phẫu thuật. Clip và hình ảnh bà Châm bị đè dưới bánh xe máy xúc lan tràn trên mạng.

Tuy nhiên, ngay chiều 10/7, Trung tá Nguyễn Trọng Hiên - Phó trưởng Công an huyện Cẩm Giàng - đã khẳng định thông tin bà Châm không bị máy xúc cán qua người.

Báo cáo sau đó của UBND tỉnh Hải Dương cũng tuyên bố như vậy, mặc dù ngày 14/7, chính nhà đầu tư dự án là công ty TNHH VSIP Hải Dương (Singapore) đã xác nhận vụ việc.

11/7: Các bạn trẻ trong phong trào Zombie tổ chức một cuộc đi dạo, gặp gỡ công khai, mặc áo Zombie ở đường Nguyễn Huệ (Sài Gòn). Gần 100 người đã bị bắt giữ tùy tiện (không lệnh bắt). Nguyễn Thanh

Phước (tức Phi), 23 tuổi, bị bắt giam gần hai tuần.

15/7: Cao trào của chiến dịch We Are One (Chúng ta là một): Blogger Việt Nam và những người ủng hộ dân chủ-nhân quyền cho Việt Nam trên toàn thế giới (cộng đồng người Việt ở Mỹ, Úc, châu Âu) tổ chức ngày Tổng Tuyệt thực toàn cầu đòi trả tự do cho các tù nhân lương tâm.

5/8: Bắt nguồn từ các thông tin trên báo chí chính thống, cộng đồng mạng trong cả nước xôn xao về dự án "tượng đài Bác Hồ 1400 tỷ đồng" ở Sơn La. Buổi chiều 5/8, lãnh đạo tỉnh Sơn La họp báo giải trình về đề án và trách móc báo chí đưa tin sai. Nhưng sự thực là Nghị quyết 127/NQ-HĐND ngày 8-7-2015 đã nêu rõ rằng đề án xây công trình tượng 1400 tỷ đồng này đã được thông qua.

23/8: Kết thúc một mùa thi ĐH nhiều cải cách và lầm hoang mang, blogger Hoàng Thành (25 tuổi, cựu sinh viên ngành tiếng Nhật) đứng trước cổng Bộ Giáo dục-Đào tạo, giơ cao biển có dòng chữ: "Học sinh-sinh viên không phải là chuột bạch". Bức ảnh được phổ biến rộng rãi trong cộng đồng mạng, một số trang mạng và blogger kêu gọi học sinh-sinh viên đến trước cổng Bộ Giáo dục-Đào tạo để cùng nhau bày tỏ quan điểm này vào sáng 27/8.

26/8: Hoàng Thành bị công an bắt để thẩm vấn. Khi các bạn của Hoàng Thành kéo đến chất vấn, công an đã phải tự do cho anh vào cuối ngày. Tuy nhiên, sáng hôm sau, công an lại đến nhà anh để ép anh lên đồn lần thứ hai. Buổi làm việc lại kết thúc khi các bạn anh đến đồn. Sau đó, Hoàng Thành chính thức bắt đầu cuộc sống của "phản động" với việc bị công an gây sức ép, truy đuổi triền miên, có khi phải dọn nhà tới hai lần chỉ trong một tháng, trong tình trạng sức khỏe yếu vì đau tim.

1/9: TS. Nguyễn Quang A bị câu lưu ở sân bay sau chuyến công tác nước ngoài dài ngày. Vợ con ông cùng các nhà hoạt động ở Hà Nội đã phải lên sân bay đấu tranh yêu cầu an ninh trả tự do cho ông, thậm chí có lúc phải "trình báo thân nhân mất tích". Tới nửa đêm, ông Nguyễn Quang A mới được thả.

2/9: Nhà báo Đỗ Hùng (FB Mít Tờ Đố) - Phó Tổng Thư ký tòa soạn báo Thanh Niên, phụ trách nội dung online - đăng tải một status "toàn dấu sắc", nhan đề "Quốc khánh", chơi chữ và có tính chất trào phúng. Thứ trưởng Thông tin-Truyền thông Trương Minh Tuấn ngay lập tức cho người liên hệ với báo Thanh Niên trách phạt. Ngày 3/9, tòa soạn báo

Thanh Niên hợp khẩn cấp, quyết định cách chức nhà báo Đỗ Hùng. Với sự việc này, các blogger mệnh danh ông Tuấn là "chú Tuấn ghét dấu sắc".

Hai anh em Đoàn Văn Vươn và Đoàn Văn Quý -những "người nông dân nổi dậy" trong vụ cưỡng chế đất đai ở Tiên Lãng (Hải Phòng)- được ân xá, ra tù trước thời hạn, sau 3 năm, 7 tháng, 3 tuần ngồi tù.

10/9: Ông Đoàn Hữu Long, một blogger ở Vũng Tàu, cho biết ông bị Thanh tra Sở Thông tin-Truyền thông địa phương phạt 5 triệu đồng vì vi phạm quy định về quản lý thông tin điện tử trên mạng đối với các trang thông tin điện tử không phải xin phép (điểm đ, khoản 1 Điều 64 Nghị định số 174/2013/ NĐ-CP ngày 13/11/2013).

19/9: Bà Tạ Phong Tần, tù nhân lương tâm, thành viên CLB Nhà báo Tự do, được trả tự do và đưa sang Mỹ sau hơn 4 năm ngồi tù theo Điều 88 (tuyên truyền chống nhà nước).

23/9: Lương Tâm TV, kênh truyền hình online chuyên về tình hình nhân quyền và đấu tranh dân chủ ở Việt Nam, bị tấn công: Công an bắt ê-kíp biên tập viên và tịch thu (trái phép, có thể coi như cướp) toàn bộ trang thiết bị của kênh. Lương Tâm TV mới thành lập và chỉ vừa phát chương trình đầu tiên vào ngày 19/8.

Khoảng 30 blogger bạn của các biên tập viên bị bắt đã kéo đến đồn CA quận Hai Bà Trưng đòi trả tự do cho bạn. Xô xát xảy ra khi lực lượng công an chống trả quyết liệt, huy động cả xe phun nước, xe rác, loa tuyên truyền... đến đuổi mọi người.

12/10: Đỗ Đăng Dư, 17 tuổi, chết lúc 7h tối tại bệnh viện Bạch Mai sau hai tháng bị công an huyện Chương Mỹ tạm giam ở Trại tạm giam số 3 (Công an TP. Hà Nội) để điều tra về hành vi trộm cắp tài sản. Trước đó, ngày 11/10, Cơ quan Cảnh sát Điều tra cho biết, Đỗ Đăng Dư bị bạn tù là Vũ Văn Bình đánh vì rửa bát bẩn.

Đêm 12/10 sau khi Dư chết và thi thể được đưa vào nhà xác, hàng chục nhà hoạt động nhân quyền ở Hà Nội đã đến bệnh viện Bạch Mai an ủi, giúp đỡ gia đình và lên án công an bạo hành dân.

13/10: Facebooker Nguyễn Lân Thắng đăng tải trên Facebook cá nhân một bức hình chụp ông cầm chiếc đĩa sứ có in chân dung Chủ tịch Hồ Chí Minh, kèm bình luận: "Ngày xưa ông ấy rửa bát bẩn trên tàu thì Việt Nam đâu đến nổi". Bức hình được gần 5000 người "like" và hơn 300 người chia sẻ.

16/10: Chánh án Phạm Quốc Bảo, TAND tỉnh Thanh Hóa, gửi thông báo

về việc thi hành án tử hình cho gia đình tử tù Lê Văn Mạnh: "... để làm đơn xin nhận tử thi của người chấp hành án tử hình... Đơn xin nhận tử thi... phải cam kết bảo đảm về an ninh, trật tự, vệ sinh môi trường, tự chịu chi phí và có xác nhận của UBND cấp xã". Hạn cuối nộp đơn là ngày 26/10.

Nhận thông báo này vào ngày 17-10, gia đình Lê Văn Mạnh lập tức chạy về Hà Nội trong một nỗ lực tuyệt vọng nhằm cứu mạng con mình.

17/10: Ông Trần Nhật Quang, 58 tuổi, một nhân vật trong đội ngũ dư luận viên đặc sản của Hà Nội, tuyên bố thành lập "nhóm phản ứng nhanh" để "săn lùng" và "hỏi tội" "những tên phản động" mà trước mắt là Facebooker Nguyễn Lân Thắng vì tội "xúc phạm Bác Hồ".

21/10: Trần Nhật Quang và Đỗ Anh Minh kéo thêm một số nhân vật cực đoan trong lực lượng ủng hộ chế độ ở Hà Nội đến nhà Nguyễn Lân Thắng quấy nhiễu: bấm chuông, gọi loa, phát truyền đơn thóa mạ ông Thắng.

24/10: Gia đình tử tù Lê Văn Mạnh và một số nhà hoạt động nhân quyền ở Hà Nội biểu tình tại vườn hoa Lý Thái Tổ để yêu cầu hoãn thi hành án tử hình đối với Mạnh, bởi đây là một vụ án có quá nhiều vi phạm tố tụng, dẫn đến khả năng oan sai cao. Công an, dân phòng đánh cả mẹ và em trai Mạnh.

Buổi tối, một nhà hoạt động trẻ ở Hà Nội, Lý Quang Sơn, bị côn đồ dùng kiếm truy sát, chém vào tay.

25/10: Gia đình Lê Văn Mạnh tiếp tục biểu tình và tiếp tục bị đánh đập, quăng lên xe đưa về đồn. Giáo xứ Thái Hà tổ chức cầu nguyện, hiệp thông cùng gia đình. Đêm 25/10, báo Tuổi Trẻ đưa tin hoãn tử hình Lê Văn Mạnh.

30/10: No-U kỷ niệm sinh nhật lần thứ tư. Buổi tiệc sinh nhật bất thành linh bị cắt điện và bị côn đồ ập vào, tấn công chớp nhoáng bằng chân ghế gỗ và vỏ chai bia.

1/11: Tin về chuyến thăm Việt Nam của Tổng Bí thư ĐCS Trung Quốc Tập Cận Bình làm những người chủ trương yêu nước chống Tàu phần nộ. Phong trào "biểu tình mini" bắt đầu ở Hà Nội, với việc nhiều nhóm thanh niên xuất hiện bất ngờ ở các nơi công cộng, giơ cao biểu ngữ "Phản đối lệ thuộc Trung Quốc", "Tập Cận Bình cút đi".

3/11: Vụ "bụi đường Chương Mỹ": Hai luật sư Trần Thu Nam và Lê Luân bị côn đồ xã hành hung gây thương tích khi hai ông đến huyện Chương Mỹ gặp mẹ của Đỗ Đăng Dư để làm

rõ thêm về vụ việc. Trong đám côn đồ, luật sư Lê Luân nhận diện được một người là công an xã, tên là Cửu (tức Nguyễn Văn Cửu, SN 1982, công an xã Đông Phương Yên).

9h sáng, khoảng 30 blogger Hà Nội bất ngờ tổ chức biểu tình phản đối Tập Cận Bình. Buổi chiều, biểu tình tiếp tục diễn ra ở Sài Gòn.

4/11: Blogger Hà Nội biểu tình trước cổng Đại sứ quán Trung Quốc, dưới trời mưa.

5/11: Tập Cận Bình sang thăm Việt Nam. Biểu tình nổ ra ở cả Hà Nội và Sài Gòn. Ít nhất 23 người bị bắt ở Hà Nội; khi được trả tự do vào chiều tối, họ lại tiếp tục biểu tình ngay khi rời đồn. 9h tối, biểu tình mini diễn ra trong khu phố cổ.

Tại Sài Gòn, ông Trần Bang, một cựu chiến binh chống Tàu hồi chiến tranh biên giới, bị đánh toác đầu, đổ máu. Hàng chục người bị bắt và đưa về các đồn công an khác nhau trong khắp thành phố, thậm chí bị giam giữ qua đêm. Cuộc đấu tranh đòi người của các blogger Sài Gòn kéo dài đến tận trưa hôm sau, 6/11.

10/11: Nghệ sĩ đường phố Tạ Trí Hải bị côn đồ đánh gãy ngón tay, cây đàn violin bị quăng xuống hồ Hoàn Kiếm. Ngay sau đó, các blogger đã đến ứng cứu, vớt đàn cho ông và kêu gọi cộng đồng ủng hộ. Nhiều người trong và ngoài gửi tiền hỗ trợ, trong những ngày sau, ông Hải đã nhận được 5 cây đàn mới thay thế cây đàn bị đập vỡ.

Buổi chiều, Cơ quan Cảnh sát Điều tra tổ chức họp báo ở Hà Nội, nêu rõ rằng hai luật sư Lê Luân và Trần Thu Nam bị côn đồ đánh là do đi xe gây bụi, và không có công an xã tham gia vụ hành hung. Về việc các luật sư bị giật mất điện thoại di động, cơ quan CSĐT cũng cho là không hề có chuyện đó. "Bụi đường Chương Mỹ" trở thành một "điển tích" về cách hành xử của công an Việt Nam.

12/11: LS. Trần Vũ Hải bị bắt cóc lên đồn CA phường. Trước đó, giới luật sư ở Hà Nội có xì xào về tin "200 luật sư sẽ tuần hành đến Bộ Tư pháp, VKS ND Tối cao và Công an TP. Hà Nội" để nộp văn bản yêu cầu bỏ quy định cấp giấy chứng nhận bảo chữa trong tố tụng và đề nghị Công an Hà Nội khởi tố vụ hai luật sư bị hành hung tại Chương Mỹ. Trước tin đồn này, một số luật sư đã khẩn trương lên Facebook thanh minh là không hề có chuyện họ tuần hành.

Từ buổi trưa, khoảng 300 dân oan kéo đến đồn Xuân La, gây sức ép buộc công an phải thả ông Hải. Cuối cùng, LS. Trần Vũ Hải đã được ra khỏi đồn vào 9h tối.

KIỂM TOÁN CUỐI NĂM: TÁM NẸO ĐƯỜNG CÙNG

.....**Đình Tấn Lực 15-12-2015**.....

*"Phình phờ đề tiện. Bả bầy tù đầy
Máu chảy đầu rơi ngày tháng
Ngót thể kỷ bao quyền
Không dập tắt nổi nên nhang"*
(Phùng Cung)

**Đường Cùng của 1 nhà nước là
khi nó bắt dân làm con tin.**

Mỗi con tin được thả ra khỏi tù trước ngày mãn án là một chặng đường thoát hiểm giai đoạn của chế độ: Lê Quốc Quân (2007), Nguyễn Quốc Quân (2007&2012), Cù Huy Hà Vũ (2014), Điều Cày Nguyễn Văn Hải (2014), Đỗ Thị Minh Hạnh (2015), Tạ Phong Tần (2015).

Những người được "đặc xá": Đinh Đăng Đình, Nguyễn Hữu Cầu.

Những người mãn án khá đông, tạm liệt kê: Nguyễn Đan Quế, Bùi Minh Quốc, Mai Thái Lĩnh, Hà Sĩ Phu, Nguyễn Thanh Giang, Phạm Quế Dương, Trần Khuê, Phan Văn Lợi, Nguyễn Hữu Giải, Thích Không Tánh, Nguyễn Khắc Toàn, Trần Anh Kim, Nguyễn Văn Đài, Lê Thị Công Nhân, Lê Quốc Quân, Lê Công Định, Phạm Minh Hoàng, Lê Thăng Long, Nguyễn Tiến Trung, Nguyễn Vũ Bình, Nguyễn Văn Túc, Phạm Bá Hải, Phạm Hồng Sơn, Vũ Văn Hùng, Trần Đức Thạch, Vi Đức Hồi, Phạm Văn Trội, Phạm Thanh Nghiên, Lê Nguyên Sang, Ng. Bắc Truyến, Huỳnh Nguyên Đạo, Huỳnh Ngọc Tuấn, Lê Anh Hùng, Lê Thị Phương Anh, Nguyễn Phương Uyên, Trần Thị Hải, Nguyễn Xuân Nghĩa, Nguyễn Mạnh Sơn, Nguyễn Văn Túc, Nguyễn Hữu Tinh, Nguyễn Kim Nhân, Ngô Quỳnh, Đinh Nhật Uy, Cấn Thị Thêu, Chu Mạnh Sơn, Dương Kim Khải, Đặng Ngọc Minh, Đậu Văn Dương, Hồ Văn Oanh, Nguyễn Văn Duyệt, Nguyễn Văn Oai, Nguyễn Xuân Anh, Paulus Lê Sơn, Trần Minh Nhật, Thái Văn Dung, Thích Thiện Minh, Thích Nhật Ban, Võ Văn Bửu, Ng. Trung Tôn, Thân Văn Trường, Trần Ngọc Anh, Trương Minh Đức, Võ Văn Thanh Liêm...

Những người còn đang bị giam cầm: Nguyễn Văn Lý, Trần Huỳnh Duy Thức, Hồ Đức Hòa, Nguyễn Đăng Minh Mẫn, Đặng Xuân Diệu, Nguyễn Đình Cường, Nguyễn Ngọc Già, Bùi Thị Minh Hằng, Đinh Nguyên Kha, Trần Vũ Anh Bình, Ng. Hoàng Quốc Hùng, Đoàn Huy Chương

Gần nhất, người vừa mới bị kết án là công dân Nguyễn Viết Dũng, can tội mặc áo trận của VNCH đi biểu tình bảo vệ cây xanh Hà Nội. Phiên tòa tiêu biểu này không có nhân chứng,

vật chứng, với bản án đã có sẵn trước giờ khai mạc; chủ tọa liên tục cắt lời luật sư, sau cùng, đuổi một luật sư ra ngoài, khiến cả ba luật sư cùng ra ngoài phản đối. Bên ngoài tòa án, hàng nghìn người biểu tình lên án phiên tòa áp án bất công.

Có mấy điểm đáng ghi nhận về bước đường cùng này của chế độ:

Một, án tù loại này được sử dụng để khiến người ta hãi, thì ngược lại chỉ khiến dân khinh.

Hai, tù nhân (chống chế độ) được trui rèn trong môi trường tập trung để quảng bá cho lý tưởng tự do dân chủ hơn cả thời ở ngoài.

Ba, mỗi người tù (chống chế độ) ra khỏi tù đều được đón chào như những anh hùng (vừa tốt nghiệp "đại học CS", theo cách nói của các lão thành cách mạng).

Bốn, người ra tù và những người chuẩn bị vào tù gần bó khăng khít hơn, trò chuyện thoải mái hơn, cả về những tổ chức/đảng phái mà họ từng giữ kín kể trước đây.

**Đường Cùng của 1 nhà nước là
khi nó núp bóng côn đồ.**

Án tù không làm dân sợ, nhà nước tập trung dồn sức vào việc ra đòn tay chân, tuýp sắt. Côn đồ vừa là giải pháp vừa là phương tiện. Cả côn đồ trong tù trị tội đồng sự "rửa bát bẩn", lẫn côn đồ đường phố hành hung luật sư "lái xe tung bụi". Hoặc, chuyên viên cưa đá, giật giải băng tang, đánh người đổ máu/gây chân/bể sống mũi. Lại còn "ĐM nhà báo hả? Tán bỏ mẹ nó đi!"...

Rõ là côn đồ thì xứ nào cũng có ít nhiều. Song, nhà nước núp bóng côn đồ như một thứ chính sách chiến lược để cai trị nhân dân, và lập luận cực kỳ trẻ con để bao che cho côn đồ, thì thế giới chỉ có một.

Nó là chứng cứ "không thể chối cãi" về một nhà nước vô chính phủ, một đảng cầm quyền tự đánh đồng với băng đảng xã hội đen, đến mức LHQ kêu gọi CP VN điều tra các vụ hành hung giới hoạt động vì nhân quyền, và Tổ chức Quan trắc Nhân quyền (HRW) nói bạo lực kiểu này sẽ chỉ làm cho nhà nước "giống côn đồ".

Nói thế không đúng. Nhà nước VN không hề giống côn đồ. Nhà nước VN chính là côn đồ!

**Đường Cùng của 1 nhà nước là
khi nó ăn mày cả tiếng nói của
nước ngoài.**

Không chỉ ăn mày các thứ viện trợ phát triển và bỏ túi riêng. Chủ tịch

14/11: Sở Thông tin-Truyền thông tỉnh An Giang ra quyết định xử phạt bà Lê Thị Thùy Trang, giáo viên Trường THPT Long Xuyên (An Giang) 5 triệu đồng, do trước đó bà Trang đã chia sẻ trên Facebook bài "Thanh tra Chính phủ đề nghị kiểm điểm Chủ tịch tỉnh UBND tỉnh An Giang" kèm lời bình luận: "Hồi nào vậy tên! Mà vậy đi cho đẹp lòng dân". Phía dưới, bà comment ông Chủ tịch "nhìn cái mặt kênh kiệu".

Một người tham gia comment là ông Huỳnh Nguyễn Huy Phúc cũng bị phạt 5 triệu đồng. Vợ ông Phúc dùng tài khoản facebook của chồng nên may mắn thoát phạt.

Nổi gót Sở Thông tin-Truyền thông, trường THPT Long Xuyên lập tức tiến hành kỷ luật cảnh cáo, khiến trách cô giáo Lê Thị Thùy Trang.

22/11: Hai nhà hoạt động về quyền lao động, Đỗ Thị Minh Hạnh và Trương Minh Đức, bị công an bắt đưa về đồn ở Biên Hòa, Đồng Nai. Tận đêm khuya, họ mới được thả trong tình trạng thương tích nặng nề vì bị đánh đập.

24/11: Nguyễn Mai Trung Tuấn, 15 tuổi, ở Long An, bị áp mức án 4 năm 6 tháng tù vì tội "cố ý gây thương tích". Đại gia đình em có đến 12 người (bố, mẹ, ông ngoại...) đều đang trong tù. Tội chung của họ là chống cưỡng chế đất đai.

6/12: Luật sư Nguyễn Văn Đài cùng ba bạn trẻ Lý Quang Sơn, Vũ Đức Minh, Lê Mạnh Thắng, bị công an Nghệ An cải trang làm côn đồ (hoặc phối hợp với côn đồ) hành hung gây thương tích, khi họ đang trên đường từ Vinh trở về Hà Nội.

14/12: Xét xử sơ thẩm Dũng Phi Hồ, người thanh niên tham gia tuần hành vì cây xanh hôm 12/4 trong màu áo của "quân lực VNCH". 16 thành viên của nhóm VMHNX tình nguyện đứng ra làm nhân chứng xác nhận Dũng không hề có hành vi gây rối trật tự công cộng, trong đó có hai người nhận vai trò tổ chức. Tuy nhiên, lời chứng của họ không được tòa đếm xỉa. Các luật sư bỏ ra ngoài. Dù vậy, phiên tòa vẫn tiếp tục, kết án Dũng 15 tháng tù.

16/12: Cơ quan An ninh Điều tra Bộ Công an bắt giam luật sư Nguyễn Văn Đài (SN 1969) và chị Lê Thu Hà (SN 1982), với tội danh "tuyên truyền chống Nhà nước", theo Điều 88 Bộ luật Hình sự.

18/12: Tòa án Nhân dân tỉnh Tiền Giang xét xử sơ thẩm vụ "con ruồi trong chai Dr. Thanh của Tân Hiệp Phát", tuyên phạt ông Võ Văn Minh 7 năm tù vì tội "cưỡng đoạt tài sản".

Nhà báo Doan Trang

nước xứ này ăn mày cả tiếng nói của nước ngoài, thông qua "đề nghị QH Đức có tiếng nói mạnh mẽ về Biển Đông", sau khi đã bắn 21 phát đại bác và trải thảm đỏ mời Tập Cận Bình ban huấn từ tại phòng họp Diên Hồng của QH VN chỉ già 2 tuần trước đó.

Còn thủ tướng xứ này thì quanh đi quẩn lại chỉ có thể tự đánh bóng bằng những bài cây đăng trên báo rác nước ngoài. Cả báo rác của Đức, của Hàn trước đây, và mới đây là Boston Global Forum do đồng chí Nguyễn Anh Tuấn được phân làm chủ nhiệm.

Lòe thiên hạ trong nước bằng các bài "báo nước ngoài" viết sai chính tả bét nhè trên trang web quả thật không phải là một cách nên làm, trong thời buổi thông tin như điện chớp này.

Quả thật, cũng chẳng ai ngờ lãnh đạo xứ ta bị dí vào đường cùng bởi các tay tổ truyền thông ở tận đầu đầu mà cũng chẳng ân oán hận thù gì!

Đường Cùng của 1 nhà nước là khi nó trấn áp dân để lấp cái hèn.

Tám năm trước khi ngư dân Trương Đình Bẩy bị bắn chết trên ngư trường truyền thống Biển Đông, nhà nước ta đã phóng tay đàn áp các cuộc biểu tình chống Tam Sa 2007, chống rước đuốc Olympic 2008, chống HD 981... Hàng chục, thậm chí, hàng trăm công dân VN bị bắt bớ, tù đầy, triệu tập... vì đã tham gia các cuộc biểu tình phản đối vừa kể.

Ba tuần trước khi ngư dân Trương Đình Bẩy bị bắn chết, lãnh đạo Ba Đình đã xếp hàng trải thảm đỏ, rót sâm banh đón tiếp chủ tịch nước giặc bằng 21 phát đại bác, và mời giặc ban huấn dụ cho toàn thể đại biểu quốc hội VN, tức là cho toàn thể 90 triệu dân Việt!

Bốn ngày sau khi ngư dân Trương Đình Bẩy bị bắn chết và chuyển thi thể ướp đá vào bờ, bộ quốc phòng đứng đón tại bờ và tuyên bố vào cuộc điều tra, với 2 kịch bản dạo đầu là (1) hung thủ người Philippines; và (2) "Không loại trừ khả năng vi phạm lãnh hải nước bạn", ngay trên ngư trường truyền thống của ta. Đồng nghĩa với sự thừa nhận rằng Trường Sa là của TQ?

Hai tuần sau khi ngư dân Trương Đình Bẩy bị bắn chết trên ngư trường truyền thống Biển Đông, bộ quốc phòng vẫn im tiếng. Xem ra trấn áp dân dễ hơn là lấp cái hèn.

Đường Cùng của 1 nhà nước là khi mỗi cá nhân của nó tự tìm đường rút.

Lãnh đạo Bảo Việt đồng loạt thôi chức. Lãnh đạo Mía đường Thành Thành Công đồng loạt thôi chức. Một loạt quan chức cấp đầu tỉnh đầu huyện xin thôi chức, nghỉ hưu sớm.

Lãnh đạo Trầm Bê của Sacombank xin thôi chức. Lãnh đạo Eximbank dọa từ chức tập thể...

Ngược lại là hiện tượng đồng bộ đưa thân nhân trẻ tuổi trong giòng tộc vào các vị trí lãnh đạo cấp tỉnh ủy, giám đốc sở...

Bên cạnh đó là khai thác "tình hình lớn mạnh của thế lực thù địch" để làm đồn bẫy sửa đổi cơ chế đặc biệt (thêm hạn tuổi) mà giải quyết nhân sự trong tiến trình sắp xếp đại hội XII. Hiện tượng "vét cú chót" được phô diễn công khai. Cũng không hề có điều gì cấm kỵ để bàn về quy trình "hoàng hôn nhiệm kỳ" ở khúc cuối đường cùng.

Đường Cùng của 1 nhà nước là khi nó chịu thua hệ truyền thông đại chúng.

Sức mạnh của độc tài phần lớn phải dựa vào tuyên truyền dối trá một chiều. Các bức màn sắt/màn tre là để ngăn chiều Sự Thật dội ngược. NN độc tài quen thói phỉnh dân và tự phỉnh nhau, cứ ngỡ Tuyên giáo TW vẫn còn là guồng máy tạo ra lực cuốn

Tuyên giáo ngủ quên trên xe bò, không hay thời nay truyền thông nó đi nhanh hơn máy bay phản lực siêu thanh. Báo in chỉ được dùng ở mỗi chức năng của giấy. Bài đăng trên báo mạng chỉ chực giờ gỡ xuống. Thậm chí, báo hình chiếu hình trẻ con cầm sách ngược mà vẫn đọc xuôi. Lời chạy tội còn ngô nghê hơn cả thằng bé cầm sách kia. Truyền thông cho quảng đại quần chúng thu gọn lại ở một phần nhỏ quần chúng đảng. Ngay chính Tuyên giáo cũng phải tay với quần chúng dư luận viên nhất mực trung thành.

Nhà nước đe dân phải xài mạng xã hội nội hóa, không xong. Cả CP cũng phải hòa mạng FB. Nhà báo có thể nghiệm FB hơn mạng chính quy. Báo chính quy lại phải lấy tin từ FB.

Không ai kể hết được những bước lùi của nhà nước khi Facebookers lên tiếng. Thế nhưng vẫn còn lắm kẻ cứ ngỡ trị tội FBkers cũng không khác gì quân dưới trướng, nên lãnh đạo thi đua nhau "thánh phán" phát ngôn xằng, sau đó là tỏ vẻ rút lệnh phạt, mà không ngờ mỗi lần phán xằng một việc còn con lại làm lộ ra hàng tá chuyện tối mật vĩ đại khác..

Đường cùng của độc tài là một sự chọn lựa không mấy dễ: Muốn đối đầu với nhân dân, phải đối đầu (và chiến thắng) các mạng xã hội đang thực sự là hệ truyền thông đại chúng.

Đường Cùng của 1 nhà nước là khi nó hết tiền.

Nhà nước không cần giấu diếm gì tình trạng cạn kiệt ngân sách. Có lẽ cũng không thể giấu diếm điều gì vào

thời buổi này. Bạc Liêu Cà Mau đã báo cáo cạn ngân. Hải Phòng Đắc Lắc hết tiền trả cho bác sĩ, y tá công nhân viên các bệnh viện. Tình hình các địa phương kêu cứu đói giáp hạt có thể tăng cao hơn các năm trước.

Tình hình là trung ương cũng khánh tận. Đi vay không dễ. Đi xin càng khó. Muối mặt đã xình như mắm. Giải pháp là mỗi địa phương "hồn ai nấy giữ". Thuế tăng, phí tăng, xin khát lương công nhân viên chức... là điều tất yếu. Cũng là tất yếu khi mọi người chỉ tay vào nhau: Lỗi không ở tôi. Nó mới là thủ phạm!

Trung ương chạy vay thế nào? Đây là mốc điểm giới hạn việc gặt nợ qua lại? Nghị quyết 11 TTCP đánh sập bao nhiêu vạn doanh nghiệp? Nợ xấu thủng trần bao lâu rồi? Nợ công thật sự tương đương với mấy lần GDP? Liệu có là muối bỏ biển khi QH thông qua bổ sung Điều 216 bộ luật hình sự nhằm cứu nguy tài chính: Trốn đóng BHXH/BHYT/BHTN bị phạt tiền từ 500 triệu đồng đến 1 tỉ đồng hoặc bị phạt tù từ 2-7 năm?

Liệu là đảng & nhà nước sẽ cầm cự được khúc cuối đoạn đường cùng này cho tới lúc tuyên bố đại hội 12 thành công mỹ mãn?

Đường Cùng của 1 nhà nước là khi nó sợ dân.

Dân ới tin cho nhau cực nhanh. Dân viết băng-rôn nhanh như chớp. Dân biết có quyền chụp ảnh, quay clips. Dân đoàn kết đòi người. Dân rành luật giao thông hơn cả CSGT. Dân có nghìn cách kháo chuyện, và có nghìn lẽ một cách bẻ lý côn an.

Nhà nước ngày càng giỏi trong việc sản xuất ra thêm thành phần chống đối, sau Dân Oan.

Dân Oan không chỉ đòi đất đòi nhà riêng. Dân Oan đòi cả lãnh thổ đã mất vào tay giặc. Dân Oan đòi cả công lý và quyền làm người cho mọi thành phần dân tộc.

Nhà nước hải tuổi sinh viên (Ng. Viết Dũng/Nguyễn Phương Uyên). Nhà nước sợ người làm việc thiện nguyện. Sợ "Ước Mơ Của Thủy" ở tầm thách thức chế độ. Sợ lời thơ "Hiên ngang sống và hiên ngang yêu nước – Chả khi nào then với núi sông ơi". Sợ cả "Tiếng Hát Cho Biển Đông & Quyền Con Người". Sợ cả những nốt nhạc có dấu chấm hỏi "VN Tôi Đâu?". Sợ cả lời nhạc có dấu chấm than "chống quân xâm lược! chống kẻ nhu nhược bán nước hại dân!".

Nhà nước đang cần gấp tầm phao cứu đuối. Cả đuối hơi, đuối lý lẫn đuối lực. Càng phô trương bạo lực, nhà nước càng chóng thu ngắn cái chết lâm sàng ở khúc cuối đường cùng!

Blogger Đinh Tấn Lực

40 NĂM SAU : XEM LẠI DÂN TRÍ

Nguyễn Quang Dy@S 15-12-2012

Người ta hay nói dân trí là yếu tố sống còn đối với vận mệnh của một quốc gia. Nhưng hiểu về dân trí như thế nào thì chắc vẫn còn tranh cãi. Có người cho rằng dân trí ở Việt Nam cao, trong khi "quan trí" lại thấp, cần phải nâng cao. Nhưng từ xưa đến nay (từ thời cụ Phan Bội Châu và Phan Châu Trinh), tại sao người ta thường kêu gọi "nâng cao dân trí"? Có lẽ người ta muốn đề cập đến cùng một vấn đề. Hay nói cách khác, "dân nào thì quan nấy".

Sau 40 năm, hãy điểm lại 10 hình ảnh hài hước và độc đáo "chỉ có tại Việt Nam" để xem dân trí đang ở đâu, và vì sao có thể (hay không thể) thay đổi được. (Tất nhiên các bạn có thể bổ sung thêm). Tuy hình ảnh chỉ là bề nổi của tảng băng chìm, nhưng nó là một tiêu chí quan trọng. Những người cầm quyền hay nói "lấy dân làm gốc", vậy làm thế nào thay đổi được cái ngọn bị sâu bệnh, nếu cái gốc cũng yếu kém và khó thay đổi?

1. Cái cột điện

Bill Gates hay khách quốc tế nào đến Việt Nam đều ấn tượng bởi "cái cột điện" như một hình ảnh độc đáo khó quên. Đó là một đồng dây điện lằng nhằng cuộn vào nhau như cái mạng nhện khổng lồ, tạo thành một tác phẩm nghệ thuật đường phố mà không một nghệ sĩ sắp đặt nào có thể làm nổi. Tác phẩm này có mặt khắp nơi, từ các đường phố lớn sang trọng đến các ngõ hẻm tồi tàn. Không biết nó xuất hiện từ bao giờ, nhưng đã tồn tại qua thời gian như một phần của nền văn minh đô thị (theo "định hướng XHCN"). Chắc không thể cải tạo được nó, mà chỉ có thể bỏ đi và thay bằng một hệ thống khác. Có người nói đó là hình ảnh của Hà Nội, những người khác thì cho rằng đó là hình ảnh của EVN (tập đoàn điện lực VN). EVN vừa được hưởng ngân sách, vừa có quyền tăng giá điện tùy ý, mà chẳng cần phải đầu tư đổi mới hạ tầng (như một nhóm lợi ích). Vậy tiền chạy đi đâu? Dù sao, tác phẩm nghệ thuật này (biểu tượng cho dân trí VN) đáng được đưa vào "Guinness Book" về những kỷ lục tồi tệ nhất.

2. Cái loa phường

Có lẽ Bill Gates chưa có dịp thưởng thức cái loa phường để đánh giá. Nó dễ dàng đánh bại cái cột điện để chiếm vị trí số một nếu xếp hạng. Nó cũng hiện diện khắp nơi, nhưng không cam lạng như cái cột điện. Từ sáng sớm đến tối, nó oang oang lập lập lại mấy nội dung nhảm chán.

Ngay cả khi ta ngủ, hay sang tận Paris hoặc London, trong tai vẫn văng vẳng tiếng loa phường. Thật khó lòng thoát khỏi nó, ngay cả trong tâm thức. Tại sao người ta bỏ được sổ gạo và tem phiếu, mà lại không bỏ được cái loa phường điên khùng này? Có lẽ vì nó là công cụ kiểm soát văn hóa tư tưởng, nên tồn tại cùng với chế độ. Chúng ta lớn lên với nó, quen thuộc và chấp nhận nó, nên nó đã đi vào tiềm thức và dân trí, ngay cả khi ta sống cũng như chết. Có lẽ nhạc sỹ Văn Cao, dù đã ở thế giới bên kia, cũng không thể quên được cái thứ "khủng bố mềm bằng âm thanh" này (như có người đặt tên). Tác giả của bài Quốc Ca đã phải chịu đựng cái loa phường chõ vào căn phòng mình như để tra tấn trong suốt cuộc đời còn lại, cho đến khi nhắm mắt.

3. Giao thông nguy hiểm

Đối với những người nước ngoài nào mới đến VN lần đầu thì có lẽ điều đáng sợ nhất trong đời là phải vượt qua đường phố, nơi xe cộ đi lại hỗn loạn, không ai tránh ai. Nó còn nguy hiểm hơn cả cái cột điện và cái loa phường. Nó giống như cảnh tượng bạo lực chỉ thấy trong phim hành động. Nó phản ánh một não trạng bất an và ám ảnh bạo lực của nhiều người Việt, như một di chứng của chiến tranh, làm cho con người dễ vô cảm. Nó lý giải tại sao VN lại được xếp thứ 13 (gồm những nước vô cảm nhất) trong 150 quốc gia được viện Gallup khảo sát năm 2012. Huffington Post coi giao thông ở VN là "nơi nguy hiểm nhất", còn CBS News thì ví giao thông ở đây như "địa ngục", và BBC cho rằng nó còn nguy hiểm hơn cả đại dịch AIDS. Bộ Y tế VN thông báo trong 7 ngày nghỉ Tết năm 2015 có 246 người chết do tai nạn giao thông. Còn bộ trưởng Giao thông VN gọi đó là "quốc nạn" vì mỗi năm có gần 12.000 người chết và 9.300 người bị thương, có thể so sánh với con số thương vong do thảm họa sóng thần ở Nhật Bản. Nhưng đối với những người Việt đã quen với chiến tranh và bạo lực thì giao thông hỗn loạn và tắc đường là một phần của đời thường và dân trí. Người ta hay đùa "Hà Nội không vội được đâu!" Hình như người Việt có khiếu hài hước đặc biệt, thích đùa ngay cả với tính mạng của mình. Có người còn lập luận là tại sao lại sợ chết khi hàng ngày vẫn "sống trong sợ hãi" như trong phim "Thập diện mai phục".

4. Đường phố ngập lụt

Khi mùa mưa đến, những đường phố lớn ở Hà Nội có thể biến thành những dòng sông nhỏ. Bạn không cần mất công đến tận Venice để thưởng ngoạn cảnh này. Chỉ cần sắm cho mình một cái thuyền nhỏ, thay vì cái xe máy vô tích sự trong nước lụt. Năm này qua năm khác, người Hà Nội nơm nớp vừa lo "mất nước" vừa lo "ngập lụt", mà cả hai đều cùng một nguyên nhân. Nghe nói đã có những khoản kinh phí lớn của các nhà tài trợ quốc tế và ngân sách quốc gia đầu tư để cải tạo hệ thống cấp thoát nước Hà Nội. Nhưng các khoản tiền này đã trôi theo dòng nước cống ra sông ra biển (hoặc chui vào túi ai đó). Ách tắc không phải chỉ có giao thông, cấp thoát nước, hay hệ thống hành chính công, mà trước hết là ý thức hệ và dân trí. Vì vậy, muốn tháo gỡ ách tắc ngoài đường, phải tháo gỡ ách tắc trong đầu con người trước.

5. Đái đường và vứt rác

Tuy nhiên, chúng ta có một thói quen rất thông thoáng, đó là đái đường và vứt rác. Bạn có thể thấy cái biển "cấm đái bậy" khắp mọi nơi, nhưng nó không ngăn được người dân đái bậy. Người ta đái bậy và vứt rác khắp nơi, từ những góc phố cổ quanh hồ Hoàn Kiếm, đến con đường đê dọc sông Hồng nơi có những bức tranh gốm hiện đại. Phải chăng dân ta uống nhiều bia hơi, nên đái nhiều hơn người khác? Phải chăng họ lâu nay "sống trong sợ hãi" nên hay vãi đái? Phải chăng đái bậy đã trở thành một phong cách sống? Hay chỉ vì họ không có đủ toilet? Dù đây có phải là một vấn đề quan trọng cần "tái cấu trúc" hay không, dù các "sở ban ngành" (như giao thông công chính hay văn hóa tư tưởng) đã làm được những gì, thì đái bậy và vứt rác vẫn đang hiện hữu như một hình ảnh "đặc thù" của văn hóa và dân trí VN.

6. Ném đá và chửi đồng

Không phải chỉ có đái bậy, mà hình như người Việt còn thích văn hóa ném đá và chửi đồng, đặc biệt là gần đây trên internet và thế giới mạng. Nhiều người cũng rất mê internet và truyền thông kỹ thuật số nhưng rất ngại tham gia thế giới mạng, chỉ vì vấn đề này. Trên đó hoàn toàn tự do, kể cả ném đá vô tội vạ. Không có luật lệ nào cả, giống như vô chính phủ, chỉ có dân trí điều tiết. Đó là bản chất của thế giới mạng, nơi cả hai mặt tích cực và tiêu cực cùng tồn tại. Có lẽ vì vậy mà tốc độ phát triển internet và Facebook ở Việt Nam vào loại nhanh nhất thế giới, dù không tỉ lệ thuận với dân trí. Có mấy nguyên nhân. Người Việt vốn có truyền thống hay chửi nhau và cãi

nhau (chẳng cần lý do cụ thể). Do bị kiểm duyệt quá nhiều và quá lâu nên họ không có thói quen tranh luận một cách có văn hóa. Nay internet và truyền thông kỹ thuật số đã mở ra một xa lộ thông tin mới cho tự do ngôn luận (mà không bị kiểm duyệt). Nó giống như "tháo cồng" cho mọi thứ, kể cả gia bảo và rác rưởi trong nhà đều được phơi bày.

7. Học vẹt

Không có vấn đề nào bị công chúng phê phán nhiều như giáo dục. Và lúc này không có vấn đề nào quan trọng hơn giáo dục, để nâng cao dân trí và chấn hưng đất nước. Nhưng tại sao càng cải cách, chất lượng giáo dục càng tụt hậu? Các chuyên gia giáo dục cho rằng học vẹt và chế độ thi cử chạy theo thành tích và bằng cấp làm triệt tiêu năng lực sáng tạo và tư duy độc lập của học sinh. Human Development Indicators xếp Việt Nam đứng thứ 121/187 (dưới trung bình). Không có một trường đại học nào của VN lọt được vào danh sách các trường đại học có danh tiếng và chất lượng (trong khu vực). International Property Rights Index xếp Việt Nam thứ 108/130 (gần đối số), tính theo giá trị trí tuệ. Giáo dục bị tụt hậu thê thảm như vậy mà vẫn có nhân tài xuất hiện (như Ngô Bảo Châu). Đất nước bị tàn phá kinh người như vậy, mà vẫn còn cảnh đẹp (như hang Sơn Đòng). Nhưng Ngô Bảo Châu không phải là sản phẩm của giáo dục VN, cũng như Sơn Đòng không phải là sản phẩm của du lịch VN. Nếu không thay đổi cơ bản về hệ thống giáo dục và đào tạo, Việt Nam sẽ chảy hết chất xám vì hầu hết nhân tài rời bỏ đất nước.

8. Lễ hội quá nhiều

Gần đây có quá nhiều lễ hội ở Việt Nam (nghe nói 9000 mỗi năm), nhưng cũng có nhiều hình ảnh phản cảm thiếu văn hóa và thậm chí đầy bạo lực trong các hoạt động này. Đây là hệ quả của căn bệnh "cờ đèn kèn trống", phản ánh tâm thức bất an của những người bị cuồng tin và quá khích, cố giành bằng được vài biểu tượng văn hóa nào đó để trang trí, mà không hiểu đó là dân trí thấp. Điều này có thể bị những kẻ bất lương và tham nhũng trong chính quyền lợi dụng để "đục nước béo cò". Trong khi kinh tế đang khó khăn, thì rất nhiều kinh phí nhà nước đã được chi cho những lễ hội tốn kém như vậy. Nhiều đền chùa cổ kính vô giá đã bị phá bỏ để biến thành những "công trình văn hóa" mới toanh rất tốn kém nhưng chẳng có giá trị gì về lịch sử. Trong khi khu chùa Bái Đính hoành tráng (ở Ninh Bình) góp phần

thương mại hóa Phật giáo, thì tỉnh Vĩnh Phúc đã "mạnh dạn" đầu tư 271 tỷ VNĐ xây lại Văn miếu của tỉnh (để thờ Khổng Tử!). Lạm phát lễ hội là một biểu hiện của tham nhũng về văn hóa và dân trí thấp. Tổng cục Du lịch cho biết 85% khách du lịch quốc tế không muốn quay trở lại Việt Nam, và ngày càng nhiều người Việt đi du lịch nước ngoài. Đó là cách họ "bỏ phiếu bằng chân".

9. Xây để phá

Gần đây, ai đi qua đường Bưởi ở Hà Nội đều nhìn thấy một quang cảnh như thời chiến (sau một trận ném bom), nhà cửa dọc phố đang bị phá hủy để làm đường. Nó lặp lại hình ảnh nhiều năm về trước khi nhà cửa dọc đường đề Yên Phụ (phía đông bắc Hà Nội) cũng bị phá hủy như vậy để "bảo vệ đề" (thật vậy sao?). Nghe nói bài học này đã gây tổn thất trên 10 triệu USD, và làm cuộc sống nhiều gia đình điêu đứng. Trong thời chiến thì những việc này có thể hiểu được, nhưng thật khó hiểu là tại sao 40 năm rồi mà tư duy thời chiến vẫn không hề thay đổi. Quy hoạch đô thị kiểu gì mà cứ cho xây rồi lại phá? Hàng năm, Hà Nội vẫn đào vĩa hè và đường phố lên để lát lại và sửa đường ống, chẳng ai phối hợp với ai, vừa tốn kém và lãng phí, bất ổn cho giao thông và cuộc sống con người. Gần đây căn bệnh này đã lây lan tới thành phố Hồ Chí Minh, với những "lô cốt" (bịt đường để thi công) mọc lên ngày càng nhiều trên đường phố. Hình như người Việt thích xây để phá (chứ không phải để tồn tại). Kiểu dân trí la lùeng này (theo "định hướng XHCN?") có thể biến "nền văn minh Sông Hồng" thành "nền văn minh Sông Tô Lịch" (một con sông nhỏ tại Hà Nội đã bị chết vì ô nhiễm nặng nề).

Như để minh họa, trong khi đang viết bài này thì một tổ công nhân (xí nghiệp "nước sạch") lại đến đào đường ống nước trước cửa nhà (để thay cái đồng hồ cũ). Trước đó chỉ khoảng mấy tuần một tổ khác (cùng xí nghiệp này) đã đến đào đường để thay ống nước mới (nhưng không chịu thay cái đồng hồ cũ). Có trời mới biết tại sao họ không phối hợp với nhau? Tất nhiên vấn đề không phải do họ, mà do một hệ thống bị phân liệt và dân trí thấp.

10. Đốn hạ cây xanh

Trong khi các vấn đề nan giải trên đây vẫn còn nguyên, thì gần đây Hà Nội đã có một quyết định "sáng tạo" là chặt bỏ 6700 cây xanh đã tồn tại hàng thế kỷ nay như "lá phổi" của thành phố và là hình ảnh hấp dẫn của Hà Nội. Cũng may, cái quyết định ngu xuẩn và quái gở này đã vấp phải một

làn sóng phản kháng của dư luận, buộc lãnh đạo thành phố phải nghĩ lại và nhân nhượng (sau khi vài trăm cây xanh đã bị giết oan). Cục đoan và bạo lực không chỉ đe dọa con người, mà còn đe dọa thiên nhiên và môi trường sống. Hình ảnh phản cảm về Hà Nội chặt hạ cây xanh vô tội đã lan truyền khắp thế giới mạng, trong khi bảo vệ môi trường để đối phó với thay đổi khí hậu đang trở thành vấn đề sống còn của loài người. Chẳng lẽ Hà Nội muốn quay về thời kỳ đồ đá, bằng cách phá hủy nốt những gì chiến tranh chưa kịp phá hủy?

Thay cho lời kết

Không biết sau khi Hà Nội quyết định chặt 6700 cây xanh sẽ là sự kiện gì khác tiếp theo, nhưng vụ bê bối này đã đem lại một số bài học hữu ích. Một là, khi nào báo chí mạng "lề trái" và báo chí "lề phải" cùng vào cuộc, phản ánh đồng thuận xã hội cao hơn, thì tiếng nói sẽ mạnh hơn. Hai là, khi nào dư luận trong nước và quốc tế cùng lên tiếng, thì sức ép sẽ hiệu quả hơn. Ba là, khi nào chính quyền bị động, lúng túng đối phó với dân trí cao hơn, thì họ buộc phải lắng nghe và nhân nhượng, dù chỉ để gỡ thế diện. Tuy nhiên, chừng nào hệ thống độc quyền và thân hữu (theo "định hướng XHCN"), được gia cố bằng náo trạng cực đoan và bạo lực, còn ngự trị xã hội, thì mọi thứ đều có thể xảy ra. Nếu người dân không thoát khỏi nỗi sợ hãi, không nâng cao dân trí và năng lực, để buộc chính quyền phải lắng nghe, thì sẽ không có gì thay đổi. Xét cho cùng, dân trí là nền tảng của xã hội công dân và sự chấn hưng của một quốc gia.

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1

và 15 mỗi tháng

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

**Muốn đọc tờ báo trên mạng,
xin mời ghé:**

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://www.viet.no>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

**Xin tiếp tay phổ biến cho
Đồng bào Việt Nam, nhất là
tại quốc nội. Chúng tôi chân
thành cảm ơn**

NƯỚC KHÔNG LO GIỮ Chỉ sợ mất Đảng, hết quyền

.....Phạm Trần 17-12-2015.....

Chuyện đang râm ran cuối năm 2015 ở Việt Nam là ai cũng muốn biết mặt mũi kẻ đã tung ra chiến dịch chống đối đảng Cộng sản chấm dứt độc quyền lãnh đạo và từ bỏ chủ nghĩa Cộng sản để đoàn kết dân chống đe dọa đô hộ từ Trung Quốc.

Các bài viết được phối hợp bởi Ban Tuyên giáo và Hội đồng Lý luận Trung ương. Ủy viên Bộ Chính trị khóa đảng XI, Đinh Thế Huynh là người đứng đầu cả hai tổ chức tuyên truyền này.

Đôi khi Tổng cục Chính trị Quân đội cũng tham gia vào chiến dịch này. Do đó từ năm 2013, báo Quân Đội Nhân Dân của Bộ Quốc phòng đã đi tiên phong trong nhiệm vụ phản bác các quan điểm trái chiều với đảng. Các tác giả đã chỉ trích các lực lượng được họ gọi là "phản động", "cơ hội chính trị", "diễn biến hòa bình" và "các thế lực thù địch", bao gồm cả các tổ chức chống đảng CSVN của người VN ở nước ngoài là những cá nhân và tổ chức chống đảng cầm quyền.

Nội dung quan điểm của đội ngũ tuyên truyền Đảng được tập trung vào 2 điểm chính:

1- Phải tiếp tục kiên định chủ nghĩa Mác-Lênin, tư tưởng HCM để làm nền tảng xây dựng đất nước.

2- Việt Nam không có sự lựa chọn nào khác ngoài con đường xã hội chủ nghĩa. Vì vậy, đi lên chủ nghĩa xã hội là khát vọng của nhân dân ta, là sự lựa chọn đúng đắn của đảng Cộng sản VN và Chủ tịch Hồ Chí Minh.

Nhưng đảng lại không có tư liệu nào, dù nhỏ nhất, chứng minh nhân dân đã bỏ phiếu mời đảng lãnh đạo mình.

Đây cũng chính là lập trường của đảng CSVN được ghi trong Dự thảo Báo cáo Chính trị của Trung ương XI sẽ trình ra trước Đại hội đảng XII, dự trù đầu năm 2016.

Lập trường này không mới mà chỉ tái khẳng định quan điểm đã ghi trong "Cương lĩnh Xây dựng Đất nước trong Thời kỳ Quá độ lên Xã hội Chủ nghĩa", nguyên thủy từ năm 1991 được bổ sung và phát triển rộng thêm năm 2011 tại Đại hội đảng XI.

Lý luận hoang tưởng

Trong Cương lĩnh, được coi như Hiến pháp của đảng, Ban Tuyên giáo và Hội đồng Lý luận Trung ương đã lý luận giáo điều, bảo thủ lạc hậu, và chậm tiến rằng: "Hiện tại, chủ nghĩa tư bản còn tiềm năng phát triển,

nhưng về bản chất vẫn là một chế độ áp bức, bóc lột và bất công. Những mâu thuẫn cơ bản vốn có của chủ nghĩa tư bản, nhất là mâu thuẫn giữa tính chất xã hội hoá ngày càng cao của lực lượng sản xuất với chế độ chiếm hữu tư nhân tư bản chủ nghĩa, chẳng những không giải quyết được mà ngày càng trở nên sâu sắc. Khủng hoảng kinh tế, chính trị, xã hội vẫn tiếp tục xảy ra. Chính sự vận động của những mâu thuẫn nội tại đó và cuộc đấu tranh của nhân dân lao động sẽ quyết định vận mệnh của chủ nghĩa tư bản."

Nhưng quyết định bằng cách nào thì Cương lĩnh giải thích: "Đặc điểm nổi bật trong giai đoạn hiện nay của thời đại là các nước với chế độ xã hội và trình độ phát triển khác nhau cùng tồn tại, vừa hợp tác vừa đấu tranh, cạnh tranh gay gắt vì lợi ích quốc gia, dân tộc. Cuộc đấu tranh của nhân dân các nước vì hoà bình, độc lập dân tộc, dân chủ, phát triển và tiến bộ xã hội dù gặp nhiều khó khăn, thách thức, nhưng sẽ có những bước tiến mới. Theo quy luật tiến hoá của lịch sử, loài người nhất định sẽ tiến tới chủ nghĩa xã hội."

Trên thế giới chỉ còn lại 4 nước đi theo chủ nghĩa Cộng sản gồm Trung Hoa, Việt Nam, Bắc Hàn và Cuba. Nhưng Trung Hoa đưa ra "Chủ nghĩa xã hội đặc sắc Trung Quốc", coi đó là món đặc sản riêng dựa trên lý thuyết Mác-Lênin và tư tưởng Mao Trạch Đông. Việt Nam thì ôm ở với thứ chế độ theo Cộng sản nhưng núp dưới chiêu bài gọi là "để tiến tới", hay "quá độ lên Xã hội Chủ nghĩa" bỏ qua chế độ tư bản chủ nghĩa.

Từ ngày khối CS tan rã từ 1989-1991, không có bất cứ nước nào trên thế giới chạy theo chủ nghĩa Cộng sản để thiết lập nhà nước Xã hội chủ nghĩa. Do đó, Cương lĩnh của đảng CSVN chỉ là tờ giấy có chữ nghĩa không tưởng, vô vọng và hão huyền.

Không ai trong đảng CSVN, kể cả các Tổng Bí thư đã dám cam đoan đến bao giờ thì nhân dân Việt Nam được sống trong xã hội lý tưởng như đảng đang mơ trong giấc ngủ li bì.

Hồi tháng 10-2013, Tổng Bí thư đảng Nguyễn Phú Trọng cũng đã nói: "Đổi mới chỉ là một giai đoạn, còn xây dựng CNXH còn lâu dài lắm. Đến hết thế kỷ này không biết đã có CNXH hoàn thiện ở Việt Nam hay chưa."

Nói như thế là phiếu lưu vô định

hướng như người mù quờ quạng trong đêm tối.

Bắc Hàn thì tiếp tục độc tài, nghèo nàn và lạc hậu trong khi Cuba chuẩn bị sang trang với quyết định bình thường quan hệ ngoại giao với Mỹ sau 50 năm chia cách và chịu cái thiện xã hội.

Những "nhà lý luận của đảng" tiếp tục cù nhầy nói rằng mục tiêu của chế độ Xã hội Chủ nghĩa của Việt Nam là làm cho "dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh", nhưng họ lại không bào chữa được tại sao sau 30 năm đổi mới mà Việt Nam vẫn chưa làm nổi con ốc vít, vẫn ị ạch trong số các nước đứng cuối bảng về lợi tức đầu người; không tự chủ được kinh tế nên vẫn phải lệ thuộc vào kinh tế Trung Quốc để tồn tại; người dân không có các quyền dân chủ như quy định trong Hiến pháp; thiếu công bằng xã hội và lạc hậu hơn nhiều nước trong khu vực.

Số người giàu ở Việt Nam tập trung vào những cán bộ, đảng viên biết tham nhũng, biết sử dụng chức vụ và quyền hành để làm giàu và những người có cơ hội biết sống và doanh thương theo cơ chế.

Đại đa số nhân dân, nhất là ở vùng nông thôn sâu và vùng xa vẫn sống nghèo từ đời này qua đời nọ.

Đạo đức cán bộ đi xuống, luân thường đạo lý đảo ngược, tội phạm xã hội và các tệ nạn ma túy, mại dâm, băng đảng tăng cao mỗi năm.

Như thế mà Nguyễn Nhâm vẫn có thể nguy biện trên tạp chí Cộng Sản, cơ quan lý luận của đảng CSVN, rằng: "Để xây dựng đất nước theo mục tiêu 'dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh', Việt Nam không có con đường nào khác ngoài con đường xã hội chủ nghĩa. Chủ nghĩa xã hội đích thực vẫn là tương lai của nhân loại, vẫn là xã hội thay thế chủ nghĩa tư bản hiện đại; vì chủ nghĩa tư bản hiện đại tuy có một số ưu điểm, thành tựu nhưng không thể khắc phục được quy luật vốn có của lịch sử mà các nhà kinh điển của chủ nghĩa Mác-Lênin, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã vạch ra." (TCCS, 6-11-2015)

Tác giả còn mơ màng nói rằng: "Ngày nay, khi mà nhân loại đang tiến tới thời đại kinh tế tri thức thì những tiêu chí của chủ nghĩa xã hội có nhiều cơ sở để trở thành hiện thực; mặc dù, thời gian có thể phải nhiều năm, thậm chí nhiều chục năm. Thực tiễn trên đây cũng là cơ sở để lý giải về mối quan hệ gắn kết giữa yêu nước với yêu chủ nghĩa xã hội. Sự khủng hoảng của chủ nghĩa tư bản hiện đại, sự 'trở về' của nhân loại với học thuyết Mác-Lênin đang làm cho vẫn

đề "độc lập dân tộc gắn liền với chủ nghĩa xã hội" không chỉ là bài học lịch sử mà còn là yêu cầu khách quan của cả hiện tại và tương lai."

Tương tự, tác giả Trần Văn Kim viết trên báo Quân Đội Nhân Dân ngày 14-12-2015: "*Kiên định mục tiêu độc lập dân tộc gắn liền với chủ nghĩa xã hội là con đường duy nhất đúng mà toàn Đảng, toàn quân cũng như mọi người dân VN đã và đang kiên trì, bền bỉ, quyết tâm thực hiện cho bằng được. Sẽ không có khó khăn, thách thức nào, không có thể lực chống đối nào có thể ngăn cản chúng ta thực hiện lý tưởng cao đẹp đó, bởi vì, đi lên chủ nghĩa xã hội là khát vọng của nhân dân ta, là sự lựa chọn đúng đắn của đảng Cộng sản Việt Nam và Chủ tịch Hồ Chí Minh, phù hợp với xu thế phát triển của lịch sử.*"

Loại lập luận tầm phào-ba láp này đã đóng góp vào tình trạng hoang mang, mất định hướng và bỏ hàng ngũ của một số trong nhỏ cán bộ đảng viên đã được Bộ Chính trị nhìn nhận trong 2 nguy cơ mới là "tự diễn biến" và "tự chuyển hoá".

Hồi 1994, tại Hội nghị Đại biểu toàn quốc giữa nhiệm kỳ khoá VII (20-25/1/1994), đảng đã nhìn nhận Việt Nam đang phải đối phó với 4 nguy cơ trước mắt là: *nguy cơ tụt hậu xa hơn về kinh tế; nguy cơ lệch hướng xã hội chủ nghĩa; nạn tham nhũng và các tệ nạn xã hội; âm mưu và hành động "diễn biến hòa bình" của các thế lực thù địch.*

Báo cáo chính trị nói hết

Giờ đây 21 năm sau, ngoài 4 nguy cơ vẫn tồn tại, đảng còn chuốc thêm 2 nguy cơ đang làm lung lay đảng thì đã đủ để trả lời cho những lập luận "bảo hoàng hơn vua" của những cái loa tuyên truyền vô cảm của Tuyên giáo chưa?

Những người này cũng nên biết tại sao Dự thảo báo cáo Chính trị tại Đại hội XII đã viết: "*Công tác bảo vệ chính trị nội bộ có mặt còn hạn chế. Chưa nắm và giải quyết tốt vấn đề chính trị hiện nay, trong khi những biểu hiện "tự diễn biến", "tự chuyển hoá" có xu hướng diễn biến phức tạp trong Đảng, trong hệ thống chính trị và trong xã hội. Không ít cán bộ, đảng viên có những biểu hiện dao động, mất phương hướng, hoài nghi về vai trò lãnh đạo của Đảng, về mục tiêu, lý tưởng và con đường đi lên chủ nghĩa xã hội ở Việt Nam. Đã xuất hiện những việc làm và phát ngôn vô nguyên tắc, trái với Cương lĩnh, đường lối, Điều lệ Đảng ở một số cán bộ, đảng viên.*"

Ngoài ra, khi họ chỉ biết cúi đầu xuống cát để bênh vực chế độ thì họ

lại quên đi những việc làm hại dân, phá nước của các đảng viên xấu.

Bằng chứng này không cần tìm đâu xa. Dự thảo Báo cáo chính trị đã viết: "*Nhiều cấp uỷ đảng, chính quyền các cấp chưa thực hiện tốt vai trò lãnh đạo, chỉ đạo, quản lý, thực hiện công tác phòng, chống tham nhũng, lãng phí; chưa phát huy được sức mạnh tổng hợp của cả hệ thống chính trị, của nhân dân trong phòng, chống tham nhũng, lãng phí. Công tác phòng, chống tham nhũng, lãng phí chưa đạt mục tiêu, yêu cầu. Tham nhũng, lãng phí vẫn còn nghiêm trọng, với những biểu hiện ngày càng tinh vi, phức tạp, xảy ra trên nhiều lĩnh vực, ở nhiều cấp, nhiều ngành, làm cản trở sự phát triển kinh tế - xã hội, gây bức xúc trong dư luận, là thách thức nghiêm trọng đối với vai trò lãnh đạo của Đảng và hiệu lực quản lý của Nhà nước, đe dọa sự tồn vong của chế độ.*"

Nói về nhân sự đảng, Dự thảo viết: "*Một bộ phận cán bộ, đảng viên chưa gương mẫu trước nhân dân... Còn có biểu hiện quan liêu, cửa quyền, chưa thực sự sâu sát thực tế, cơ sở. Tình trạng nói không đi đôi với làm, nói nhiều làm ít chậm được khắc phục.*"

Theo báo Tiền Phong thì báo cáo của nhà nước cho biết năm 2015, các vụ án, vụ việc tham nhũng gây thiệt hại gần 1 nghìn tỷ đồng, 10 nghìn m² đất, nhưng chỉ thu hồi được hơn 500 tỷ và gần 3 nghìn m² đất.

Ông Huỳnh Phong Tranh, Tổng Thanh tra Chính phủ giải thích với Tiền Phong: "*Tỷ lệ thu hồi tài sản năm sau cao hơn năm trước. Tuy nhiên kết quả đạt được vẫn còn hạn chế, chưa thực sự đáp ứng được yêu cầu của công tác PCTN và kỳ vọng của nhân dân.*"

Nguyên nhân chủ yếu là do yếu tố chủ quan như:

- Một số quan điểm, chủ trương của Đảng về thu hồi tài sản tham nhũng chưa được thể chế hóa kịp thời; các quy định của pháp luật về thu hồi tài sản tham nhũng phần lớn mang tính nguyên tắc, quy định trách nhiệm của từng cơ quan và quan hệ phối hợp giữa các cơ quan chưa rõ ràng; việc nội luật hóa các quy định về thu hồi tài sản theo Công ước LHQ về chống tham nhũng còn chậm.

- Cơ chế kiểm soát tài sản, kiểm soát thu nhập, quản lý các giao dịch về tài sản còn bất cập. Hệ thống đăng ký tài sản chưa phát triển. Giải pháp minh bạch tài sản, thu nhập nhằm phòng ngừa tham nhũng còn mang tính hình thức, hiệu quả thấp.

- Công tác phát hiện tham nhũng

còn hạn chế, không kịp thời. Không ít trường hợp các cơ quan tiến hành tố tụng chưa chú ý, không kịp thời áp dụng các biện pháp tư pháp, biện pháp khẩn cấp tạm thời: kê biên, tạm giữ, cấm dịch chuyển tài sản, phong tỏa tài khoản của bị can, bị cáo, tổ chức có liên quan v.v...

- Việc xác định tài sản tham nhũng, tài sản có nguồn gốc từ tham nhũng hoặc bị thiệt hại do tham nhũng trong nhiều vụ việc rất phức tạp. Nhiều vụ còn có trở ngại từ công tác giám định tư pháp."

Cười ra nước mắt

Liên quan đến chuyện kê khai tài sản của cán bộ, đảng viên, nhất là các cấp lãnh đạo và có trách nhiệm liên hệ đến các cơ chế làm ra tiền, đóng thuế, cửa khẩu, ngân hàng, đất đai v.v... thì ở Việt Nam thời Cộng sản có nhiều chuyện cười ra nước mắt.

Một trong những mẩu chuyện được ông Ngô Mạnh Hùng, phó cục trưởng Cục Chống tham nhũng (Thanh tra Chính phủ), nêu lên tại hội thảo quốc tế "Xây dựng thiết chế kiểm soát tài sản, thu nhập của cán bộ, công chức, người có chức vụ, quyền hạn" do UB Tư pháp Quốc hội tổ chức tại Quảng Ninh ngày 10-12-15.

Báo Tuổi Trẻ ghi lại lời ông Hùng kể về một trường hợp cụ thể là ông Nguyễn Văn A (không phải tên thật) cho biết: "*Đầu tiên ông này kê khai tài sản gồm có 3 căn nhà, 1 ô tô, thu nhập 360 triệu đồng/năm.*"

Sau khi có đơn tố cáo, cơ quan chức năng yêu cầu kê khai bổ sung, ông này kê khai thêm hai tài sản lớn hơn là một căn nhà ở quận 2, TP. HCM diện tích 539m² và một mảnh đất tại quận 9 có diện tích 10.000m² mua cùng bạn.

Tiếp tục được yêu cầu kê khai bổ sung lần thứ hai, ông kê thêm 6 thửa đất ở quận 9 (trong đó có 2 thửa vừa chuyển nhượng cho người khác) và một thửa đất ở quận 2.

Cơ quan chức năng xác minh thì thấy ông này còn có thêm 9 thửa đất khác tại quận 9 và quận 2 với tổng diện tích khoảng 15.000m² và tổng cổ phiếu nắm giữ gần 24 tỉ đồng."

Tuổi Trẻ viết tiếp: "*Ngạc nhiên hơn, khi ông Hùng cho hay dù ông A nhiều lần không trung thực, kê khai tài sản không đúng nhưng hình thức xử lý với ông này chỉ là "khiển trách về Đảng". Sau vụ việc, cũng không cơ quan nào xác minh dòng thu nhập ra, vào, cũng không thấy một cơ quan nào thanh tra xem việc thăng tiến, chức vụ, quan hệ ông này ra sao.*"

Tài sản công dân trở thành tài sản tư

Tham gia phát biểu tại hội thảo,

ông Nguyễn Đình Quyền, phó chủ nhiệm Ủy ban Tư pháp, cũng cho hay: "Trong khi ở VN kiểm soát thu nhập yếu, khi kê khai thường không có gì. "Chẳng ai đại gì mà kê khai xe hơi xin hàng chục tỉ, mua nhà hàng trăm tỉ. Người ta nói con đường đi lên của các đại gia ở VN gần giống như con đường đi lên của các đại gia ở Nga thời hậu Xô viết, đó là con đường những tài sản công dân trở thành những tài sản tư thông qua cổ phần hóa, tham nhũng".

Cũng tại Hội thảo này, nhiều tham dự viên than phiền rằng, khi khai thì Bộ trưởng nói không có gì nhưng vợ con lại chi tiêu tiền tỷ, có nhiều tài sản thì họ lại không nằm trong diện bị điều tra nên tham nhũng bị phân tán dễ dàng.

Chế độ như thế thì dân phải đói nghèo và bị bóc lột là chuyện đã xảy ra cho nên cần phải thay đổi để cứu nước, an dân. Một cách cụ thể nhất là đảng CSVN phải biết đặt quyền lợi tối thượng của đất nước lên trên quyền lợi đảng để từ bỏ độc quyền lãnh đạo, trả lại quyền làm chủ đất nước cho dân. Việt Nam cần có một Nhà nước mới dân chủ do dân lập ra và biết tôn trọng mọi quyền tự do cơ bản của công dân như Hp năm 2013 đã viết.

Trước thềm Đại hội đảng XII, nhiều khối tranh đấu và trí thức trong nước đã lên tiếng khuyên đảng hãy vì quyền lợi tối cao của đất nước mà thay đổi để cứu nước và đoàn kết toàn dân trước nguy cơ đổ vỡ của Trung Quốc.

Nhưng ông TBT Ng. Phú Trọng đã chống lại. Trong diễn văn khai mạc Hội nghị Trung ương 13 ngày 14-12-2015, ông Trọng tiết lộ trong số những kiến đóng góp vào các dự thảo văn kiện đảng XII "Cũng có những ý kiến chưa tán thành hoặc chưa nhất trí cao một số nội dung cụ thể."

Ông nói: "Cá biệt, có ý kiến đề nghị Đại hội XII của Đảng thay đổi Cương lĩnh và Điều lệ Đảng, đi ngược lại quan điểm, đường lối cơ bản của Đảng đã được khẳng định tại Cương lĩnh của Đảng (bổ sung, phát triển năm 2011) và Hiến pháp năm 2013."

Sau đó, ông kêu gọi các Ủy viên Trung ương 11 hãy "bày tỏ chính kiến đối với những ý kiến sai trái, đi ngược lại quan điểm, đường lối cơ bản của Đảng. Từ đó, xem xét thông qua toàn văn Báo cáo chính trị và Báo cáo kinh tế - xã hội trình Đại hội XII của Đảng."

Như thế là ông Trọng đã dừng về phe Tuyên giáo, Hội đồng Lý luận Trung ương và Tổng Cục Chính trị Quân đội để tiếp tục bảo vệ chế độ theo chủ nghĩa Cộng sản và bảo vệ quyền cai trị độc tôn cho đảng.

Ông Trọng đã đặt quyền lợi của thiểu số trên 3 triệu đảng viên lên trên quyền lợi thiêng liêng và tối thượng của 90 triệu dân.

Cố Thủ tướng Võ Văn Kiệt đã nói Tổ quốc không phải của riêng ai, nhưng hành động của ông Ng. Phú Trọng đã coi đảng cũng là Tổ quốc nên đất nước lâm nguy là tất yếu.

Việc này cũng đã được Phùng Quang Thanh, Đại tướng Ủy viên Bộ Chính trị, Bộ trưởng Quốc phòng nói tại Quốc hội ngày 22-10-2015: "Nếu mà mất Đảng, mất chế độ thì biển đảo cũng mất."

Nhưng ông Thanh cũng đã biết dù đảng của ông còn sống mà Hoàng Sa đã nằm gọn trong tay Trung Quốc từ tháng 1-1974 và 7 đảo và bãi đá của Việt Nam ở Trường Sa cũng đã bị quân Trung Quốc đánh chiếm từ ngày 14-3-1988.

Trong khi đó ngư dân Việt Nam tiếp tục bị hải quân Trung Quốc tấn công, đánh đập và tịch thu tài sản khi đánh bắt ở Hoàng Sa và Trường Sa thì ông Phùng Quang Thanh ở đâu, làm gì mà không dám hé răng ?

Trung Quốc cũng đã cải tạo các khu chiếm được của Việt Nam ở Trường Sa để xây căn cứ quân sự đe dọa an ninh Việt Nam bây giờ và mai sau mà ông Thanh vẫn hờ hờ nói trước Quốc Hội: "Về bảo vệ chủ quyền lãnh thổ, trong vùng đặc quyền kinh tế 200 hải lý vẫn bảo vệ tốt, không ai xâm phạm được, các điểm đóng quân của ta ở quần đảo Trường Sa vẫn được đảm bảo, không mất điểm nào. Khu vực thềm lục địa, chúng ta có các nhà giàn dầu khí, vẫn đảm bảo tốt. Ta có sửa chữa, nâng

cấp, cải tạo mới thêm một số nhà giàn. Góp phần đảm bảo giữ chủ quyền, không để cho nước ngoài đến đóng xen kẽ vào..."

Chúng ta đảm bảo chủ quyền trên biển, các hoạt động kinh tế như mấy chục giếng khoan dầu vẫn hoạt động tốt, chúng ta bảo vệ để không giếng nào bị ngừng hoạt động. Khai thác nghề cá của ngư dân không bị ảnh hưởng, trong 200 hải lý thì bà con vẫn đánh cá bình thường, những âu tàu mà chúng ta làm được càng khuyến khích ngư dân bám biển, kết hợp với bảo vệ chủ quyền.

Quản lý trên biển đã giữ được hòa bình, ổn định, trên thực địa thì phải bảo vệ rất quyết liệt nhưng tuyệt đối không dùng vũ lực, đúng với quy định của luật pháp quốc tế." (báo Tuổi Trẻ 20-10-2015)

Nói như thế là ông Thanh đã chấp nhận "giữ nguyên trạng" tình hình ở Biển Đông để thừa nhận quyền làm chủ của Trung Quốc ở Hoàng Sa và một phần Trường Sa.

Quốc hội Việt Nam, những người mang danh đại biểu của dân mà không biết cái ý thâm độc "nổi giáo cho giặc" của ông Phùng Quang Thanh hay sao mà chưa thấy ai lên tiếng ?

Như vậy rõ ràng là Đảng, quân đội và nhà nước CSVN đã không dám đấu tranh giành lại chủ quyền toàn vẹn ở Hoàng Sa và Trường Sa, dù bằng biện pháp hòa bình là kiện Trung Quốc ra tòa án Quốc tế như Phi Luật Tân đã làm thì đảng và chế độ này có đáng tồn tại không, hay cứ vô cảm để vô ích ? -/-

Phạm Trần

CÓ THỂ THEO GƯƠNG MYANMAR

.....Ngô Nhân Dụng 15-12-2015.....

Trong ba năm qua, mọi người hồi hộp chờ đợi xem dân tộc Myanmar (Miến Điện) có thực hiện được tiến trình dân chủ hóa hay không; nhiều người vẫn nghi ngờ, lo ngại. Cuộc bỏ phiếu ngày 8-11-2015 khiến cả thế giới nức lòng: Bỏ phiếu thực sự tự do và trong sạch. Liên minh Dân tộc Dân chủ (NLD) thắng lớn mà phe quân phiệt chấp nhận thua, sau khi đã thống trị nước Myanmar hơn nửa thế kỷ.

Giới quân phiệt Myanmar và đảng Đoàn kết Phát triển (USDP) chứng tỏ họ thực sự yêu nước và đủ thông minh, hiểu biết. Không những chịu rút lui, họ còn giúp đảng đối lập sắp nắm quyền được dễ dàng hơn. Hai đảng USDP và NLD đang cử ra mỗi bên một tiểu ban phụ trách về chuyển giao quyền hành. Tiểu ban của đảng USDP sẽ ra lệnh các viên chức trong chính phủ phải gặp các thành viên trong tiểu ban của NLD để giải thích họ "đang làm những việc gì và làm thế nào" cho những người suốt đời phải đóng vai đối lập.

Cả thế giới muốn giúp công cuộc thay đổi thể chế ở Myanmar tiến hành tốt đẹp. Thượng viện Hoa Kỳ làm một nghị quyết "Ca ngợi dân tộc Myanmar đã chọn chế độ tự do dân chủ và đang lo phát triển một xã hội dân

chủ.” Bản nghị quyết (S.Res.320) yêu cầu chính phủ Mỹ “tiến những bước mới bình thường hóa bang giao với Myanmar.” Một bước mới là chính quyền Obama đã xóa bỏ một số lệnh cấm vận cụ thể. Biện pháp được thừa “trong sáu tháng” để coi tình hình trước khi xóa bỏ hẳn. Một hậu quả là từ nay các công ty thương mại Mỹ có thể mua bán hàng qua hải cảng Yangoon, cửa ngõ của Myanmar. Trước khi có lệnh mới này, giao thương còn bế tắc vì công ty làm chủ và quản trị hải cảng này vẫn nằm trong danh sách bị Mỹ cấm vận từ thời chế độ độc tài nưg trị!

Những nhà trí thức ký bức thư ngày 9-12 gửi cho Bộ Chính trị đảng Cộng sản Việt Nam có thể đã chịu ảnh hưởng của cuộc bầu cử dân chủ hóa xứ Myanmar tháng trước. Họ nhắc tới tấm gương Myanmar trong phần chót, viết: “bài học chuyển đổi thể chế độc tài sang dân chủ một cách hòa bình ở nhiều nước, đặc biệt là ở Myanmar mới đây,...”

Nhận xét đầu tiên, là quý vị đảng viên ký vào bức thư này coi như đã “đương nhiên” từ bỏ đảng. Họ chỉ cần minh xác điều này một cách chính thức, ngay sau đại hội đảng kỳ thứ 12 vào năm tới.

Các đảng viên trên đã “đương nhiên” từ bỏ đảng khi ký tên, vì trong thư họ công khai bác bỏ và chống lại đảng trên cả lý thuyết lẫn hành động. Trên mặt lý thuyết, các tác giả bức thư vạch rõ: “Sự phát triển của đất nước bị kìm hãm chủ yếu là do đảng Cộng sản Việt Nam từ nhiều năm nay dẫn dắt cả dân tộc đi con đường xây dựng chủ nghĩa xã hội theo mô hình Xô-viết dựa trên chủ nghĩa Mác-Lênin.”

Những lời này phù nhận những điều mà lãnh tụ đảng vẫn hãnh diện khoe “đã giác ngộ chủ nghĩa Mác-Lênin” hay, “Yêu nước là yêu chủ nghĩa xã hội.”

Trong thực hành, bức thư lên án “thể chế độc tài toàn trị” của Đảng Cộng sản Việt Nam bám... với bộ máy cầm quyền... dùng bạo lực và dối trá, vi phạm nhiều quyền tự do dân chủ và lợi ích chính đáng của nhân dân... ức hiếp dân.” Hậu quả

của nền cai trị độc tài này là “so với nhiều nước, nhất là các nước trong khu vực...Việt Nam đã tụt hậu xa hơn cả về kinh tế, khoa học công nghệ và giáo dục... văn hóa xuống cấp; đạo đức xã hội bị băng hoại...”

Người có lương tâm và biết tự trọng khi thấy đảng của mình đã làm hại đất nước đến như vậy thì phải rút ra khỏi đảng. Ít nhất để bảo vệ danh dự, phẩm tiết của mình. Các vị đang là đảng viên ký bức thư trên chưa tuyên bố rút ra khỏi đảng chắc vì họ hy vọng có thể khuyên đảng công nhận các sai lầm mà thay đổi.

Nếu sau kỳ đại hội tới mà không có gì thay đổi, người có khí tiết chắc chắn phải trả lại thẻ đảng. Không những thế họ còn phải cùng dân Việt Nam tranh đấu xóa bỏ chế độ tội lỗi chính họ từng góp sức dựng lên. Chúng tôi tin tất các người ký tên đều yêu nước và tự trọng sẽ chọn con đường đó. Họ không có lựa chọn nào khác.

Những người ký tên bức thư gửi Bộ Chính trị có nhắc tới tình cảnh nước VN đã chịu tụt hậu thua Nam Hàn, Đài Loan, thua cả các nước Đông Nam Á khác “trong đó có những nước cách đây không lâu còn ở trình độ phát triển ngang hoặc kém nước ta” Ai cũng biết là các nước Nam Hàn và Đài Loan trong thập niên 1960 cũng chỉ tiến ngang với miền Nam nước ta. Từ thập niên 70, 80, họ đã thực hiện hai cuộc cách mạng song song: dân chủ hóa và phát triển kinh tế. Ai cũng thấy Myanmar đang vượt xa mình về tiến bộ chính trị, mà cơ chế chính trị mới sẽ tạo động lực phát triển kinh tế nhanh hơn. Trước cảnh đó, người yêu nước phải lên tiếng đòi thay đổi, để nay mai hy vọng theo kịp Myanmar!

Nhưng giới cầm quyền ở Myanmar khác những người lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam. Các tướng lãnh chủ trương độc tài vì họ thực tình không tin vào chế độ dân chủ. Tuy nhiên họ vẫn giữ được nền nếp văn hóa cổ truyền của dân tộc, trong đó mỗi người phải tự thoát khỏi ba chất độc “tham, sân, si.” Họ vẫn đề cao tình thương và coi việc cứu giúp đồng bào là một bổn phận,

không ai xúi giục hận thù và đề cao những kẻ giết người để cướp đoạt của cải, theo chủ nghĩa Mác-Lênin. Nhờ vậy, khi biết mình chọn sai đường, giới quân phiệt thay đổi dễ và nhanh chóng.

Những người cầm đầu đảng Cộng sản ở nước ta được đào tạo theo lối hoàn toàn khác. Cho nên họ không thể nào chấp nhận theo lời khuyên của những nhà trí thức bên ngoài đảng mà thay đổi.

Bức thư đề nghị những hành động cụ thể như “đổi tên đảng (không gọi là đảng Cộng sản); đổi tên nước (không gọi là Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa); trả lại tự do cho những người khác chính kiến đang bị giam giữ; chấm dứt sự trấn áp... sửa đổi Hiến pháp; xây dựng... (những đạo) luật bảo đảm thực hiện quyền tự do dân chủ của nhân dân...” Bức thư cũng đòi tách rời ba quyền hành pháp, lập pháp và tư pháp ra khỏi quyền kiểm soát của đảng CS và “Quốc hội được bầu cử thật sự dân chủ, có thực quyền...”

Làm cách nào đạt được những mơ ước trên? Bức thư chính thức yêu cầu “Các đại biểu đại hội (thứ 12 của đảng, sang năm)... bãi bỏ những quy định của Ban Chấp hành Trung ương khóa XI” trong việc bổ nhiệm hàng lãnh đạo mới. Lại yêu cầu “đại hội được bầu trực tiếp tổng bí thư” (với nhiều người tự ứng cử).

Chúng ta có thể đoán trước phe bảo thủ trong đảng Cộng sản sẽ phản ứng, sẽ đoàn kết với nhau cùng cứng rắn hơn. Họ sẽ hỏi: Những người ngoài này có quyền gì mà “xía vô” công việc nội bộ của đảng họ? Các đảng viên ký tên trong bức thư thì phải theo các thủ tục trong đảng, theo đúng hệ thống cấp bậc; tại sao lại viết thư trực tiếp cho cả nước được đọc?

Gửi thư xin đảng CS thay đổi toàn diện là một hành động quá lạc quan. Đã hàng trăm lần nhiều người từng làm như thế rồi, trong đó có những người đang trong Bộ Chính trị; tất cả đã thất bại. Vì vậy bức thư tâm huyết do 127 người ký tên sẽ không thể giúp đảng CS thay đổi.

Trước thực tế đó, quý đảng viên ký tên phải tính trước những bước sẽ làm sau kỳ đại hội 12 sắp tới.

Nhân xét về "Thư gửi Bộ Chính trị... đảng CSVN" ngày 09-12-2015

Lê Minh Nguyên 15-12-2015

Vì danh dự, họ phải công bố rút ra khỏi đảng Cộng sản, từ bỏ các chức tước, địa vị và quyền lợi mà đảng Cộng sản đã cho. Hàng trăm đảng viên Cộng sản có tiếng công khai trả thẻ đảng, lôi kéo hàng chục ngàn đảng viên khác làm theo. Họ có thể mời những nhà tranh đấu dân chủ, những người còn ở trong tù hoặc đã ra khỏi nhà tù, cùng hợp tác trong một liên minh chính trị. Liên minh này không nhất thiết phải là một tổ chức chặt chẽ. Những người đồng ý chỉ cần ký tên cùng chấp nhận một số mục tiêu chung: Đòi thay đổi thể chế chính trị, xây dựng dân chủ với các quy tắc tôn trọng quyền làm người và các quyền công dân, những điều mà ai cũng đồng ý.

Sau đó, những người đã ký tên trong bức thư trên cùng các nhà tranh đấu dân chủ đồng loạt ghi danh ra ứng cử trong cuộc bầu quốc hội sắp tới. Họ cùng nêu ra những mục tiêu kể trên trong chương trình tranh cử. Họ có thể thỏa hiệp chọn một khẩu hiệu chung, một huy hiệu chung, mặc dù vẫn không được coi là cùng một đảng chính trị, vì đảng Cộng sản ngăn cấm. Chúng ta sẽ thấy một thực thể chính trị mới ra đời, lần đầu tiên dưới chế độ CS.

Tất nhiên, đảng Cộng sản sẽ không chấp nhận cho người ngoài tự ứng cử Quốc hội. Nhưng toàn dân Việt Nam sẽ chứng kiến một hiện tượng: Hàng trăm, hàng ngàn người yêu nước và có ý kiến xây dựng đất nước đã bị nhà cầm quyền cấm đoán và đàn áp.

Sau đó toàn thể dân Việt sẽ biết có những người đang sẵn sàng nhận trách nhiệm lãnh đạo quốc gia thay thế đảng Cộng sản. Cuộc tranh đấu lúc đó thực sự bắt đầu, trong một thực tế chính trị mới. Có như vậy, mới hy vọng học tấm gương tiến trình dân chủ hóa lồi Myanmar.

**Cái duy nhất mà CSVN
sợ chính là đông đảo
nhân dân dám đứng
lên phản kháng trong
tinh thần đấu tranh bất
bạo động.**

Vào đầu, lá thư viết đây là "sự nghĩ và yêu cầu bức thiết phù hợp với ý nguyện của đông đảo nhân dân trong nước và người Việt ở nước ngoài."

Nếu chưa có một cuộc thăm dò dư luận có tính cách khoa học thì khó có thể biết ý nguyện của đa số, trong cũng như ngoài nước, là thế nào. Có thể họ muốn giải tán đảng CS hơn là duy trì nó và đổi tên.

Thư viết "Trung Quốc ngày càng ngang nhiên thực hiện mưu đồ bành trướng, hòng biến nước ta thành một chư hầu kiểu mới..." Thực ra, kể từ Hội nghị Thành Đô 1990 thì Việt Nam đã trở thành chư hầu của TQ rồi! Thực trạng ngày nay nó còn tệ hơn là chư hầu, vì chư hầu chính yếu là sự thần phục chính trị và triều cống bằng những lễ vật không có giá trị là bao, nhưng đất và biển thường không bị sáp nhập để trở thành đất nước của mẫu quốc. Ngày nay biển đảo và đất đai vùng biên giới đã và đang vĩnh viễn ra đi.

Thư viết "Một nước VN có thể và lực mạnh trên cơ sở đoàn kết toàn dân tộc, gắn bó giữa nhà nước và nhân dân, là con đường duy nhất..." Muốn đoàn kết toàn dân tộc thì không thể áp đặt, muốn gắn bó giữa nhà nước và nhân dân thì không thể chỉ mở cửa cái rọ để bắt các thành phần khác biệt của dân tộc chun vào qua các mỹ từ "đại đoàn kết", "hoà hợp". Đảng cần phải bỏ cái rọ, chun ra ngoài và ngồi nói chuyện bình đẳng, tôn trọng đối phương trong tinh thần chấp nhận lỗi lầm và hướng về hệ thống giá trị chung của toàn dân tộc

Thư viết "xây dựng Việt Nam thành một nước phát triển trên nền tảng dân chủ với kinh tế thị trường, nhà nước pháp quyền và xã hội dân sự..." Nếu trên nền tảng dân chủ thực sự thì không thể là nhà nước pháp quyền (rule by law) mà là dân chủ pháp trị (rule of law), bởi vì nhà nước pháp quyền thì luật được làm ra không phải do ý chí tự do của người dân mà là do ý chí của đảng

viên, đảng vẫn đứng trên luật pháp và sử dụng luật pháp như một công cụ, đảng viên không bị luật pháp chi phối trừ khi bị khai trừ ra khỏi đảng. Trong khi dân chủ pháp trị thì luật là do ý chí của toàn dân mà ra, luật đứng trên đảng, không có việc đảng viên phạm tội thì chỉ dùng điều lệ đảng để áp dụng rồi chỉ thuyên chuyển hay rút kinh nghiệm là xong, như Nguyễn Bá Thanh nói sợi dây kinh nghiệm nó dài đến độ rút hoài không bao giờ hết!

Thư viết "Đại hội XII là cơ quan lãnh đạo cao nhất của đảng Cộng sản Việt Nam vừa có trách nhiệm, vừa có thẩm quyền đề xướng cuộc cải cách chính trị trong hòa bình, với tinh thần khép lại quá khứ, không hồi tố..." Không hồi tố là sao? Lá thư muốn nói gì trong việc này? Có phải đảng CS vẫn xem những thành phần khác chính kiến là tội nhân, tha thứ không hồi tố là may mắn lắm rồi, nên nếu đổi lập lựa thừa thì được nhưng đừng thách thức để thay thế vai trò lãnh đạo của đảng phải không? Hay không hồi tố là muốn nói giống như Miến Điện, phía bà Aung San Suu Kyi chấp nhận hy sinh công lý để đổi lấy dân chủ, chấp nhận cho những tướng lãnh tay vấy đầy máu giữ được nhà cao cửa rộng và sự an toàn, cũng như ngôi chơi cũng được chia quyền 25% trong quốc hội?

Thư viết "...cần được biểu thị bằng những hành động cụ thể như đổi tên đảng... đổi tên nước... trả lại tự do cho những người khác chính kiến... chấm dứt sự trấn áp và ngăn chặn nhân dân thực hiện quyền tự do dân chủ theo Hiến pháp..." Nội dung có vẻ rượi cũ bình mới, trong đó khoảng 85% whisky độc tài pha thêm 15% nước trái cây dân chủ, vẫn nằm trong khuôn của Hiến pháp không dân chủ 2013, dán nhãn rượi ngon rồi quảng cáo tiếp thị, nào là nó "quy tụ được lòng người, khơi dậy niềm tin và khí thế đồng tình ủng hộ của nhân dân..." Chưa ai hỏi nhân dân trong một cung cách trong

sáng nhưng rất sinh đem nhân dân ra nói họ "đồng tình ủng hộ".

Thư viết việc chuyển đổi thể chế chính trị "đòi hỏi phải tiến hành từng bước... như sửa đổi Hiến pháp; xây dựng mới và hoàn thiện hệ thống luật...; xây dựng bộ máy cầm quyền tinh gọn với ba nhánh quyền lực... độc lập, trong đó Quốc hội được bầu cử thật sự dân chủ, có thực quyền..." Có thể nói đây là phần nghe được nhất trong lá thư. Nhưng từ nghe được cho đến làm được nó có thể là con đường từ địa cầu đến sao Hoả, bởi vì đảng không có đối trọng đủ mạnh để áp lực phải thực hiện, trong khi quyền lực và quyền lợi quá lớn và quá sâu để các nhóm lợi ích trong đảng có thể chấp nhận buông ra, và lịch sử của cộng sản trên thế giới cho đến nay chỉ có sụp đổ chứ chưa thấy có sự chuyển đổi êm đềm từ trên xuống như các chế độ quân phiệt ở Đài Loan, Nam Hàn, Nam Dương, Phi Luật Tân hay Miến Điện đang xảy ra.

Lá thư kêu gọi "Các đại biểu Đại hội... bãi bỏ những quy định của Ban Chấp hành Trung ương khóa XI về công tác nhân sự không đúng Điều lệ đảng dẫn tới sự chi phối, thậm chí áp đặt của cấp ủy sắp mãn nhiệm đối với nhân sự của cơ quan lãnh đạo nhiệm kỳ mới; yêu cầu Đại hội được bầu trực tiếp Tổng bí thư, và danh sách đề cử không chỉ có một người. Đại hội XII phải bầu được Ban Chấp hành Trung ương khóa mới đủ sức đưa đất nước vượt qua những khó khăn thách thức... Kiên quyết không giao phó trọng trách cho những người mang nặng tư tưởng bảo thủ, giáo điều..." Âm điệu có vẻ như chim hót trong lồng, các đại biểu tham dự đại hội đã được chọn, đã đi dự đại hội thì khó có chuyện mình quyết định chống mình. Nó cho thấy dân chủ trong độc đảng của những nhà "đổi lập trung thành", kêu gào dân chủ từ thiện chí của các nhà độc tài, hơn là tạo ra tình thế để các nhà độc tài phải thay đổi hay bị loại. Việc này đã làm nhiều lần trước đây khi có đại hội. Nó gần như là công cụ của một phe để tạo lợi thế trong đại hội đảng, sau đại hội thì vẫn là đường xưa lối cũ.

Lá thư kêu gọi viết lại báo cáo chính trị "Khi chuẩn bị Đại hội VI, dù thời gian hẹp đã cận kề, cơ quan lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam thời ấy đã kiên quyết viết lại Báo cáo chính trị theo tinh thần đổi mới... Bài học đó cần được vận dụng để thay đổi cách chuẩn bị và tiến hành Đại hội XII..." Nếu từ đây đến Đại hội 12, đảng chịu "viết lại báo cáo chính trị theo tinh thần đổi mới" (bit.ly/1Pv1Pkv) thì lá thư này được xem là sức mạnh áp lực của lực lượng trí thức, nếu không có sự thay đổi có ý nghĩa nào cả thì nó vô hình chung phục vụ cho sự tranh chấp quyền lực của một phe cánh nội bộ trong đảng. Trong trường hợp đó chắc ông Ba Dũng nheo mắt mỉm cười.

Tóm lại, giai tầng trí thức trong nước, nhất là trí thức của thế hệ đi trước, có lòng và có sự cố gắng trong khả năng của sự đổi lập trung thành. Tuy nhiên sự thay đổi thực sự và ôn hoà thường bắt đầu từ đường phố như ở Ba Lan hơn là từ bàn phím, nhưng CS đã tìm cách ngăn chặn điều này từ trong trứng nước (bit.ly/1INEYUI). Người viết vẫn hy vọng lá thư này sẽ mang đến một sự thay đổi nào đó có ý nghĩa cho dân tộc Việt Nam chứ không phải là một câu chuyện tình trong Hồn Bướm Mơ Tiên.

<http://danquyenvn.blogspot.com>

nước như tụt hậu, tham nhũng, ô nhiễm môi trường, sự lệ thuộc vào Trung Quốc, v.v... nhưng có một câu rất sai sự thực là: "*Sự hội nhập quốc tế ở tầm cao hơn đặt ra thách thức mới, song chưa bao giờ Việt Nam có được sự đồng tình và ủng hộ mạnh mẽ cả tinh thần lẫn vật chất của nhân dân và các quốc gia trên thế giới như ngày nay*". Chính quyền Việt Nam hiện nay là một chính quyền độc tài, tham nhũng và vi phạm nghiêm trọng các điều đã qui định trong luật nhân quyền quốc tế. Không có người dân Việt Nam nào hay quốc gia dân chủ nào lại có thể ủng hộ chính quyền này, chưa nói "*ủng hộ mạnh mẽ cả tinh thần lẫn vật chất*". Câu này khiến người ta phải tự hỏi các vị soạn thảo thư này có bình thường không. Nó cũng tương tự như một câu sai sự thực khác mà các lãnh đạo cộng sản thường hay nói là "*Vị thế Việt Nam ngày càng được nâng cao trên trường quốc tế*".

Tại sao phải tăng bóc chính quyền đến thế? Nếu các vị nhân sĩ này nghĩ rằng phải nói cho êm tai những người có quyền mới hy vọng được nghe thì họ lầm to. Các lãnh tụ cộng sản thực dụng lắm. Họ chỉ nhượng bộ khi họ bị bắt buộc phải nhượng bộ chứ không phải vì các vị nói một cách ngon ngọt.

Phần hai bắt đầu với lời kêu gọi đảng Cộng sản hãy đặt lợi ích dân

THƯ NGỎ CỦA CÁC TRÍ THỨC HAY ĐẢNG VIÊN

+++++Hồng Việt 19-12-2015+++++

Trước thềm đại hội XII của đảng Cộng sản, một nhóm nhân sĩ, trí thức đã gửi một bức thư đến đảng Cộng sản với nội dung chính là đề nghị đảng Cộng sản cải cách thể chế chính trị theo hướng dân chủ. Mặc dù những người ký tên vào bức thư ngỏ có thiện chí mong muốn đất nước được dân chủ hóa nhưng nội dung bức thư đặt ra cho người đọc những băn khoăn về mức độ hiểu biết cũng như thái độ của những người tự coi là trí thức.

Về nội dung của bức thư, phần một nhận định về tình hình đất nước đã chỉ ra tình trạng bi đát của đất

tộc lên trên hết và tiến hành cải cách theo hướng dân chủ. Vào lúc này, 70 năm sau kể từ ngày đảng Cộng sản lên nắm quyền ở miền bắc và 40 năm trên cả nước, sau khi Nguyễn Tấn Dũng nhiều lần tuyên bố "*không để nhen nhóm hình thành các tổ chức đổi lập*" và sau khi Nguyễn Phú Trọng phát biểu "*Phải giữ cho được chế độ này, đảng này*" mà vẫn hy vọng đảng Cộng sản sẽ thay đổi thì chỉ có thể là sự hy vọng mù quáng. Từ trước đến nay trong lịch sử chưa có một chính quyền tham nhũng nào có thể tự nó thay đổi để thành một chính quyền

không tham nhũng. Đối với những kẻ tham nhũng thì không làm gì có cái gọi là lợi ích dân tộc, bởi vì tham nhũng trước hết là sự lạm dụng công quyền cho lợi ích cá nhân. Chúng lợi dụng chức vụ của mình để ăn cắp những tài nguyên đáng lẽ ra phải được dùng để phát triển đất nước và nâng cao mức sống của người dân. Không thể có chuyện những kẻ tham lam, gian trá đọc vài bức thư xong bỗng nhiên biến thành người tốt. Giải pháp duy nhất là phải thay thế một chính quyền tham nhũng bằng một chính quyền khác, tức là phải có dân chủ.

Ngoài ra, trong nội dung bức thư còn có những đề nghị rất quái đản như đổi tên nước, đổi tên đảng, sửa đổi hiến pháp: “*Ý chỉ quyết tâm chuyển đổi thể chế chính trị của Đại hội XII cần được biểu thị bằng những hành động cụ thể như đổi tên đảng (không gọi là đảng Cộng sản); đổi tên nước (không gọi là Cộng hòa xã hội chủ nghĩa...*”. Đảng Cộng sản ra đời từ sự sáp nhập của 3 đảng là An Nam Cộng sản đảng, Đông Dương Cộng sản đảng, Đông Dương Cộng sản Liên đoàn thành đảng Cộng sản Đông Dương, sau đó đổi tên thành đảng Lao động Việt Nam và bây giờ là đảng Cộng sản Việt Nam. Quốc hiệu thì trước đây là Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, sau đổi thành Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam. Hiến pháp thì từ năm 1946 đến nay đã sửa đổi đến 5 lần. Nhưng dù mang tên gì, dưới quốc hiệu và bản hiến pháp nào thì nó vẫn phạm nhiều tội ác. Nó đã thực hiện cuộc bạo loạn Xô Viết Nghệ Tĩnh và giết nhiều người vô tội với khẩu hiệu man rợ là “*trí, phú, địa, hào; đào tận gốc, tróc tận rễ*”. Sau Cách mạng Tháng tám, nó đã tàn sát hàng ngàn người yêu nước thuộc Việt Nam Quốc dân đảng và đảng Đại Việt. Nó còn phạm tội ác chống lại loài người khi giết hại hàng trăm ngàn người vô tội trong chiến dịch Cải cách Ruộng đất, đã bách hại các trí thức trong phong trào Nhân văn –Giai phẩm. Sau năm 1975, nó thực hiện chiến dịch đánh tư sản, bỏ tù hàng trăm ngàn người làm việc cho chế độ Việt Nam Cộng hòa và đến nay vẫn

còn tiếp tục vi phạm nhân quyền. Nhưng trên hết, tội nặng nhất của nó là phát động cuộc nội chiến làm chết hàng triệu người và khiến đất nước bị đổ vỡ trầm trọng. Vậy thì họ đề nghị đảng Cộng sản đổi tên nước, tên đảng hay sửa đổi hiến pháp để làm gì?

Sau đó là đến yêu cầu này: “*... Trả lại tự do cho những người khác chính kiến đang bị giam giữ; chấm dứt sự trấn áp và ngăn chặn nhân dân thực hiện quyền tự do dân chủ theo Hiến pháp*”. Nhưng hiến pháp hiện nay không thể chấp nhận được vì nó vừa không đúng vừa không chính đáng. Nó không đúng vì nó quy định đảng Cộng sản độc quyền lãnh đạo nhà nước và xã hội, quân đội và công an phải trung thành với đảng, kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa v.v... Nó cũng không chính đáng vì nó được ban hành bởi một quốc hội không chính đáng, chẳng phải do nhân dân bầu ra. Và làm sao có thể đòi hỏi đảng Cộng sản vừa phải tuân theo hiến pháp lại vừa phải sửa đổi hiến pháp?

Cuối cùng là về căn cước (*) của những người kí tên vào bức thư ngỏ. Đối với những người không phải là đảng viên của đảng Cộng sản thì những đề nghị sau đây có thể bị xem là hành động can thiệp vào nội bộ của một tổ chức: “*công tác nhân sự tại Đại hội XII phải thật sự dân chủ*”, “*yêu cầu Đại hội được bầu trực tiếp Tổng bí thư, và danh sách đề cử không chỉ có một người*”. Nhưng với các tác giả của bức thư này (Nguyễn Trung, Trương Lai, Chu Hào) và phần lớn những người kí tên là đảng viên thì đề nghị này nói lên hai điều về họ. Thứ nhất là họ trung thành với đảng Cộng sản. Thứ hai là họ chưa phải là những trí thức thực sự. Một trí thức đúng nghĩa là phải biết phản biện và dân thân chính trị. Nội dung của bức thư mặc dù có thể hiện sự phản biện nhưng chỉ ở mức độ tối thiểu. Vẫn còn đó những hy vọng hão huyền về sự thay đổi của đảng Cộng sản. Sự kiện họ vẫn tiếp tục đứng trong hàng ngũ của Đảng Cộng sản mặc dù nó đã mất hết lý tưởng và hiện nguyên hình là một tổ chức tội

ác cho thấy họ không đứng hẳn về phía dân chủ và cũng không quan tâm lắm tới các giá trị đạo đức. Nếu họ có lý tưởng tự do, dân chủ thì ít nhất phải ra khỏi đảng Cộng sản, lên án nó đồng thời lên tiếng ủng hộ dân chủ một cách quả quyết. Nếu quyết tâm hơn nữa thì gia nhập một tổ chức dân chủ. Giữa hai tư cách trí thức và đảng viên cộng sản phải chọn một.

Đã có nhiều tâm gương ly khai với đảng và đứng vào hàng ngũ dân chủ như Trần Độ, Nguyễn Hộ, Phạm Quế Dương, Bùi Tín, Tô Hải, Trần Quang Thành, Phạm Đình Trọng, Vi Đức Hồi, Đặng Xương Hùng và còn nhiều người khác. Những người này mới là những trí thức thực sự.

Hồng Việt

(*) *Căn cước của một người chủ yếu là những tập thể mà người đó đã là thành viên, nghĩa là những căn cước tập thể. Mỗi căn cước tập thể, tùy mức độ chính xác, nói lên một khía cạnh của đương sự.*

Trích ĐIỂM MẶT 127 “NHÂN SĨ” Số Tay Ký Thiệt

Đây cũng không phải là lần đầu tiên các “nhân sĩ” lên tiếng thỉnh cầu “đảng” sửa sai. Trước đây đã có vài cái kiến nghị “bức xúc” như kiểu trên đây nhưng đều có số phận như nhau: đàn bầu mà gãy tai trâu. Chúng không bao giờ tới mắt người nhận, hay người nhận không buồn đọc. Và các tác giả, những “nhân sĩ can đảm”, cũng không bị công an nhân dân mời tới “làm việc” gì cả, hay bị công an giả dạng “đầu gấu” đánh bẻ mặt sút mồi và đem ra tòa án nhân dân xét xử về tội “lợi dụng quyền tự do” chống lại nhà nước XHCN vân vân và vân vân với những bản án hàng chục năm tù.

Có người cho rằng chuyện các “nhân sĩ” làm kiến nghị này nọ chỉ là màn lừa bịp do VC bày ra nhằm tô màu cho chế độ gian ác để chứng minh với nhân dân để bào như bấy cừu rằng nước ta cũng có tự do dân chủ đấy thôi! Bẵng có là trong khi 127 “nhân sĩ” đòi đổi tên đảng và đổi tên nước vẫn bình an vô sự thì Luật sư Nguyễn Văn Đài bị tổng vào tù, bắt chấp sự la ó phản đối từ nhiều nơi trên thế giới, dù ông Đài cũng không làm gì hơn là vạch ra những cái xấu xa, tệ hại của chủ nghĩa cộng sản mà đảng CSVN đang áp đặt lên đầu lên cổ nhân dân Việt Nam.

Ngân hàng VN: dấu hiệu lớn về cơn địa chấn đang tới

.....Phạm Chí Dũng 13-12-2015.....

Một kịch bản khó tránh khỏi là vào cuối năm 2016, tình hình ngân sách và tín dụng ở Việt Nam sẽ còn tồi hơn, thậm chí tệ hơn hẳn hiện nay, kích động hàng loạt ngân hàng loại nhỏ và loại trung phá sản.

“Thực ra đã phá sản”

Những ông vua “ngồi mát ăn bát vàng” sắp lao sang năm 2016 với ngồn ngộn triệu chứng khủng hoảng

“Thực ra vài ngân hàng thương mại đã phá sản trong năm 2014 nếu không được Ngân hàng Nhà nước cứu,” một cán bộ ngân hàng giấu tên thừa nhận.

Về sau này, động cơ cứu ngân hàng thương mại để làm đẹp chiến dịch “tái cơ cấu ngân hàng” đã được cả một số quan chức Quốc hội kín đáo xác nhận.

Đến nay, có ít nhất ba cái tên được tôn lên đầu bảng đen là Ngân hàng Xây Dựng, Ngân hàng Đại Dương và Ngân hàng GP, chưa kể Ngân hàng Đông Á của thành ủy ở Sài Gòn.

Ngân hàng Xây Dựng có số lỗ lũy kế trước khi bị mua lại với giá 0 đồng là hơn 18,000 tỷ đồng. Vào tháng Bảy 2014, ba quan chức cao cấp của ngân hàng này đã bị khởi tố và bị bắt giam. Ở Ngân hàng GP, số lỗ lũy kế cũng lên đến hơn 12,000 tỷ đồng. Còn với Đại Dương, chỉ cần vụ ông Hà Văn Thắm, chủ tịch hội đồng quản trị, bị công an tổng giam mà đến nay vẫn bất vô âm tín, kể cả một lãnh đạo kế thừa sự nghiệp của ông Thắm tại ngân hàng này nhưng cũng phải “theo chân” ông, đã mô tả về bức tranh bi đát đến thế nào của một lãnh địa được coi là “sân sau” của giới lãnh đạo chính trị.

Theo những tin tức đã từng “tuyệt mật” nhưng rút cục được công khai trên báo chí, nợ xấu hiện có của ba ngân hàng trên là hơn 20,000 tỷ đồng - một con số không cách gì trả nổi so với vốn điều lệ của ba ngân hàng là chỉ khoảng 10,000 tỷ đồng.

Nợ xấu bất động sản lại chiếm đến ít nhất 70% tổng nợ xấu lên đến 500,000 tỷ đồng trong khối ngân

hàng. Song cứ thực nghiệm bản thành tích của công ty quản lý tài sản quốc gia (VAMC) chỉ xử lý được vốn vớt 7% số nợ xấu mua lại từ các ngân hàng thương mại, sẽ thấy triển vọng để khoảng một phần ba khối tổ chức tín dụng “một đi không trở lại” là rất cao trong vài năm tới.

Thế nhưng điều ngược ngạo là các báo cáo của chính phủ vẫn không suy suyển thái độ lạc quan về “GDP tiếp tục tăng trưởng” và “nền kinh tế tiếp tục phục hồi.” Trong khi đó, báo cáo của Ngân hàng Nhà nước vẫn ung dung với chiến dịch “tái cơ cấu ngân hàng.”

Sự thật là thế nào?

Chỉ biết ăn không biết làm

Trước mắt, thống đốc còn chưa mất chức là Nguyễn Văn Bình vẫn giữ được “lời thề” trước đây là “không để ngân hàng nào bị phá sản.” Bằng chứng rõ rệt nhất là Ngân hàng Nhà nước đã giang rộng tay để “ôm” ba ngân hàng thương mại cổ phần là Ngân hàng Xây Dựng, Ngân hàng Đại Dương và Ngân hàng GP.

Nếu vào năm 2014 vẫn chưa có thông tin về việc Ngân hàng Nhà nước mua lại các ngân hàng trên với giá 0 đồng, thì đến năm 2015 thông tin này mới được công khai, bao gồm cả Ngân hàng GP. Lúc này, Ngân hàng Nhà nước bắt đầu phát động chiến dịch “tái cơ cấu ngân hàng” với dự kiến giảm đến một nửa trong tổng số hơn 30 ngân hàng đang tồn tại.

Giới phân tích độc lập liền vụt ra hàng loạt câu hỏi: Thế nào là một ngân hàng 0 đồng? Trong hệ thống còn bao nhiêu ngân hàng 0 đồng? Tương lai của những ngân hàng này sẽ ra sao khi nhà nước “tiếp quản và tái cấu trúc?” Động thái “cứu trợ” này về lâu dài có thể là một liều thuốc tốt hay không?

Tuy nhiên, bài toán ngày càng trở nên bế tắc: Ngân hàng Nhà nước đang bị chính Quốc hội phản ứng về phương án dùng tiền ngân sách, tức tiền đóng thuế của dân, để giải cứu những ngân hàng thương mại sắp

đổ bể. Phản ứng này càng lan rộng sau khi hiện ra thông tin chấn động về “ngân sách trung ương chỉ còn 45,000 tỷ đồng” từ chính Bộ trưởng Kế hoạch và Đầu tư Bùi Quang Vinh.

Sau cơn động kinh sống chết mặc bay về tượng đài ngàn tỷ và trụ sở hành chính chục ngàn tỷ, gần như không một quan chức nào trong Bộ Chính trị còn dám đưa đầu chịu báng để phê duyệt nguồn vốn ngân sách theo kiểu chỉ tiêu lần cuối trong đời, trong đó có kế hoạch “cứu ngân hàng.”

Nhưng nếu không dùng tiền ngân sách cho các ngân hàng sắp đổ bể thì lấy nguồn ở đâu?

Câu trả lời cho đến nay là bế tắc. Thậm chí để có tiền tăng 8% lương hưu trí và 5% lương cơ bản cho công chức viên chức, phía chính phủ đã phải “cấn” vào số kinh phí mà trước đây thường dành để hội họp, tiếp khách và đi “công tác nước ngoài.” Ngoài ra, không có nguồn nào khác.

Trong khi đó, kế hoạch phát hành trái phiếu quốc tế lên đến \$3 tỷ rất có thể chỉ là chuyện hình đuôi bóng hoặc ngược lại. Còn Ngân hàng Thế giới, chủ nợ lớn nhất của VN, lại vừa tuyên bố sẽ dừng các khoản vay ưu đãi cho một nền hành chính chỉ biết ăn không biết làm.

Phá sản hàng loạt cuối 2016?

Một tờ báo trong nước nhận định: “Rất khó nhận diện ngân hàng 0 đồng bởi nhiều ngân hàng không công bố số liệu và cũng chưa hẳn công bố chính xác.” Xét về mặt quy mô, hiện nay vẫn còn khoảng 11 ngân hàng có quy mô vốn điều lệ nhỏ hơn 5,000 tỷ đồng. Bề ngoài có thể “hào nhoáng,” nhưng ẩn sâu trong đó là câu chuyện sở hữu chéo dẫn đến vốn ảo, cho vay “sân sau” với nền tảng nợ xấu lớn. Với bài học của ngân hàng mang vỏ bọc đẹp đẽ Ocean Bank, sẽ không ngạc nhiên khi một ngày đẹp trời nào đó có thêm một ngân hàng được đặt trong tình huống mua lại 0 đồng tương tự. Ngay cả những ngân hàng uy tín một thời cũng bị hút vào “guồng quay” này, như trường hợp Ngân hàng Đông Á bị đặt vào tầm kiểm soát (giờ đã nói lỏng), hay

■■■■■

Cử tri Hà Nội, Sài Gòn nhiều lần quan ngại vấn đề chi tiêu không kèm chế và vấn đề kiểm soát nợ công, khiến Chủ tịch nước Trương Tấn Sang phải nhìn nhận là cả hệ thống chính quyền từ Trung ương tới địa phương đều có lỗi. Sau Hà

Nội, Tp. HCM, cử tri Đà Nẵng, thành phố lớn thứ ba của Việt Nam cũng lên tiếng về vấn đề này. Theo Đà Nẵng Online, đoàn đại biểu Quốc hội Tp. Đà Nẵng gặp gỡ cử tri vào cuối tháng 11-2015 đã ghi nhận sự lo lắng cao độ về vấn đề nợ công. Cử tri Đà Nẵng nói rằng không thể yên tâm với tình hình nợ công và vay vốn viện trợ phát triển ODA như hiện nay. Cử tri bức xúc, không thể để nợ công kịch trần, rồi hậu quả là đòi con, đòi cháu phải oằn lưng trả nợ. Chính phủ từ TW tới các địa phương phải trách nhiệm điều hành hiệu quả và quyết liệt.

Trong cuộc họp báo ngày 2-12-2015 ở Hà Nội, Ngân hàng Thế giới cảnh báo nợ công của Việt Nam đang tiến nhanh đến mức trần giới hạn 65% GDP và Việt Nam sẽ đối diện rủi ro nợ công khi phải sử dụng vốn vay ngắn hạn trong nước để chi tiêu, vì không còn nguồn vay ưu đãi từ nước ngoài.

Chuyên gia kinh tế Phạm Chi Lan từ Hà Nội phân tích vấn đề này:

“Chính phủ phải huy động vốn trong xã hội bằng cách bán trái phiếu, lấy tiền bù phần thiếu hụt ngân sách chi cho đầu tư công, trong khi thu ngân sách bị ảnh hưởng nhiều do tình hình kinh tế và hoạt động của doanh nghiệp. Khi phát hành trái phiếu chính phủ như vậy sẽ có những rủi ro, ví dụ huy động ngắn hạn thì nhiều khi chưa kịp làm gì đã đến thời hạn phải trả nợ rồi, lãi suất vay bằng đồng VN cũng cao hơn vay ngoại tệ ở bên ngoài. Hơn nữa khi chính phủ đứng ra vay nhiều như vậy, thì số tiền vốn cho xã hội cho các doanh nghiệp có thể tiếp cận được, sẽ lại càng khó khăn hơn.”

Việt Nam đang ngập trong nợ, nợ công được chính phủ công bố đến tháng 12/2015 khoảng 60% GDP trong mức an toàn, nhưng đây là cách tính theo qui định, chỉ bao gồm nợ chính phủ, nợ do chính phủ bảo lãnh, nợ của chính quyền địa phương. Nếu theo thông lệ quốc tế bao gồm luôn nợ của doanh nghiệp nhà nước thì đã vượt trần, đó là chưa nói đến việc cần phải tính luôn nợ bảo hiểm an sinh xã hội như một thành phần nợ công. Bộ Kế hoạch

Đầu tư từng công bố nợ công Việt Nam năm 2014 lên tới mức 66,4% với phương pháp tính toán đầy đủ.

Phó Giáo sư Tiến sĩ Ngô Trí Long một chuyên gia ở Hà Nội từng phát biểu: nguy cơ về nợ công không phải trong tương lai mà đã hiện hữu trước mắt rồi. Không những trước mắt phải trả mà đòi con, đòi cháu phải trả, không sao khác được...

Nếu mô tả năm 2015 là năm âu lo nợ công của người dân Việt Nam thì quả là có thừa cơ sở. ♦♦♦♦♦

người dân phải giết mình. Theo đó trong năm 2015, ngành thanh tra chính phủ đã thực hiện 40.000 cuộc thanh tra các cấp và đã phát hiện sai phạm 212.000 tỷ đồng, tương đương khoảng 10 tỷ USD.

Người dân chẳng những giết mình mà còn bàng hoàng chưa xót vì con số 10 tỷ đôla bị bóc hơi chỉ trong vòng 12 tháng ngắn ngủi. Đối với một nước được xếp vào hạng nghèo, vừa chậm phát triển vừa không chịu phát triển như Việt Nam, số tiền 10 tỷ đôla ấy thật lớn.

Nếu so với ngân sách quốc

MỘT CON SỐ ĐÁNG GIẾT MÌNH

.....Phạm Nhật Bình 20-12-2015.....

Việt Nam là một quốc gia có nhiều con số đáng giết mình.

Con số trên 2,8 triệu công chức cán bộ, do ngân sách quốc gia nuôi để phục vụ 90 triệu dân Việt Nam già trẻ lớn bé cho thấy đảng CSVN yêu dân đến... cỡ nào.

Nếu so sánh với Hoa Kỳ là nước giàu nhất nhì thế giới mà chỉ có 1,8 triệu công chức phục vụ cho trên 300 triệu dân, Việt Nam thuộc vào hàng “do dân, vì dân” hạng nhất.

Còn việc công khai đón đường đánh đập công dân là chuyện đùa bốn của bọn côn đồ có giấy phép hành nghề của Bộ.

Hay số tiền ngót nghét 100 triệu đô-la ngân sách phải chi tiêu để nuôi văn phòng Trung ương đảng năm 2014. Nó làm cho người dân kinh ngạc khi nghĩ đến bao nhiêu trẻ em vùng cao còn đu dây đi học hàng ngày.

Gần đây nhất là con số đông đảo cán bộ viên chức sắp về hưu hăng hái tham gia phái đoàn xuất cảnh nghiên cứu làm du lịch, học tập bán vé số sáng mua chiều xổ cũng là một con số đáng phẫn khởi.

Cán bộ ở vào tuổi hoàng hôn của cuộc đời làm đầy tớ dân mà còn năng nỗ học hỏi như thế, chẳng là phúc đức cho đất nước lắm sao?

Nhưng bên cạnh đó, con số mà ông Tổng thanh tra chính phủ Huỳnh Phong Tranh đưa ra ngày 13/12 trong chương trình "Dân hỏi - Bộ trưởng trả lời", mới thật sự làm

phòng của Philippines mới công bố, chỉ vòn vẹn khoảng 500 triệu đôla, người ta sẽ thấy VN thật sự không nghèo, vì nghèo thì lấy đâu ra đề vung vãi một số tiền to đến thế?

Nhưng thử đặt câu hỏi sau khi đã giết mình: tiền ấy chạy đi đâu hay trốn vào túi ai? Những sai phạm ấy là sai phạm gì, từ đâu ra và ai là người sai phạm?

Câu trả lời đầu tiên cũng thật hiển nhiên vì đã được lặp đi lặp lại hàng triệu lần: chính mạng lưới tham nhũng dày đặc trong các tầng lớp cán bộ đảng viên từ trên xuống dưới đã thủ đắc nó.

Không thể nói gì khác hơn, tham nhũng từ lâu đã trở thành “chủ trương lớn” của đảng. Chính sách độc quyền chính trị, độc quyền kinh tế của đảng đã tạo ra tham nhũng. Đảng nuôi dưỡng, vỗ béo tham nhũng để phục vụ lợi ích riêng tư của mình.

Chính lợi ích riêng tư này đã vô hiệu hóa pháp luật, triệt tiêu quyền tố cáo của công dân, cho phép các tập đoàn cầm quyền từ thành thị đến thôn quê tha hồ bòn rút của công, ăn cắp ngân sách.

Chỉ cần so sánh tình trạng một nước GDP chỉ đạt 120 tỷ đôla một năm mà con số thất thoát đã lên đến 10 tỷ đôla, chiếm gần 1/10 GDP quốc gia. Nói cách khác, cứ cả nước làm ra 100 đồng thì bị ăn cắp 10 đồng. Kẻ cắp không ai khác hơn là các tầng lớp cán bộ đảng ăn náu

dưới những hình thức gọi là tập đoàn lợi ích để trốn trách nhiệm.

Sự tiêu xài hoang phí của các "đầy tớ dân" đã góp phần tạo nên tình trạng nợ nần chồng chất. Trái với những quốc gia nghèo khác vay nợ để đầu tư xây dựng đất nước, kế sách lâu dài của chính phủ Việt Nam là vay nợ để tiêu xài và tiêu xài vung vít, tiêu xài vô tội vạ, vừa tiêu xài vừa ăn cắp.

Họ mạnh tay đầu tư vào những công trình hay dự án "tầm vóc thế kỷ" để chứng minh tính ưu việt của thời kỳ quá độ tiến lên xã hội chủ nghĩa. Họ hoàn toàn bỏ quên phúc lợi thực tế của người dân, một phần vì các dự án vẽ vời ra chỉ là chủ trương của các phe nhóm tìm cách bòn rút ngân sách.

Tiền thì đi vào túi các tham quan đầu sỏ và chia chác cho đàn em cấp dưới, nợ đi vay thì do người dân gánh vác.

Nhìn vào con số đầu tư cho tượng đài Hồ Chí Minh ở Sơn La trị giá 1 ngàn 400 tỷ hay đồ án Trung tâm hành chính tỉnh Khánh Hòa dự trù chi ra 4.300 tỷ, người dân dù bất mãn nhưng sẽ thấy 212.000 tỷ đồng thất thoát trong một năm cũng không phải không hợp lý.

Còn biết bao tượng đài, trung tâm hành chính khác của các tỉnh đang lên kế hoạch thì còn đi vay nợ để thực hiện và con số thất thoát sẽ không dừng lại ở đó.

Ngoài ra, Tổng thanh tra chính phủ chỉ đưa ra một con số bị biến đi khơi khơi mà không nói được là ai hay phe nhóm nào đã làm thất thoát. Đồng đô-la chắc chắn không thể mọc cánh bay vào khối tài sản của các quan tham.

Chính vì chế độ trách nhiệm không được đề ra nên "trách nhiệm tập thể" là pháo đài kiên cố nhất để trốn trách nhiệm sau khi đã hoang phí, ăn chia trên sự suy sụp của nền kinh tế. Hay các viên thanh tra nhà nước chỉ nhìn con số trên giấy tờ mà không nhìn thấy con người?

Điều này cũng cho thấy Ban chỉ đạo chống tham nhũng mà Nguyễn Phú Trọng giắt lấy từ tay Nguyễn Tấn Dũng hiện nay cũng chỉ là một trò đầu đá trong nội bộ đảng để giành phần béo bở hơn mà thôi. Nó

chẳng phát hiện ra điều gì mới mẻ, đúng như báo cáo của hai thành phố lớn nhất nước: 9 tháng đầu năm không... tìm thấy tham nhũng.

Có người hỏi một cách không vui: vậy tham nhũng trốn đi đâu? Câu trả lời hợp lý nhất là tham nhũng nay đều là thành viên của các Ủy ban chống tham nhũng trên cả nước. Nên Việt Nam sẽ còn nhiều con số đáng giật mình hơn chứ không chỉ có một.

Phạm Nhật Bình

Từng tỉnh đang theo số phận các tổng công ty

.....**Vũ Thạch@S: 17-12-2015**.....

Lời cảnh báo của chuyên gia quốc tế về hướng đi của nền kinh tế VN đã có từ lâu, nhưng mãi đến đầu tháng 12-2015, người ta mới thấy thể hiện cụ thể của những cảnh báo ấy qua các bản tin vay nợ và vỡ nợ dồn dập.

Khởi đi từ tin nợ công của nhà nước đã vượt ngưỡng an toàn 65% GDP, cùng với khoản nợ tính riêng của toàn khối doanh nghiệp nhà nước vượt ngưỡng 40% GDP. Tức tổng nợ quốc gia đã qua mặt luôn GDP. Nhưng tin làm dân chúng kinh ngạc nhất - vì xưa nay chưa từng được nghe - là lãnh đạo tỉnh Bạc Liêu và thành phố Cà Mau tuyên bố đã cạn hết ngân sách vận hành. Sau đó thành phố Hải Phòng và tỉnh Đắk Lắk công bố hết tiền trả lương nhân viên hệ thống nhà thương; tỉnh Gia Lai hết tiền trả lương giáo viên... Danh sách vỡ nợ, bao gồm cả các tỉnh giàu lẫn nghèo, chắc chắn sẽ còn bùng nổ hơn nữa nếu không có lệnh của Ban Tuyên giáo cấm báo đài đăng thêm loại tin này. Cùng lúc đó, vừa có tin chính phủ Singapore bắt giữ một tàu chở dầu của Việt Nam để xiết nợ. Tài sản tại nước ngoài của các doanh nghiệp nhà nước ngập nợ cũng đang bị toà án của nhiều nước đe dọa cho đông lạnh chờ phân xử.

Các tin tức dồn dập đó làm nhiều giới lo âu nhưng chưa đến độ làm người ta phẫn nộ... cho đến khi dân chúng đọc các bản tin:

- Lãnh đạo Đắk Lắk vẫn cho nhiều đợt cán bộ hết nhiệm kỳ đi nghỉ dưỡng ở Hàn Quốc.

- Lãnh đạo Sơn La tiếp tục cho xây khu tượng đài hàng chục nghìn tỉ sau khi tạm hoãn để làm nguội phần đối.

- Lãnh đạo Khánh Hoà tiếp tục xây khu vực trụ sở hành chính cũng ở cấp ngàn tỉ bất chấp lệnh cấm từ trung ương.

- Lãnh đạo Bình Phước cử đoàn cán bộ "sắp về hưu" đi học kinh nghiệm làm xô số ở Canada.

- Lãnh đạo Cà Mau cũng cử đoàn tương tự sang Dubai, một nước không có và không cần xô số.

- Lãnh đạo Quảng Nam cử đoàn cán bộ "sắp về hưu" và "đã về hưu" sang học kinh nghiệm tại Nam Phi nhưng không cho biết về lĩnh vực gì.

- Đó là chưa kể những chuyện lạ lùng như các tỉnh không giáp bờ biển nhưng đòi gởi đoàn cán bộ sang Hà Lan học cách chống ngập nước biển và sử dụng năng lượng thủy triều...

Để đối phó với làn sóng tức bực

trong công luận và có xác suất sẽ dâng cao trong những ngày tới, lãnh đạo đảng và nhà nước lập tức áp dụng các bài bản đã dùng trong giai đoạn các tổng công ty và tập đoàn kinh tế bắt đầu phá sản:

- Bước đầu tiên, nhà nước chặn đứng ngay các tin "xấu". Các thành ủy, tỉnh ủy và báo đài nay nhận lệnh không được tuyên bố hay loan tải các tin vỡ nợ nữa. Có báo còn được lệnh đăng bài ngược hẳn lại các tin trước, rằng Cà Mau vẫn khỏe, Bạc Liêu vẫn chạy đều tới độ "hầu hết các chỉ tiêu thu ngân sách đều đạt và vượt chỉ tiêu giao", rồi đổ tội cho câu kể toán tính nhầm - không khác gì báo đài trong những tuần đầu khi có tin Vinashin, Vinalines vỡ nợ.

- Bước kế tiếp, nhà nước lên tiếng trấn an sẽ không dùng ngân sách trung ương vào việc cứu các địa phương vỡ nợ. Ông Võ Thành Hưng, vụ trưởng vụ ngân sách bộ Tài chính long trọng tuyên bố như vậy trên báo đài - không khác gì thông báo của văn phòng chính phủ đối với các tập đoàn kinh tế vỡ nợ trước đây.

- Nhưng chỉ vài ngày sau, Bộ Tài chính, qua trung gian Sở Tài chính tỉnh Cà Mau, bơm 10 tỉ đồng vào cấp cứu thành phố Cà Mau. Các tỉnh thành đang hấp hối khác cũng được truyền máu như vậy vì lãnh đạo đảng không dám để cơn sóng hoảng loạn nổi lên.

Khá rõ biện pháp vừa bịt tin tức lại vừa đổ tiền vào cấp cứu sẽ được áp dụng đều khắp cho tới ngày diễn ra Đại hội đảng XII vào tháng 1-2016. Nhưng lãnh đạo đảng cũng dự biết chính sách đối phó tạm bợ này chỉ có thể kéo dài vài tháng. Sau đó nhà nước sẽ phải đi vào giai đoạn 2, đó là thú nhận thực tế và áp dụng các biện pháp kế tiếp của cùng tiến trình:

DỰ ÁN BÔ-XÍT "sập bẫy" nhà thầu Trung Quốc ra sao

—Võ Hương - Cẩm Văn Kinh 29-03-2015—

“Nếu sản xuất đủ 660.000 tấn theo kế hoạch thì tổng lỗ năm 2015 của Tập đoàn Công nghiệp than – khoáng sản Việt Nam (TKV) sẽ khoảng 37,4 triệu USD”.

Các dự án bôxít hiện đang có nguy cơ rủi ro cao. Đặc biệt, nếu không có những biện pháp giải quyết kịp thời thì mức độ rủi ro này sẽ ngày càng gia tăng.

Nhiều chuyên gia đã nhận định chủ đầu tư là Tập đoàn Công nghiệp than–khoáng sản Việt Nam (TKV) đã “sập bẫy” của nhà thầu Trung Quốc.

“Chết” ngay từ khi đấu thầu
Theo tiến sĩ (TS) Nguyễn Thành Sơn, nguyên giám đốc Ban quản lý dự án than đồng bằng sông Hồng, Luật đấu thầu của VN quy định ngay cả khi chọn thầu, chủ đầu tư phải soạn thảo hồ sơ mời thầu và phải được cấp thẩm quyền phê duyệt.

Ông Sơn cho biết với những dự án lớn như Tân Rai và Nhân Cơ thì thông thường phải thuê tư vấn làm hồ sơ mời thầu, thiết kế kỹ thuật, đánh giá hồ sơ. Tuy nhiên, trường hợp này TKV đã tự mình làm mọi thứ.

Trên lý thuyết, khi TKV tự làm thì sẽ tiết kiệm chi phí tư vấn, tức khoảng 5% tổng giá trị gói thầu, tương đương 695 tỉ đồng. Nhưng trên thực tế, TKV đã công bố phí quản lý và tư vấn dự án lên gần 800 tỉ đồng.

Ông Sơn cho rằng: “TKV đã tự mình mắc lừa, tự sập bẫy của chính mình. Tưởng làm lấy sẽ rẻ, nhưng cuối cùng lại không rẻ”.

Ông Nguyễn Văn Ban, nguyên trưởng ban nhôm (Tổng công ty Khoáng sản VN) trình bày: “Ở một hội thảo diễn ra năm 2009 đã chỉ ra những nguy cơ về hiệu quả kinh tế của các dự án này, nhất là với nhà máy Nhân Cơ”.

Ông Ban cho biết nhà thầu Trung Quốc đã bỏ thầu rất thấp làm các nhà thầu ở những nước phương Tây từ bỏ. Nhưng đến khi chúng ta

làm việc cùng họ để ký hợp đồng thì giá bỏ thầu và giá trên hợp đồng là khác nhau.

“Phía Trung Quốc giải thích về sự chênh lệch này là do trong giá bỏ thầu họ chưa tính đến các thiết bị dự phòng” – ông Ban dẫn lại lời lãnh đạo TKV thời đó giải thích.

TS Nguyễn Thành Sơn bổ sung: trong đấu thầu bao giờ cũng có điều kiện tiên quyết là yêu cầu kinh nghiệm của nhà thầu. Theo đó, nhà thầu cho biết công nghệ được sử dụng ở nhà máy Tân Rai là công nghệ Bayer, công nghệ được cho là tiên tiến nhất hiện nay.

“Tuy nhiên, điều quan trọng là các thiết bị trên dây chuyền công nghệ ấy có hiện đại hay không? Tân Rai có thể “chết” vì chính điều đấy” – TS Sơn nhấn mạnh.

Thua lỗ kéo dài

Theo TS Nguyễn Thành Sơn, chỉ riêng trong khâu xử lý alumina đã tổn thất 30,34% lượng bôxít. Đồng nghĩa cứ 3 tỉ hoặc 10 tỉ tấn bôxít thì mất đi khoảng 1 tỉ hoặc 3 tỉ tấn.

Trên thế giới, bình quân để có 1 tấn sản phẩm thì mất 2-5 giờ công (cho toàn nhà máy). So với quy mô của Tân Rai hiện tại thì chỉ cần 250-300 lao động. Thực tế đang có hơn 1.000 lao động.

Điều này chứng tỏ trình độ tự động hóa, điều kiện tập trung của nhà máy còn rất thấp.

Cũng theo ông Sơn, kế hoạch điều hành sản xuất năm 2015 của cả Tân Rai và Nhân Cơ là sản xuất và tiêu thụ 660.000 tấn alumina.

Giá thành bình quân tính cả chi phí vận chuyển là 403-464 USD/tấn. Trong khi đó, giá bán theo báo cáo của TKV gửi Thủ tướng Chính phủ là 324-346 USD.

Ông Sơn thông tin: “Năm 2013, tỉ lệ thua lỗ là 20%. Năm 2014 tăng lên thành 21%. Riêng năm 2015 thì dự tính là lỗ 14% với điều kiện sản xuất đủ 660.000 tấn theo kế hoạch. Nếu không đủ sản lượng này thì tỉ lệ thua lỗ cũng không giảm nhiều”.

Chất lượng nhà máy quá thấp

Ông Nguyễn Văn Ban nói: “Tại Trung Quốc chưa có nhà máy nào xử lý quặng bôxít tương tự của nước ta. Họ chỉ sử dụng công nghệ hòa tách bằng hệ thống đường ống chưa được sử dụng rộng rãi trên thế giới”.

Vì vậy, theo ông Ban, hai nhà máy họ xây dựng chỉ mang tính “thử nghiệm” nên việc thiết kế, vận hành, kinh nghiệm sản xuất và quy trình công nghệ không đảm bảo, tạo nên những rủi ro vô cùng lớn cho hai nhà máy.

So sánh với mặt bằng chung trên thế giới, ông Ban nhấn mạnh, thiết kế kỹ thuật của nhà thầu Trung Quốc có hệ thống chỉ tiêu rất thấp.

Ông Ban dẫn chứng: “Nước tiêu hao gấp đôi, tỉ lệ tiêu hao năng lượng tăng lên 25%, kiềm tăng 5-7kg /tấn nhôm và đặc biệt là thực thu nhôm của nhà máy chỉ đạt 85% trong khi bình quân của thế giới là 87%”.

Điều này dẫn đến nếu nhà máy Tân Rai sản xuất 630.000 tấn/năm, giảm 20.000 tấn/năm so với công bố của TKV thì mỗi năm mức tổn thất sẽ khoảng 40 triệu USD.

Rủi ro cao

Theo ông Ban, rủi ro của nhà máy Tân Rai ngày càng lớn. Hồ bùn đồ thiết kế rất đất nhưng khả năng lưu giữ thấp mà sắp tới phải mở rộng hồ. Đồng thời, quặng của nước ta có lượng chất hữu cơ cao gây nguy hiểm cho chất lượng nhôm.

“Tất nhiên, chỉ sau 4-5 năm, khi hữu cơ tích tụ trong dây chuyền thì mới tác động đến sản phẩm. Tuy nhiên điều lo lắng là trong thiết kế của nhà thầu Trung Quốc không hề có công đoạn lọc khử cacbon hữu cơ này” – ông Ban khẳng định.

Ông Sơn cho biết: “Ngày xưa, nói đến dự án bôxít Tây nguyên, người ta lo về ảnh hưởng tới môi trường (bùn đỏ). Đến nhà máy alumina thì lo thêm vì hiệu quả kinh tế”.

TS. Nguyễn Thành Sơn

V.H. - C.V.K. - M.K.

Nguồn: <http://tuoitre.vn/tin/chinh-tri-xa-hoi/tieu-diem/20150329/du-an-boxit-sap-bay-nha-thau-trung-quoc-ra-sao/726707.html>

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

MỠI NGUY TỪ NHỮNG BỜ BIỂN LỖ LỎI

Nhóm Phóng Viên RFA từ Việt Nam 22-12-2015

Bờ cát đang lở lói, sóng xâm thực từng giờ từng phút ở dọc bờ biển từ Bắc chí Nam, vấn đề này không những đe dọa đến đời sống người dân ven biển mà tính về mặt chiến lược quốc phòng, về tương lai đất nước, đây là mối nguy lớn. Bởi mỗi mét đường nội thủy bị co vào cũng đồng nghĩa với khu vực chủ quyền trên biển Đông bị hẹp lại. Trong khi đó, các đảo mà Trung Quốc chiếm đóng trên biển Đông ngày càng phình to ra.

Biển xâm thực từ bao giờ?

Một người dân thành phố Đà Nẵng tên Long, chia sẻ: *"Nó ở vậy sao hợp lý được. Nó xác xược, nó né luật, luôn lách để nó mua đất khu sân bay Nước Mặn. Nó có tiền thì nó mua chi không được, nó đi đêm với mấy ông trên chứ với chín mươi mấy triệu dân này, việc nó mua đất và nhà nước bán đất cho nó làm sao hợp lý được?"*

Theo ông Long, hiện tại, dù muốn hay không muốn thì người dân Đà Nẵng cũng như người dân duyên hải khắp các tỉnh trên đất nước đều chịu chung cảnh ngọt ngào khi người Trung Quốc xuất hiện ngày càng đông và bờ biển thì ngày càng trở nên nguy hiểm, không còn hiền hòa như trước.

Theo ông Long, những tỉnh có bờ biển lở lói nặng nhất Việt Nam hiện tại phải nói đến Đà Nẵng, Quảng Nam, Hà Tĩnh, Phú Yên, Bình Định, Khánh Hòa và một số tỉnh khác đang bắt đầu bị sóng xâm thực. Và ở tất cả các tỉnh này đều có người Trung Quốc xây dựng công trình. Đặc biệt, nếu xâu chuỗi lại toàn bộ sự việc từ trước tới nay, ở những tỉnh có bờ biển bị lở lói đều trải qua hai giai đoạn gồm người Trung Quốc sang đầu tư xây dựng lấn biển, sau các đảo nhân tạo ngoài Trường Sa được đắp gấp rút. Và bờ biển Việt Nam bị lở lói, đặc biệt là bờ biển miền Trung Việt Nam.

Ông Long cho rằng có một mối liên hệ mật thiết, mang tính nhân quả giữa việc người Trung Quốc xây dựng trong bờ, xây đắp đảo

nhân tạo với bờ biển miền Trung VN bị sóng xâm thực. Bởi quá trình xây dựng lấn biển của các khu du lịch, khu nghỉ mát và sông bạc của người TQ đã làm thay đổi hướng gió đáng kể, điều này dẫn đến hậu quả nguy hiểm bởi các vector sóng bị thay đổi do gió gây ra.

Bên cạnh đó, tuy khoảng cách khá xa nhưng đáy biển vốn ổn định cả triệu năm nay khi mà các dòng chảy ngầm dưới đáy biển đã có qui luật đi của nó, không bị bẻ gãy bởi những vật chắn bất ngờ nào. Khi Trung Quốc hút cát dưới đáy biển một cách gấp rút để đắp đảo nhân tạo, hệ quả của việc này là tạo ra những hố sâu dưới đáy biển, bẻ gãy dòng chảy ngầm, bên cạnh đó, những đảo mới nổi lên sẽ chặn rất nhiều dòng chảy ổn định bên dưới, tạo ra một trận đồ sóng ngầm dữ dội để tìm hướng thoát của năng lượng. Việc sóng xâm thực, ngày càng đào sâu vào bờ cũng là một hướng thoát năng lượng của những dòng chảy ngầm khi bị bẻ gãy, chặn đứng ngoài khơi.

Và cũng theo ông Long, mặc dù chưa có công trình khoa học nào cụ thể, phân tích rõ ràng về mối liên hệ giữa việc người Trung Quốc xây trên bờ, đắp ngoài khơi với việc bờ biển miền Trung Việt Nam bị lở lói. Nhưng có một chuyện rất dễ nhìn thấy là hầu hết bờ biển miền Trung Việt Nam bị lở lói sau khi người Trung Quốc xây trong bờ và đắp đảo nhân tạo ngoài khơi.

Và ông Long khẳng định rằng nguyên nhân của bờ biển miền Trung sóng xâm thực là do người Trung Quốc xây đắp, hút cát vô tội vạ. Bởi chỉ cần làm một phép so sánh nhỏ, những bãi biển không có người Trung Quốc xây dựng và cách xa Trường Sa đều không bị sóng xâm thực. Trong khi đó bờ biển miền Trung gần với Trường Sa, Hoàng Sa, nơi mà Trung Quốc đang thả sức xây dựng, hút cát và đắp. Và bờ biển miền Trung cũng là nơi có nhiều người Trung Quốc đến sống, xây dựng nhất. Như vậy,

không cần phải chờ đợi một công trình khoa học nhà nước chứng minh điều này nữa.

Bởi cũng theo ông Long, khi mà nhà nước bỏ ra hàng đồng tiền để nghiên cứu, sáng chế ra chiếc cào rãnh lược để cào cỏ ruộng thì người nông dân đã tự chế ra máy cày cỏ, máy gặt hoặc máy cấy rồi. Và đợi nhà nước bỏ ra hàng khối tiền để nghiên cứu, chứng minh bờ biển bị xói lở là do người Trung Quốc gây nên thì không chừng lúc đó biển đã lấn vào gần đến mép núi Trường Sơn rồi. Và khi bờ biển bị sóng xâm thực, mối nguy cơ đất nước rơi vào tay người Trung Quốc sẽ rất cao.

Nguy cơ mất biển và mất nước

Ông Hải, cư dân quận Hải Châu, thành phố Đà Nẵng tỏ ra lo lắng: *"Sân bay Nước Mặn thời Mỹ là sân bay trực thăng không thôi. Sau này quân đội Cộng sản cũng đóng quân ở đó. Đó là điểm chiến lược quân sự. Người Trung Quốc nhờ người Việt đứng tên để mua đất. Họ chơi vậy là quá cao cờ rồi. Bây giờ nhà nước đã có chính sách rút bớt dự án lại rồi. Nhưng tôi thấy họ nói vậy thôi chứ rút chi! Có mua thêm thì tui nó mua chứ rút chi được. Nói như vậy để an ủi dân thôi...!"*

Theo ông Hải, vấn đề bờ biển bị sóng xâm thực, nếu chỉ nhìn đơn giản thì đời sống bà con dọc duyên hải sẽ bị đe dọa, phải di dời tốn kém và ngành du lịch Việt Nam bị thất thu bởi mất đi những bãi biển đẹp. Vấn đề này cũng gây thiệt hại không kém cho một đất nước vẫn đang trong tình trạng ngổn ngóp phát triển như Việt Nam.

Nhưng nếu nhìn xa một chút, nhìn về vấn đề chủ quyền quốc gia, đặc biệt là vùng lãnh hải quốc gia, câu chuyện sẽ trở nên xám xịt hơn nhiều. Bởi vì mỗi tác đất bị sóng xâm thực cũng đồng nghĩa với mỗi tác đường nội thủy bị co lại. Và vùng lãnh hải quốc gia thì căn cứ trên đường nội thủy để phóng, để đặt tiêu ngoài khơi.

Trong khi đó, các đảo nhân tạo của Trung Quốc vẫn tiếp tục đào đắp và nó ngày càng phình to trên biển Đông. Với đà này, chừng vài năm sau, khi mà các văn phòng hành chính, quân đội và cư dân

Trung Quốc trên các đảo này nhiều lên, họ sẽ tự xếp các đảo nhân tạo vào lãnh thổ Trung Quốc. Lúc đó, lãnh hải Trung Quốc sẽ phóng từ mép nội thủy của các đảo này. Và qui luật cá lớn nuốt cá bé được giờ ra. Không chừng, lúc đó phần lãnh hải Việt Nam chỉ còn teo tóp như một con sông chảy dọc bờ biển.

Ông Hải tỏ ra lo lắng sau câu nói nửa bông đùa nửa thật của mình. Ông nói rằng trong tình hình hiện tại, rõ ràng là nhà nước cần phải nhìn thấy mối nguy khi người Trung Quốc có mặt quá đông ở các tỉnh duyên hải cũng như các tỉnh cao nguyên. Trong khi đó, việc đào đắp các đảo nhân tạo của họ đang hoàn thiện từng ngày nhưng Việt Nam lại không đưa vụ việc này ra tòa án quốc tế. Như vậy đến khi mọi chuyện đã muộn, phía Trung Quốc sẽ tiếp tục giờ què trên biển Đông. Và lúc đó, có đưa ra tòa án quốc tế đi nữa thì cũng khó bề mà làm được gì họ. Có chăng là đưa ra tòa quốc tế để tranh cãi về đường lưỡi vẹt lãnh hải Việt Nam đang bị đường lưỡi bò của Trung Quốc đè chồng lên, xâm lấn.

Ông Long kết luận: với đà này, không bao lâu nữa VN sẽ bị đè bẹp bởi TQ và không còn đường cựa quậy trên biển Đông. Lúc đó, có trở thành một tỉnh lẻ của TQ hay không thì cũng như nhau bởi vì VN đã nằm trọn trong bàn tay lông lá TQ, những ngón tay kinh tế, văn hóa, chính trị, lãnh thổ... đang bóp chặt Việt Nam như bóp một con mực.

Nói đến đây, ông Long thở dài và cho biết thêm là ông sẽ bán những chiếc tàu đánh cá để tính chuyện làm ăn trong lĩnh vực khác. Nhưng ông cũng chưa biết là sẽ làm gì. Ông dự đoán rằng hai phần ba số tàu đánh bắt xa bờ rồi đây sẽ chuyển loại hình, sẽ độ lại thành tàu chở khách du lịch. Không chừng là chở khách Trung Quốc đi dạo trong khu vực biển mới của họ! Và chuyện này không phải là không tưởng, mỗi ngày trôi qua trên đất nước ông Long đang sống đều cho thấy điều đó!

Nhóm phóng viên RFA tường trình từ Việt Nam.

"Hôm nay là luật sư Nguyễn Văn Đài, ngày mai sẽ đến lượt bạn nếu chúng ta tiếp tục im lặng!"

.....**Dân Việt 17-12-2015**.....

Trong mấy ngày qua, người Việt tự do trên thế giới, những người quan tâm đến phong trào dân chủ trong nước VN hoàn toàn bất ngờ trước việc công an CSVN chính thức bắt giữ luật sư Ng. Văn Đài lần thứ hai, với tội danh “tuyên truyền chống phá nhà nước”. Cả các quốc gia tự do dân chủ cũng bất ngờ.

Bất ngờ là vì CSVN lần này dám công khai bắt giam một nhà dân chủ nổi tiếng. Họ không cần dùng thủ đoạn ném đá giấu tay, dùng công an giả dạng côn đồ để hành hung các nhà hoạt động dân chủ trong thời gian gần đây, trong đó có chính LS Đài. Đã có nhiều người cho rằng hành động sử dụng côn an đánh bản như vậy của CSVN là một bước lùi của họ, khi họ không còn dám chính danh đàn áp nữa. Mọi người đã nghĩ đến việc các hiệp ước tự do thương mại với Liên Âu, TPP đã bắt đầu khiến CSVN thận trọng hơn.

Và bây giờ, CSVN đã chính thức trả lời. Cho dù đây là hành động của “một thế lực thân Trung Cộng trong ĐCSVN” như lời đồn đoán, hay là với sự đồng tình của tất cả 4 nhân vật lãnh đạo chớp bu của ĐCSVN, thì ai cũng thấy đây là một sự thách thức thẳng thừng đối với Mỹ và Liên Âu, những quốc gia vừa mới thỏa thuận xong các hiệp định thương mại tự do, trong đó có những điều khoản ép buộc Việt Nam phải tôn trọng hơn vấn đề nhân quyền. Hành động này giống như lời hỏi thẳng các quốc gia này: “Tao vẫn làm vậy đó, chúng mày làm gì tao?!”

ĐCSVN rõ ràng đang “nấn gân” Mỹ và Liên Âu. Họ biết rõ LS Đài là một trong những nhà dân chủ được quốc tế biết đến nhiều nhất. LS Đài vẫn thường xuyên gặp gỡ các nhà ngoại giao Âu Mỹ.

Vẫn như thường lệ, mỗi khi VN có hành động vi phạm nhân quyền, đã bắt đầu có rất nhiều tổ chức quốc tế, cơ quan ngoại giao của các nước Âu Mỹ lên tiếng phản đối việc bắt giữ luật sư Đài. Tổ chức Ân Xá

Quốc Tế, Chính phủ Úc, Đức, Dân biểu Hoa Kỳ Alan Lowenthal... Họ yêu cầu phải trả tự do cho LS Đài lập tức và vô điều kiện.

Nhưng điều đó liệu có xảy ra không? Có lẽ khó. Khi bắt LS Đài, CSVN chắc cũng biết họ sẽ phải đối mặt với các chuyện phản đối này.

Và liệu nếu CSVN không thả LS Đài, thì Liên Âu và Mỹ có biện pháp gì mạnh hơn nữa không? Thí dụ như không cho phép VN được hưởng các qui chế tự do thương mại sẽ thỏa thuận? Mỹ sẽ ngừng sự hỗ trợ quốc phòng đang thực hiện, để giúp VN đối phó với Trung Cộng? Những điều này cũng khó có thể xảy ra. CSVN Việt Nam sẽ có cách làm “hạ nhiệt” các quốc gia Âu Mỹ. Thí dụ như trục xuất LS Đài sang Mỹ, như họ đã từng làm đối với blogger Điếu Cày Nguyễn Văn Hải, với chị Tạ Phong Tần. Điều này đúng cách mà CSVN muốn. Những nhà đấu tranh dân chủ có uy tín lớn như LS Đài, để ở trong nước nguy hiểm hơn. Tổng sang Mỹ là giảm được một gánh nặng, càng khỏe!

Đó là mặt đối ngoại. Xem ra chính quyền CSVN đã sẵn sàng.

Còn về mặt đối nội? CSVN muốn gởi tín hiệu gì đến với các nhà dân chủ còn lại trong nước? Đây vừa là một lời đe dọa, mà cũng là liều thuốc thử. Lời đe dọa rất rõ ràng: một người được quốc tế biết đến như LS Đài mà còn bị bắt, thì những “nhà đấu tranh lẻ tẻ” thì nhằm nhò gì! Chắc chắn những ai dám chống đối cũng sẽ bị bắt, hoặc đàn áp, khủng bố bằng côn an.

Chính quyền CSVN cũng muốn thử xem phong trào dân chủ trong nước đã quyết tâm tới đâu trong việc đòi cho được quyền làm người của dân tộc mình. Có lẽ họ cũng có ý thách thức. Đã có dư luận viên quảng lên facebook lời bình luận về tin LS Đài bị bắt: “...Nguyễn Văn Đài bị tổng giam vào ngục sao chưa thấy bọn Rận Chủ lên đồn công an đòi người nhĩ?”

Đổi lại, ngay trên trang facebook

vừa mới được thành lập để đòi trả tự do cho LS Đài <https://www.facebook.com/FreeNguyenVanDai/?fref=ts>, đã có một lời cảnh tỉnh vô cùng chí lý: “Hôm nay là luật sư Nguyễn Văn Đài, ngày mai sẽ đến lượt bạn nếu chúng ta cứ tiếp tục im lặng!”.

Nếu những nhà đấu tranh dân chủ trong nước cũng chỉ dừng lại ở mức độ lên mạng kêu gọi trả tự do cho LS Đài, lập thỉnh nguyện thư, gọi thông tin đến các nhà ngoại giao các nước... thì chắc chắn đó là điều mà CSVN đã tiên liệu. Không có gì đáng sợ. Chắc chắn các cuộc bắt bớ, hành hung sẽ tiếp diễn. Cùng lắm là lại trục xuất một vài “tên đầu sỏ” ra nước ngoài, và tiếp tục đàn áp những ai còn ở lại.

Cái duy nhất mà CSVN sợ chính là số đông dám phản kháng trong tinh thần đấu tranh bất bạo động. Đó là hình ảnh hàng chục ngàn người biểu tình, giống như công nhân Pou Yuen đã từng làm tại Sài Gòn vào tháng Ba năm nay, khi đòi quyền lợi bảo hiểm xã hội cho mình. Đó là hình ảnh hàng ngàn giáo dân Nghệ An đã tụ họp lại cách đây vài tháng, để cùng cha xứ công khai phản đối chính quyền dám vu khống cho giáo xứ đã lán đất của trường để làm đường vào nhà thờ. CSVN đã phải nhượng bước trước số đông đoàn kết này.

Liệu điều này liệu có khả năng xảy ra với phong trào dân chủ không? Người dân Miến Điện đã có những cuộc biểu tình bất bạo động với hàng chục ngàn người trong nhiều năm để đấu tranh đòi dân chủ. Đã có hàng ngàn người dám vào tù ra khám. Đã có hàng trăm người hy sinh cả tính mạng. Chính lực lượng số đông trong nước đó là nhân tố quyết định, đã làm nên sự thắng lợi cho cuộc cách mạng dân chủ Miến ngày hôm nay. Những tác động từ quốc tế sẽ là vô nghĩa, nếu không có số đông phản kháng từ trong nước.

CSVN đang đứng quan sát sau khi bày ra vụ bắt giữ LS Đài. Nếu vẫn là vài chục, vài trăm nhà dân chủ đòi hỏi tự do cho LS Đài, thì bước kế tiếp cũng sẽ dễ dàng giải quyết. Vài chục, vài trăm nhà dân chủ còn lại sẽ là nạn nhân kế tiếp của họ, đúng như lời cảnh báo:

“Hôm nay là luật sư Nguyễn Văn Đài, ngày mai sẽ đến lượt bạn nếu chúng ta cứ tiếp tục im lặng!”.

Những tin đồn Công Giáo, Tin Lành, Hòa Hảo, Cao Đài, Phật Giáo. Những người dân oan mất đất, mất nhà. Những người anh em đang đấu tranh cho một nước Việt Nam tự do, dân chủ, cho dù có khác nhau về đảng phái. Những cựu tù nhân lương tâm. Phải đoàn kết lại xuống đường, để tránh trở thành nạn nhân kế tiếp.

<http://www.sbtn.tv/vi/blog/>

KIỆN NGHỊ CỦA 11 LUẬT SƯ đòi tại ngoại cho Nguyễn Mai Trung Tuấn*Tường An RFA 24-12-2015*.....

Ngày 21-12 vừa qua, 11 luật sư của nhiều văn phòng luật sư khác nhau đã đồng loạt ký một bản kiến nghị yêu cầu hủy bỏ việc tạm giam và trả tự do ngay cho thiếu niên Nguyễn Mai Trung Tuấn cho đến khi có kết quả cuối cùng về vụ án. Kiến nghị này được gửi lên Tòa án Nhân dân tỉnh Long An, Viện Kiểm sát Nhân dân tỉnh Long An. Thông tin viên Tường An có cuộc phỏng vấn với Luật sư Đặng Huỳnh Lộc, một trong 11 Luật sư ký tên trong kiến nghị này để tìm hiểu thêm.

Luật sư Dương Phi Anh, Luật sư Lê Quang Hiến, Luật sư Nguyễn Mạnh Hiến, Luật sư Trần Bá Học, Luật sư Đặng Huỳnh Lộc, Luật sư Lê Thị Minh Nhân, Luật sư Trần Hồng Phong, Luật sư Trần Văn Thanh, Luật sư Phùng Thanh Sơn, Luật sư Trần Anh Tùng

Đó là tên 11 vị Luật sư đã cùng ký tên vào bản kiến nghị gửi cho Tòa án Nhân dân tỉnh Long An, Viện Kiểm sát Nhân dân tỉnh Long An ngày 21/12 vừa qua để yêu cầu tòa án tỉnh Long An thay đổi biện pháp ngăn chặn, hủy bỏ tạm giam đối với bị cáo 15 tuổi Nguyễn Mai Trung Tuấn trong vụ án “Cố ý gây thương tích” xảy ra tại huyện Thạnh Hóa; tỉnh Long An ngày 14-4-2014.

Xin hủy bỏ lệnh tạm giam

Việc đồng loạt 11 Luật sư có tiếng tăm của luật sư đoàn Thành phố Hồ Chí Minh và các thành phố khác

cùng ký tên gửi kiến nghị can thiệp cho một bị cáo ở tuổi vị thành niên là một việc hầu như chưa hề có tiền lệ tại Việt Nam. Giải thích về hành động đặc biệt này, luật sư Đặng Huỳnh Lộc, phát ngôn nhân của nhóm Luật sư cho biết những lý do tình và lý đưa đến việc 11 luật sư đồng lòng thảo kiến nghị này:

“Nó có một động cơ riêng: chúng tôi là bạn của nhau. Thứ hai nữa, qua trao đổi với nhau, chúng tôi thấy rằng việc giam giữ Trung Tuấn là hoàn toàn không cần thiết. Mặt khác, án sơ thẩm hiện nay chưa

có hiệu lực pháp luật. Cái thứ nữa là : đối chiếu với những hành vi của cháu Tuấn có nhiều vấn đề đặt ra trong kết quả giám định vừa rồi. Vì thế, chúng tôi cho là cần thiết phải thay đổi biện pháp ngăn chặn trong khi chờ cấp phúc thẩm xem xét”

Ngoài một lý do rất nhân bản để một đứa trẻ vị thành niên có thể về nhà ẩm cúng bên cạnh ông bà ngoại và đưa em gái nhỏ trong những ngày lễ gần kề, một yếu tố khác về mặt pháp lý đã là nguyên nhân để 11 vị Luật sư quyết định yêu cầu hủy bỏ tạm giam, một hình thức tại ngoại như Luật sư Đặng Huỳnh Lộc khẳng định:

“Đó đúng là quá trình tại ngoại điều tra. Lý do mà chúng tôi đề nghị tại ngoại, việc cận Noel, cận Tết là nguyên có chứ không phải nguyên nhân. Mà nguyên nhân của nó là: cháu Tuấn không có dấu hiệu cấu thành tội phạm, cho nên giam giữ cháu Tuấn thì chúng tôi thấy rằng có dấu hiệu oan sai nên chúng tôi đề nghị thay đổi biện pháp ngăn chặn”

Nội dung bản kiến nghị trình bày: Việc tạm giam là không cần thiết với một thiếu niên mới phạm tội lần đầu. Ở độ tuổi này, em Tuấn cần được đến trường, trong khi ba Mẹ đều bị tù, em gái của Tuấn cần có anh bên cạnh để chăm sóc. Các luật sư đồng ý bảo lãnh cho em Tuấn được tại ngoại. Ngoài ra, nhiều bằng chứng rõ ràng cho thấy

Nguyễn Mai Trung Tuấn đã bị kết án oan sai khi giám định vết thương của công an huyện Nguyễn Văn Thủy là hoàn toàn do ca a-xít của Nguyễn Mai Trung Tuấn khi mà cả căn nhà đang bốc cháy và mọi người đều hoảng loạn chạy tứ tán.

Luật sư Đặng Huỳnh Lộc nhận xét: “Cá nhân tôi cho rằng là không được đánh giá bằng những vết thương do cháu Tuấn gây ra, bởi vì trong sự mô tả của lệnh giám định không chỉ ra được vết thương nào là vết thương do a-xít gây ra. Điều này rất quan trọng, bởi vì những vết thương nào do a-xít gây ra thì mới được xem là do cháu Tuấn gây ra để xác định mức độ thương tật, thì ở đây, sự mô tả trong lệnh giám định đã không làm được điều đó. Thứ hai nữa, về nguyên tắc giám định cơ thể thì không xác định được là tỉ lệ bao nhiêu phần trăm thương tật của gương mặt, rồi trên tay và trên vai là bao nhiêu tỉ lệ phần trăm của tứ chi ? Bởi vì những điều này nó mới định ra được tỉ lệ thương tật của một người. Thứ nữa là, thương tật này, chúng tôi cho rằng nó không chính xác là bởi vì nó không phải là những dấu vết bởi vì người ta gọi là thương tật chứ không gọi là thương tích. Điều này nó khác nhau về căn bản: Thương tật là nó có những di chứng vĩnh viễn đối với người đó, thì lệnh giám định ở cấp sơ thẩm cũng không làm rõ được điều này”

Ngoài ra, việc áp dụng khung hình phạt của Hội đồng xét xử trong phiên tòa sơ thẩm cũng không hoàn toàn đúng theo Nghị quyết 01/2006 của HĐTP TANDTC hướng dẫn áp dụng BLHS, tại mục 11. “Về việc quyết định hình phạt tù đối với người chưa thành niên từ đủ 14 tuổi đến dưới 18 tuổi phạm tội” Luật sư Đặng Huỳnh Lộc nói:

“Pháp luật Việt Nam có quy định đối với trẻ dưới 16 tuổi thì chỉ được sử dụng hình phạt bằng 50% mức hình phạt so với những người đã trưởng thành. Ở đây, viện Kiểm sát kêu án 5 năm, trong khi đó hội đồng xét xử tuyên án 4 năm 6 tháng là không đúng theo luật pháp. Khi viện Kiểm sát đề nghị mức án 5 năm thì Hội đồng xét xử phải tuyên án cháu Tuấn là 2 năm rưỡi thì mới

đúng quy định pháp luật”

Nguyên nhân cưỡng chế và phản ứng

Ngoài việc bất hợp lý trong vấn đề quy hoạch, việc ép giá đền bù cũng là một nguyên nhân gây nên sự phẫn nộ tột cùng của gia đình cháu Tuấn, với giá đền bù 300.000 đồng/m², làm sao gia đình có thể mua lại một mảnh đất gần đó để an cư với giá 25 triệu đồng/m² như lời than của bà Mai Thị Kim Hương, mẹ cháu Tuấn? Hơn thế nữa, tại VN cũng như ở bất cứ nơi nào trên thế giới, việc xông vào nhà riêng của người dân là trái pháp luật, huống chi hai chữ “cưỡng chế” đã nói lên một hành động hoàn toàn không có sự đồng ý của gia chủ. Luật sư Đặng Huỳnh Lộc phân tích tiếp:

“Muốn xem xét việc cưỡng chế này có đúng hay không thì phải nhìn ở một góc rộng hơn là: Dự án để đi đến đuôi nhà của gia đình Trung Tuấn là có đúng hay không ? Tôi cho rằng đây là một vấn đề cần phải xem xét ở nhiều khía cạnh. Bởi vì cái gọi là đề bao chống lũ cho thị trấn Thanh Hoá... Mà Thanh Hoá là một thị trấn trũng ở vùng Đồng Tháp Mười thì một đoạn đề 5-10 thước hay vào ba trăm thước chẳng giải quyết được gì. Bởi vì đề bao chống lũ thì phải là đề bao khép kín, phải là toàn cục, chứ không chỉ là một khúc kênh như vậy. Dự án này được phê duyệt từ năm 2007. Bây giờ đã là năm 2015 mà vẫn giữ giá cũ thì tôi cho rằng không phù hợp”

Và ông kết luận: Đây hoàn toàn là hành động của một người con có hiếu để bảo vệ gia đình: “Tôi cho rằng sự phản ứng của cháu Tuấn nó có nguyên do của nó : Một là do gia đình không đồng tình. Là một thành viên trong gia đình phải xem đây là một việc làm có hiếu chứ không phải là chống pháp luật”

Ngoài kiến nghị tập thể, luật sư Đặng Huỳnh Lộc còn gửi một kiến nghị riêng bằng thư bảo đảm có số từ văn phòng luật sư Huyền Vũ thuộc đoàn Luật sư TP HCM của ông để bảo đảm Kiến nghị phải được trả lời. Ông nói:

“Theo pháp luật thì toà án Long An phải có công văn trả lời chúng tôi. Hoặc chấp nhận, hoặc không

chấp nhận thì cũng phải có văn bản”

Nếu kiến nghị không được trả lời -như nhiều trường hợp đã xảy ra- thì phái đoàn luật sư sẽ tiếp tục kiến nghị lên Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao. Nếu kiến nghị được trả lời, phái đoàn Luật sư sẽ chuẩn bị hồ sơ để tham gia phiên toà phúc thẩm của cháu Tuấn, và hoàn toàn miễn phí. Luật sư Đặng Huỳnh Lộc cho biết:

“Chúng tôi cũng chuẩn bị về nội dung để tham gia toà án phúc thẩm. Và cả 11 luật sư chúng tôi để tham gia bào chữa miễn phí cho Trung Tuấn”

Như đã biết, Nguyễn Mai Trung Tuấn là con của ông Nguyễn Trung Can và bà Mai thị KimHương đã chống đối lại đoàn cưỡng chế của Ủy ban Nhân dân huyện Thạnh Hoá thi hành lệnh giải toả đất làm dự án bờ kè thị trấn Thạnh Hoá ngày 14-4-2015. Trong lúc xung đột giữa gia đình và lực lượng cưỡng chế, em Nguyễn Mai Trung Tuấn đã dùng ca a-xít tạt vào người trưởng công an xã Thạnh Hóa Nguyễn Văn Thủy. 12 người trong gia đình bị bắt và bị tuyên án tổng cộng 27 năm tù ở, 6 năm 6 tháng tù treo trong phiên sơ thẩm ngày 15-16 tháng 9-2015. Trong đó, ba mẹ của Trung Tuấn bị kết án tổng cộng 6 năm 6 tháng tù giam. Trung Tuấn bị bắt giam sau đó vào ngày 6-8-2015 tại Bình Thuận và bị kết án 4 năm 6 tháng tù trong phiên sơ thẩm ngày 24-11.

Bì kịch của gia đình Trung Tuấn là thảm cảnh chung cho những dân oan cổ bầm lầy mảnh đất mà họ đã bao đời gìn giữ trước chiếc cày hung hăng của những người đại diện cho bộ máy chính quyền. Trong những ngày sắp tới, khi mà những đứa trẻ con tung tăng bên cha mẹ mua quà cho những ngày Lễ, Tết thì mùa Giáng sinh năm nay, người tù nhân lương tâm trẻ tuổi nhất của chế độ đang âm thầm đón Chúa xuống trần trong bóng tối của 4 bức tường trại giam Long An, tưởng nhớ đến đứa em lặng lẽ buồn bên cạnh ông bà ngoại già và đầu đó, lại chụp chôn hình ảnh của Ba Mẹ cũng đang trong vòng lao lý để khép tròn một bì kịch.

■■■■■ ■■■■ ■■■■ ■■■■ ■■■■

BẮT CHẤP BỊ ĐÀN ÁP

Lao Động Việt quyết không bỏ cuộc

—RFA - Danlambao 26-12-2015—

BỊ ĐÁNH DÃ MAN VÌ PHÁT TỜ RƠI TRÍCH LỜI CỦA THỦ TƯỚNG

Tường An, thông tin viên RFA
2015-12-26

Muốn cung cấp thông tin cho công nhân

Ngày 25 tháng 12 vừa qua, nhiều người bị đánh đập dã man chỉ vì một vài nhà hoạt động nghiệp đoàn thuộc tổ chức Lao Động Việt (LDV) phát tờ rơi mang thông điệp của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng về việc thành lập nghiệp đoàn độc lập, một trong những điều kiện khi tham gia Hiệp định đối tác Thương mại xuyên Thái Bình Dương TPP mà Việt Nam là một trong 12 quốc gia tham gia ký kết. Một thành viên của LDV tại VN là cô Đỗ Thị Minh Hạnh cho biết:

"Ngày 18/11 thì ông Nguyễn Tấn Dũng đã tuyên bố là Việt Nam cần có một công đoàn độc lập. Chúng tôi rất là ủng hộ tinh thần này và chúng tôi nghĩ rằng đưa những lời đó của Thủ tướng đến với người dân theo một chiều hướng tốt như thế này thì chắc chắn là người dân sẽ vui mừng. Những tờ giấy đó in ấn là nhằm mục đích cho công nhân hiểu thêm, nâng cao nhận thức cho họ thì lý ra là phải được nhà nước hoan nghênh, hỗ trợ. Tuy nhiên chúng tôi không hiểu vì sao lời của Thủ tướng lại bị gọi là vi phạm mà họ bắt bớ và đánh đập những người truyền tải những nội dung của thủ tướng đến với người dân."

Trên tờ rơi trích lời nói của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ngày 18-11-2015 được đăng lại trên tờ Kinh Tế Sài Gòn online như sau: "Theo Hiệp định đối tác xuyên Thái Bình Dương TPP là công nhân được quyền thành lập những nghiệp đoàn do chính công nhân bầu lên, hoạt động độc lập với Tổng Liên đoàn Lao động VN". Trong tờ rơi cũng trích dẫn một vài điều khoản được quy định trong hiệp ước này cũng như trong kế hoạch lao động giữa Hoa Kỳ và Việt Nam về quyền thành lập nghiệp đoàn, quyền thương lượng tập thể cũng như cách để cho công nhân tiếp cận với thông tin này. Anh Hoàng Bình, thành viên của LDV giữ nhiệm vụ phân phối những thông điệp này đến với công nhân đã bị khoảng 20 công an vây bắt lúc đang giữ 4.500 tờ rơi. Tuy nhiên, trong quá trình điều tra, công an đã không nhắc nhở gì đến nội dung các tờ rơi này mà lại lấy một lý do không hề có là anh Hoàng Bình

gây tai nạn xe cộ và bỏ chạy. Tại đồn công an phường Hoà Thạnh, anh Hoàng Bình cũng bị đánh đập dã man và liên tục bởi những công an mặc thường phục và sắc phục. Anh Hoàng Bình kể lại sự việc xảy ra tại đồn CA Hòa Thạnh ngày 25/12 vừa qua:

"Hôm qua em vừa ra khỏi đầu hầm thì CA giao thông đến nói là em gây tai nạn bỏ chạy, em vẫn hợp tác về đồn. Về đồn thì họ đẩy em vào phòng có 6 người đánh em liên tục khoảng 30 phút, đánh liên tục, đánh rất là nhiều. Có 6 nhân viên an ninh mang khẩu trang đánh em liên tục và nói là 'lúc ở ngoài đường mày nói cái gì? bây giờ mày ngon thì mày nói đi' thế là họ đánh em liên tục. Đề đầu vào bàn đánh liên tục. Em úp mặt vào bàn, họ bóp cổ và đánh, họ đánh vào 2 cánh tay của em làm em không thể nào nhấc tay lên nổi. Họ đánh vào đầu và tai em làm em ù hết cả tai, sau đó chuyển em sang phòng khác. Ra phòng ngoài này lại đánh tiếp. Lúc đó em có triệu chứng buồn nôn và chóng mặt vì bị đánh vào đầu nhiều. Em mê man không biết gì thì có bác sĩ đến khám thì chỉ đo huyết áp và nói là sức khoẻ bình thường, chỉ có huyết áp thì thấp một chút nhưng tim phổi bình thường và ông bỏ về ngay sau đây."

Thì công an nói là mày giả vờ bèn thay phiên nhau, cứ 30 phút là hành hạ một lần: lúc thì đánh trực tiếp, lúc thì nắm tóc giật ngửa lên, đặc biệt là có anh an ninh thành phố tên là Trần Văn Vũ bóp cổ em, đập vào đầu và tát hơn 30 tát vào hai bên tai em. Em thì ngổ ngàng mắt để cho đánh, em không kháng cự gì cả. Thì ông ấy dùng 2 ngón tay móc vào hấn mắt của em nói mày mở mắt ra. Ông ấy móc vào mắt, bóp vào cổ họng và đâm vào sau lưng để cho em sắc không thở được. Em cứ để cho hành hạ và nói các ông dùng biện pháp này thì nói chung các anh không thể đánh chết được nhưng ngay từ đầu là anh thua rồi, anh không khuất phục tôi được nên tôi không đồng ý với cách làm của các anh còn các anh thích đánh thì đánh. Thì họ bịt miệng em lại, bóp cổ, bịt miệng không cho nói, họ hành hạ em liên tục sau rồi vắt em trong phòng và bỏ đi."

Đánh không cần nói lý do

Khi Hoàng Bình bị bắt thì bạn bè thông tin trên Facebook, khoảng 20 người đã kéo đến đồn CA để đòi người. Lúc đầu, một số người đến

đồn CA phường Tân Sơn Nhì, nơi đó họ được chỉ đến đồn CA phường Hòa Thạnh. Tại đây, họ tiếp xúc với ban tiếp dân để hỏi về anh Hoàng Bình. Thay vì được tiếp thì bảy người bị bắt vào đồn, đó là: anh Trần Bang, Phát 'lớn', Phát 'nhỏ', Hồ Thị Kim Ninh, Facebooker Phạm Tuấn Kiệt, trong số đó, nhiều người bị đánh đập dã man. Một người trẻ tuổi nhất trong nhóm là cậu Huỳnh Thành Phát, 16 tuổi thuộc nhóm tự phát Zombie cũng bị bắt và đánh. Huỳnh Thành Phát kể lại chuyện xảy ra sau khi rời khỏi đồn CA Tân Sơn Nhì: "Tiếp đến là mọi người kéo qua đồn CA phường Hòa Thạnh thì bên phía chính quyền cho cảnh sát giao thông, cơ động, dân phòng rất là nhiều chưa kể phía an ninh thường phục đứng vây chặn không cho đi vào. Thì lúc đó tụi em đi vào nhưng mà họ không chấp nhận cho tụi em đi vào. Chúng em đi vào thì bị những người tự xưng 'câu thần chú: Tao là dân' rồi bắt đầu đánh đập thoải mái trước mặt CA. Những người đó đánh em từ đầu hầm 70, đánh dài vô tới đồn khoảng 50 mét, vô tới trong phòng rồi bắt đầu lấy còng tay em lại dòn vô chân tường đánh tiếp. Khoảng mười mấy hai mươi người, mấy anh đó cao khoảng 1,80 mét, tướng rất là to con, họ cứ nói 'tao là dân' rồi xông vào đánh không cần nói lý do gì cả. Chẳng hiểu sao những người tự xưng 'tao là dân' và mặc thường phục lại có còng tay đi còng, thì CA cũng chỉ đứng nhìn thôi. Có một anh cũng mặc sắc phục đánh em, em nhớ tên anh này là Phạm Khắc Đông."

Khoảng 4 giờ 30 sáng thì Huỳnh Thành Phát được thả ra, lần lượt mọi người khác cũng được thả ra. Riêng Hoàng Bình chỉ được thả ra vào khoảng 2 giờ trưa ngày 26/12 sau khi bị bắt kỳ vào các biên bản. Hoàng Bình phản đối việc ký tên vào các văn bản mà anh không được đọc thì CA gọi người dân ở gần đó đến ký thay cho anh. Hoàng Bình cho biết:

"Ra ba quyết định trừng phạt, quyết định trừng phạt thứ nhất là: kêu gọi mọi người gây rối mất trật tự, thực chất em ngổ ngàng trong đồn thì em không thể kêu gọi được. Quyết định thứ hai là em tàng trữ tài liệu không có chứng từ nguồn gốc xuất bản, không có giấy phép. Còn quyết định thứ ba là gây rối, mất trật tự. Có tất cả là 3 quyết định nhưng mà em chưa được đọc, họ vừa trao cho em, em vừa nhìn thì họ dùng camera quay làm bằng chứng là họ trao cho em. Họ trao xong là họ ngắt camera liền, họ giật lại liền, em chưa kịp cầm lấy. Em nhìn thì em biết là có 3 quyết định đây."

Như đã thông tin, ngày 22/11 vừa

qua cô Đỗ Thị Minh Hạnh và ông Trương Minh Đức trong khi giúp cho công ty Yupoong đấu tranh đòi quyền lợi thì bị CA bắt, cô Minh Hạnh bị đánh đập dã man. Ngày 25-12 vừa qua thì thêm một thành viên LĐV khác bị đánh đập khi mang thông điệp về quyền lao động cho công nhân. Trước những sự kiện đó, cô Minh Hạnh có vẻ bi quan cho một nghiệp đoàn độc lập trong tương lai:

"Đến giờ phút này thì thật sự LĐV rất là e ngại về vấn đề nghiệp đoàn độc lập tại Việt Nam vì hiện nay cho thấy được những sự đàn áp ngày càng gia tăng đối với những người hoạt động nghiệp đoàn như trường hợp Minh Hạnh cùng Trương Minh Đức bị đánh đập ở Đồng Nai và vừa qua Hoàng Bình, một thành viên của LĐV lại bị bắt giữ 24 tiếng đồng hồ, cũng bị đánh đập, hăm dọa. Vì những sự việc diễn ra mang tính chất đàn áp, khủng bố như vậy khiến cho nghiệp đoàn độc lập khó mà có thể thực hiện được ở VN."

Hiệp định Đối tác Thương mại xuyên TBD TPP được 12 nước ký kết ngày 5-10-2015 và hiện đang trong quá trình thông qua Quốc hội tại các nước thành viên. Hiệp ước TPP đem lại cho VN nhiều lợi ích về mặt thuế quan trên các Thị trường đối tác, nhất là Hoa Kỳ. Nhưng bên cạnh đó VN phải bảo đảm tuân thủ một số cam kết về quyền lao động trẻ em, quyền sở hữu trí tuệ... và đặc biệt là quyền thành lập nghiệp đoàn độc lập mà nhiều nhà quan sát cho đây là một khúc xương khó nuốt của một quốc gia với một thể chế chính trị mà bất cứ một tổ chức nào cũng phải nằm dưới sự kiểm soát của đảng.

BẮT CHẤP BỊ ĐÀN ÁP, LAO ĐỘNG VIỆT QUYẾT KHÔNG BỎ CUỘC

CTV Danlambao 28-12-2015

Đầu tháng 10-2015 vừa qua, nhà cầm quyền CSVN cùng với 11 quốc gia khác đã ký kết vào Hiệp ước Đối tác xuyên Thái Bình Dương (TPP), trong đó có điều khoản tôn trọng và bảo vệ quyền lợi người lao động, chấp nhận để công nhân tự do thành lập nghiệp đoàn độc lập.

Tuy nhiên, ngay sau khi đặt bút ký vào những cam kết nêu trên, chế độ cộng sản đã lập tức quay sang đàn áp bạo lực đối với những nhà hoạt động công đoàn độc lập tại Việt Nam.

Ngày 22-11-2015, hai thành viên LĐV là cô Đỗ Thị Minh Hạnh và ông Trương Minh Đức đã bị CA bắt bớ, đánh đập dã man khi cả hai đang cùng luật sư tư vấn pháp lý cho các công nhân tại Đồng Nai để đấu tranh

đòi quyền lợi chính đáng.

Gần đây nhất, hôm 25-12-2015, lực lượng CA tiếp tục ra tay bắt bớ, đánh đập dã man đối với anh Hoàng Đức Bình khi anh này đang lưu trữ 4000 tờ rơi của LĐV, trong đó có nội dung trích dẫn lời thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng về việc thành lập công đoàn độc lập.

Ít nhất 8 nhà hoạt động khác cũng đã bị hành hung thô bạo khi đến trụ sở CA phường Hoà Thành, quận Tân Phú, Sài Gòn để đấu tranh đòi trả tự do cho anh Hoàng Đức Bình.

Những hành vi nêu trên một lần nữa lộ rõ bộ mặt trá trở của CSVN, đặc biệt là trong vấn đề thực hiện những cam kết với quốc tế.

Đàn áp khủng khiếp

Bất chấp những hành vi đàn áp bạo lực của côn an cộng sản, người đại diện của LĐV là cô Đỗ Thị Minh Hạnh vẫn khẳng định sẽ tiếp tục đấu tranh để thành lập công đoàn độc lập thực sự, qua đó có thể bảo vệ quyền lợi chính đáng cho người công nhân cả nước. Đỗ Thị Minh Hạnh cũng là người bị bắt và đánh đập thô bạo khi đến trụ sở CA để đòi trả tự do cho anh Hoàng Đức Bình hôm 25-12-15.

Sáng ngày 26-12-2015, ngay sau khi ra khỏi đồn CA, Đỗ Thị Minh Hạnh (MH) đã dành cho Danlambao một cuộc phỏng vấn. Cô cho biết:

(Chúng tôi xin phép lược bỏ một số đoạn trùng ý với trên. TDNL)

Đáp trả các cam kết với quốc tế

Từ trước tới giờ ở VN, chính quyền đâu muốn có một cái công đoàn độc lập, nhưng họ vẫn ký kết hiệp định TPP và trong đó những cái cam kết của họ là có công đoàn độc lập tại VN. Tuy nhiên, như vừa qua thì MH đi đến Đồng Nai thì cũng bị tấn công, và vừa qua người của LĐV cầm những tài liệu về lời nói của ông Nguyễn Tấn Dũng thì lại bị bắt, những người đi đòi người thì bị đàn áp khốc liệt. Như vậy thì đây quả là một điều đáng buồn cho VN khi mà họ đi ngược lại những ký kết mà họ đã ký kết trong hiệp định TPP.

Cái đi ngược này nó còn lộ liễu và khủng khiếp hơn cả những cái ký kết mà họ đã ký kết trước đây như WTO chẳng hạn. Từ lúc mở đầu cho đến khi ký kết và hậu ký kết nói chung là có nhiều giai đoạn hồi hộp. Người ta vẫn theo dõi từ ban đầu cho tới ký kết xong, có nhiều người mơ ước khi mà TPP được ký kết thì VN có một nền dân chủ nhân quyền hơn khi mà họ thoát Trung.

Thế nhưng, thực tế nó không phải như vậy, khi mà ký kết xong thì mọi thứ dường như đảo ngược hết. Tưởng chừng như đấu tranh cho

nghiệp đoàn được bảo vệ hơn, nhưng mà hiện nay thì bị đàn áp rất là khốc liệt, hầu như là trên mọi phương diện, đối với tất cả những người đấu tranh cho nhân quyền không chỉ riêng gì nghiệp đoàn, chẳng hạn như LS Đài hay một số người khác như chị Lê Thị Thu Hà chẳng hạn. Điều này cho thấy được rằng, họ đang muốn phá TPP và muốn phá thật mạnh TPP, muốn đập đổ tất cả những ký kết mà họ đã ký kết trước đó.

Lo lắng

MH đang thực sự rất e ngại và lo lắng cho vấn đề nghiệp đoàn tại VN. Tình hình hiện nay cho thấy công đoàn độc lập ở VN khó mà thực hiện được. Qua sự việc những người đấu tranh cho tự do nhân quyền của VN vừa bị bắt là một đòn giáng rất mạnh, như là "món quà" rất đặc biệt mà họ muốn dành cho Mỹ, và những nước cùng ký kết trong hiệp định TPP.

Sự đàn áp này theo MH thì họ đang thách thức, khẳng định với phía Phương Tây là họ đang "rất mạnh". Không biết được rằng họ có mạnh thật sự hay không, MH không có một cái gì có thể chứng minh cho cụ thể.

Họ sẵn sàng đập đổ tất cả những gì mà họ đã ký kết. "Hãy chờ đây, chúng tôi sẽ không để cho những cái ký kết trong TPP có thể thực hiện được". Bằng cách nào? Bằng cách đàn áp, bắt bớ, sẵn sàng bỏ tù những người đấu tranh cho nhân quyền đặc biệt là những người đấu tranh cho nghiệp đoàn độc lập.

Quyết tâm thành lập CĐDL

Qua nhiều sự việc, MH cũng đã nói chuyện với các anh em rằng: Lý tưởng và tình yêu với công việc của mình sẽ luôn tồn tại mãi.

Có thể đoán trước rằng chúng ta có thể bị vào tù, như hiện nay anh Hoàng Bình cũng vậy. Rất là lo lắng cho anh, nhưng MH nghĩ rằng anh sẽ mỉm cười, vì anh đã thực hiện những điều tốt đẹp cho con đường của mình. Với các anh em cộng sự còn lại cũng vậy. MH đã từng ở tù, chẳng may bị ở tù thêm lần nữa thì cái đó cũng không thể gọi là cái gì đáng tiếc. Có thể các anh chị em sẽ buồn, nhưng hãy lấy đó làm tinh thần mà tiếp tục bước tiếp không nên bỏ cuộc mà hãy vững tin vào tương lai.

Cho dù khó khăn đến thế nào thì chúng ta cũng phải cố gắng đấu tranh để VN có công đoàn độc lập thực sự và đúng nghĩa để bảo vệ cho quyền, lợi ích hợp pháp của người lao động.

